PUNK FOREVER

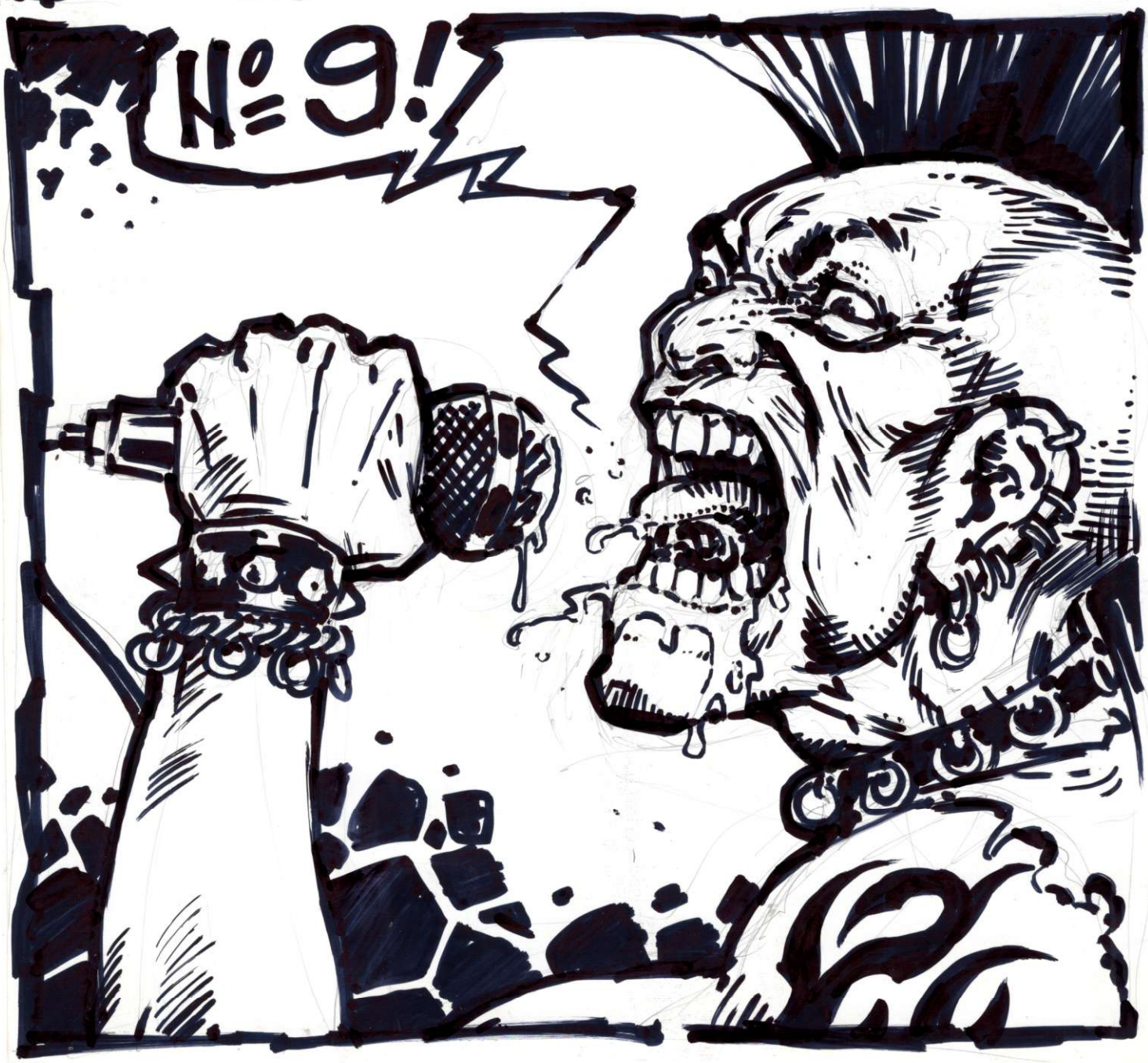

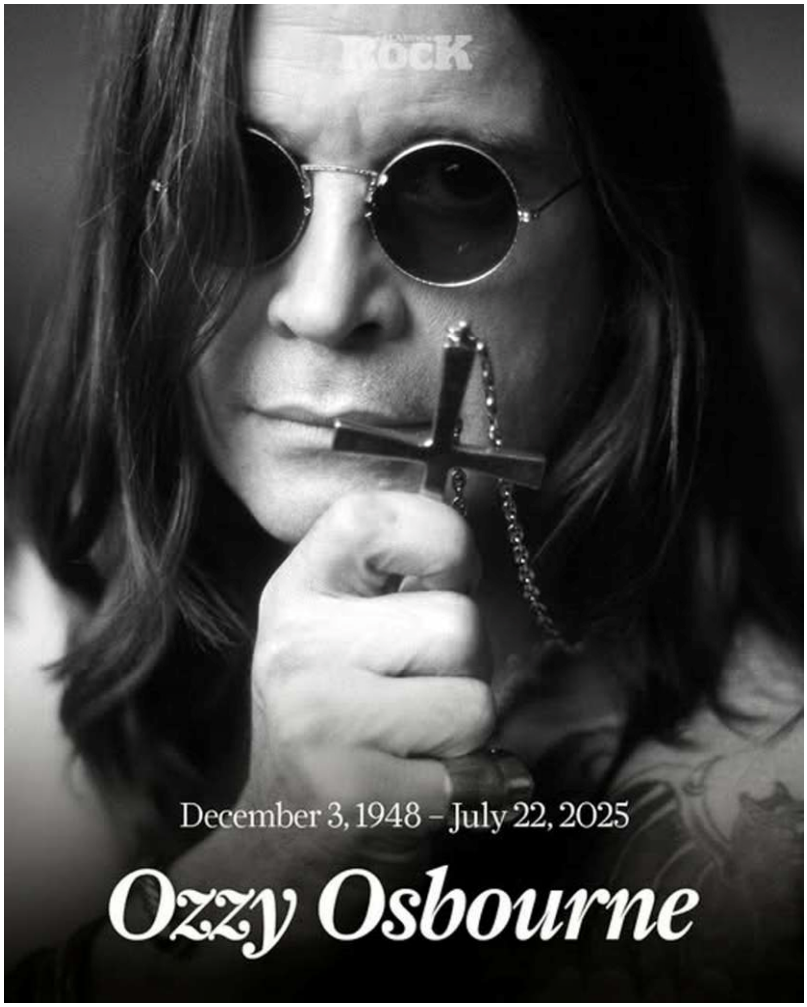

Поздрав Браћо и Сестре у Панку! Ко би очекивао да ја увод за 9. број фанзина пишем пишем 25 година? Ето, и то се дешава када неко пуно ради, ради за сцену, за бендове, за фанзине и спреми нови број после објављивања 8. броја, и то негде затури. И каошто наш народ каже да све што се не тражи онда када ти не треба онда се нађе... Хе, хе, хе... Тражио сам шплитер за монитор и графичку карту и нашао готов материјал за нови број Punk Forever-a – 9. Хе, ово јесте да је старо 25 година, али објавићу га јернећу да бацам материјал за који сам се мучио, радио интервјуе, писао рецензије и све и свашта... Мирослав Сташић, то је легенда фанзинаштва, он све то да прекуца и ако нађе некога да уради *punk as fuck* дизајн, нешто као мој пројекат фанзина Young Forever 5, тако бих волео да то изгледа, па остаје на Сташићу да смисли што може, он је, заправо, најзаслужнији што Ви ово читате. Искрено, да њега није било не би постојао блог www.punkyoungforever.blogspot.com. И легенда матора Васа Радовановић, он је админ. блога, он поставља све на блог, уређује га, а надам се да се до краја године појави и сајт, па ће то све бити много другачије и оригиналније, видећете, уосталом, пуно људи раде Punk Forever 10, који ће бити презентиран на нашем сајту, уосталом живи били па видели... Да не дужим много, захвалио бих се Сташићу, Васи Радовановићу, Др. Срелету, Шуњки, Тошкету, Мачку, Ролету, Слесу, најверније човеку Mark Brennanu из Captain oi! Reordsa за интервју, Трти из Директора, ЛУР-у, ХИК-у, Згроу, Шими, Влади из Провокације и свима који су помогли да се ово већ заборављено објави после 25 година... Моја адреса, мејл и телефони за контакт су следећи:

Стошић Предраг
Виноградска 12
11323 Велико Орашје
СРБИЈА

0637689823
0611033756
predragstosic11@gmail.com
stosicpredrag@yahho.com
predrag.stosic@yandex.ru

O STUDENTSKIM PROTESTIMA 2024-2025

U Srbiji se od 22. nov. 2024. dešavaju najveći protesti u istoriji, 5. oktobra 100 hiljada ljudi je oborilo Miloševića a studenti su 15. marta 2025 skupili 320 hiljada ljudi, a 28. decembra na Slaviji 100 hiljada i 28. juna, opet na Slaviji, oko 140 hiljada. Kako se to desilo?

Kada su se tone betona srušile na glavu ljudima u NS i 16 ljudi poginulo, zbog loše gradnje železničke stanice, studenti su optužili vlast da je kriva za to jer je izgradnja puna korupcije, sumnjive firme rade poslove i političari ih teraju da što pre završe posao da se hvale pred kamerama kako se eto gradi. Tako su studenti počeli da zahtevaju istragu i hapšenje svih pa i državnih organa umešanih u ovaj projekat. Prvi su počelu studenti FDU u BGD 22. nov. i kad su napadnuti odmah su se drugi studenti solidarisali i krenuli i oni sa protestim i blokadama svaki dan od 2. decembra. Onda se proširilo i na studente u drugim gradovima i ubrzo je više od 60 fakulteta bilo blokirano 24 sata dnevno, studenti su doneli dušeke i spavali na fakultetima i svaki dan u 11:52h su blokirali ulice 15 minuta. Onda su im se u štrajku priključili profesori srednjih škola pa za njima i đaci a kad su roditelji to videli i oni su počeli da prave po 5 blokada ulica dnevno u Beogradu. Toliko je bilo blokada da nisi znao gde da odeš pa izabereš najbližu. Nastavnici su koristili Viber da se organizuju po grupama na osnovu škola gde rade a roditelji su imali svoje grupe na osnovu opštine gde stanuju da organizuju zborove, bilo je i sabotera u tim grupama. Vlast ne spava već radi sve da održi svoje pozicije koje im donose privilegovan i bogat život, studenti su u medijima optuživani da su anarhisti, teroristi i strani špijuni i od strane Vučića, Brnabić i prodanih novinara kao što je urednik Informera, članovi SNS su napadali studenti i time izazivali još veće proteste isto kao i vozači koji su gazili studente (Jurija Gagarina, Ruzveltova, itd). Vučić je pomilovao vozačicu iz Jurija G. i grupu članova SNS koji su bejzbolkama razbili vilicu studentkinji medicine u NS. Otvoreno podržava gaženje i nasilje protiv onih koji protestvuju protiv njegove vlasti. Viši javni tužilac Stefanović je zajedno sa pandurima desna ruka Orliću šefu BIA da organizuju hapšenje studenata, mnogi su dobili pritvor pa su studenti protestvovali ispred sudova i zatvora i uspeli da izdejstvuju da budu pušteni u kućni pritvor ali proces traje i visi im debela kazna iznad glave sve dok je ludak na vlasti a sluge u pravosudju. Dakle, nakon profesora, djaka i roditelja, svi ostali članovi društva su počeli da se solidarišu sa studentima: seljaci, advokati, arhitekte, doktori, bajkeri, penzioneri, radnici, itd, svi su oni dolazili na proteste a svakodnevno na radnim mestima prestajali da rade ili izlazili na ulice 15 minuta u 11:52h. Kada čak i ljudi koji rade u državnim institucijama blokiraju, to znači da je tajna služba izgubila kontrolu nad svojim saradnicima koji neće da podržavaju Vučića već studente, špijuni sada rade na tome da se ne desi nasilna revolucija, što studenti i ne žele ali ima drugih na protestima koji žele, svakako BIA više ne može da spreči proteste koji su se omasovili, sada koriste pomenutog tužioca da trpaju u zatvor i da se svete demonstrantima, po naredjenju Vučića. Iako Vučić više puta baljezga da je država najjača, palo je i ogromno Rimsko carstvo, pali su mnogi diktatori koji su umislili da niko ne može da ih sruši, i mi imamo umišljenog autokratu koji umišlja da nema šanse da ga neko sruši i da će da krade lovu celog života.

Od 28 juna to jest protesta na Slaviji, studenti su krenuli sa blokadama jer Vučić odbija da raspiše izbore na kojima bi studenti imali svoju listu sa kandidatima koji nemaju veze sa vlastima ni političkim partijama pa i opozicionim. Sredinom jula Vučićeve ulizice su uspele da razbiju nekoliko blokada (SKC, DKC, Filološki) ali su slomili zube u Novom Pazaru gde su se studenti borili i svi su došli da im se pridruže tako da je bilo rokanja sa pandurima i fakultet je povraćen, studenti su pobedili, 10 uhapšenih je nakon daljnjeg protesta studenata pušteno u kućni pritvor. 1. avgusta je obeleženo 9 meseci od izginuća u Novom Sadu.

Mogu da zaključim da je najbitnija karakteristika ovih protesta odbijanje studenta da imaju bilo kakve veze sa partijama i NVO, direktna demokratija na plenumima bez lidera koje vlast može da korumpira, najveća masovnost u istoriji zahvaljujući solidarnosti svih društvenih grupa, medijska propaganda, nasilje i hapšenja radi opstanka na vlasti tj. bogaćenja jedne klike, bes mladih Beogradjana protiv Ćaćilenda koji su napravili SNS studenti koji su protiv blokada a priključili su im se članovi SNS koji za dnevnicu od 8000 dinara kampuju i žive mesecima u Ćaćilendu. Panduri moraju da ih štite da ih mladi ne linčuju jer se šlihtaju, prodaju radi profita.

Pratite borbu dalje: https://blokade.org/sr/kontakt/

PANK, POLITIKA I STUDENTSKI POKRET U SRBIJI

(ili: kako smo se borili, padali i vraćali se opet)

PANK JE VIŠE OD MUZIKE. UVEK JE BIO. UVEK ĆE BITI.

To je šutka protiv sistema.

To je glas onih koje niko ne sluša.

To je urlik iz podruma, iz kluba, sa bine, sa asfalta.

U Srbiji, pank i politika su uvek bili spojeni pupčanom vrpcom otpora. A studenti – kada nisu ćutali – znali su da budu snaga koja ruši režime. Ili ih u najmanju ruku resetuje na fabričku postavku.

Pank je stav, pobuna, urlik generacija koje ne pristaju na laži, nepravdu, represiju. U Srbiji, pank je od samog početka bio u snažnoj vezi sa političkim buntom, a njegova veza sa mladima i studentima pogotovu u vremenima društvenih previranja – ostaje ključna za razumevanje domaće supkulture.

Pank scena u Srbiji (i tadašnjoj Jugoslaviji) pojavila se krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih, kao odgovor na rigidni sistem socijalističkog morala, društvenu stagnaciju i birokratsku represiju. Bendovi poput Šarla Akrobate, Pekinške patke, Električnog orgazma, Parafa, kasnije KUD Idijota ili Atheist Rapa, nosili su duh otpora, sarkazma i kritike društva koje se raspadalo iznutra.

Pankeri su često bili meta državne represije, cenzure i pritisaka. No, to ih nije sprečavalo da kroz tekstove, koncerte i fanzine šire poruke slobode, jednakosti i antiautoritarnosti. U njima se krilo ono što studenti na fakultetima često nisu smeli da izgovore naglas.

Studentski pokreti: od 1968. do 2000-ih

Studentski protesti 1968. u Beogradu ostaju simbol prve velike pobune protiv režima u posleratnoj Jugoslaviji. Iako pank još nije postojao kao muzički izraz, duh protesta, parole o jednakosti i otpor privilegijama elite kasnije su postali sastavni deo pankerske poetike.

Devedesete su bile vreme haosa, ratova i Miloševićeve diktature. Tada dolazi do snažnog povezivanja pank scene sa studentskim otporom. Protesti 1996/97. i kasnije 5. oktobar 2000. godine, doneli su ulice ispunjene i pank zvucima i studentskim transparentima. Bendovi su svirali za studente, studenti su nosili bedževe sa anarhističkim simbolima. Bilo je jasno: bunt protiv režima morao je dolaziti sa obe strane – i sa bine i iz amfiteatra. Da se samo potsetimo čuvenog "Čistićete ulice, isto kao ranije, Čistićete ulice to vam ne gine" od Direktora na primer.

Pank danas: Gde su studenti?

Danas, pank scena u Srbiji opstaje u ilegali, u klubovima, DIY prostorima i na marginama kulturne industrije. Ona više nije popularna, nove generacije su "zaražene" instagramom, tik tokom i drugim platformama, ali jeste autentična. Dok se studentski pokret sve više gubio u tišini i apolitičnosti, pank je ostao jedan od retkih glasova pobune.

Pitanje se postavljalo godinama unazad gde su studenti danas? Dok se bore sa bolonjom, školarinama i životom bez perspektive – šta su njihovi prioriteti? Cilj da se pobegne iz Srbije na zapad I tamo nastavi studiranje I život? Bataliti fakultete, naći neki posao? Gde su njihovi protesti? Gde je njihova organizacija, njihova ulica, njihov glas?

Zajednički front: pank i studenti protiv sistema

Sadašnji "predsednik" je "uspeo" u jednom – ujedinio je mnoge strukture društva u jedinstvenu borbu protiv do sada neviđene krađe, otimačine, bezakona, propadanja društva i njega samog kao kvazi institucije. Pank i studenti su prirodni saveznici. Oboje prepoznaju licemerje političke elite, korupciju u obrazovanju, besmisao autoriteta. Obe grupacije mogu – i treba – da budu pokretači promene. Ali ta veza mora biti obnovljena. Ne samo kroz koncerte, već kroz zajedničke akcije, tribine, zidne parole, proteste, alternative.

Novi talas studentskog organizovanja može pronaći inspiraciju upravo u pankerskoj neposlušnosti. A pank može pronaći novu snagu u studentskoj borbi – koja sada traje i za koju se svi iskreno nadamo da se neće ugasiti dok se stvari ne isteraju do kraja.

Zaključak: Pank u Srbiji nije mrtav. On je samo underground. Studenti nisu glupi. Samo su bili umorni. Ali kada se te dve snage spoje – kada je bunt ponovo ušao u učionice, i kada su studenti ponovo kročili na ulice – tada i pank može ponovo postati ono što je uvek bio: "oružje" za slobodu.

"Obrazovanje nije roba!"

"Punk nije mrtav — nikada nije ni bio"

"Ne učimo za robove, učimo za revoluciju!"

"Diploma u ruci, okovi na nogama."

PANK JE ŽIV.

STUDENTI POSTOJE.

SADA SAMO TREBA DA SE SRETNEMO.

NA ULICI.

Napisao i priredio:

Miša Mišaxtr Jovanović
RADNIČKA KLASA

TUČA & BATINE

Na početku bi mogao da daš neke osnovne informacije o bendu.
Bend je počeo sa radom oktobra 2024, mada je ideja o tome da Dule i ja ponovo sviramo zajedno, postojala već neko vreme, tj. nekako se pogodilo da smo se u isto vreme obojica opet našli u Palanci, on posle robije, a ja posle bauštelisanja po Evropi.

Čekaj, Dule je bio u zatvoru?!
U nekoliko navrata, sve ukupno oko pet godina. I tako na prvom ponovnom susretu, on je potegao tu ideju da ponovo sviramo, mislivši na Nablu, ali se meni to nije dalo, bio sam za to da pravimo novi bend. I gotovo više od godinu dana kasnije nam se priključuju Boki kao gitarista i Sale na mestu bubnjara i krećemo sa probama.

Malo sam se iznenadio time da svirate nekakav Oi!
To je više bilo iznuđeno rešenje, s obzirom da niko od nas ne da nije svirao, nego nije uzeo instrument u ruke više od dvadeset godina. Dule i ja smo odrasli na Oi! zvuku, on je faktički prvi palanački skins, i on je prvi doneo bendove tipa Cock Sparrer, Angelic Upstarts, Cockney Rejects i sl. još tamo daleke 90-91. Kroz našu istoriju imali smo svakakve bendove, ali nikada nismo svirali Oi!, pa nam je bilo interesantno da krenemo tim putem.

A od kud taj naziv Tuča & Batine?
To je neka naša interna zajebancija, a zvučalo nam je kao dobar naziv za ime Oi! benda.

Snimili ste neke stvari.
Da, dva demo snimka, sve ukupno 7 pesama. Mogu ljudi čuti to na bandcampu ili youtube.

Gde ste to snimali i kakvi su vam utisci?
Kod Vuje u Češnjak studiju. Što bi se reklo jedino sam njegov broj imao u telefonu. Mi smo totalni diletanti što se tiče nekog rada u studiju, tako da nam je Vuja jako pomogao. Super mi je što on snima sve na mikrofon, nema te digitalije, tako da smo dobili taj sirovi zvuk, valjda ono kako mi zapravo i zvučimo. Da li je to moglo bolje da zvuči, sigurno da da, ali što bi se reklo, koliko para toliko i muzike. Kod Vuje se za male pare može dobiti pristojan snimak.

Da li nameravate nešto sa tim snimcima?
Pa i ne. Hteli smo samo da imamo neke snimke kako bi ljudi mogli da nas čuju. Možda kada budemo imali snimljenih nekih desetak pesama sve to izbacimo kao kasetu, da imamo neko fizičko izdanje, pa da možemo da dobijemo i recenziju u Out Of The Darkness fanzinu.

I kako ste zadovoljni sa dosadašnjim reakcijama?
Mi smo u celu priču ušli bez nekih očekivanja, nama je samo do zajebavanja, ljudi naših godina obično idu na pecanje, a mi se eto okupljamo i sviramo. Pazi, mi smo iznenađeni, javljaju nam se ljudi koje ne poznajemo da kažu da im se dopada, odsvirali smo i tri koncerta u par meseci, što je super prosek za novi bend.

Gde ste do sada svirali?
Novi Sad, Smederevo i Petrovac na Mlavi. Nama je svuda bilo super, ali se za sada Smederevo izdvaja, zbog svih onih klinaca koji prave haos na svakom koncertu.

Da, u Smederevu je stvarno bilo super. I ti si tamo imao odličan kontakt sa publikom i interesantnu priču...
Meni je uvek bilo bez veze kada bend samo piči iz pesme u pesmu, bez ijedne reči između i neke interakcije sa publikom. Nije da ja držim neke govore, onako kažem neku reč o tematikama pesama ili imam neki razgovor sa nekim iz publike, ništa posebno...

Znaš unapred o čemu ćeš da pričaš ili to ide spontano
U suštini imam neke ideje gde bi šta mogao da kažem, ali nekada je čista improvizacija, zavisno od neke reakcije publike, kao recimo kada su klinci u Smederevu krenuli da skandiraju Vučiću pederu, pa je ona devojka tražila mikrofon da kaže nešto, pa moja reakcija na sve to.

O čemu su vam uopšte tekstovi?
Klasične Oi! skinhead teme – odlasci svako jutro na posao, blejanje subotom uveče, sjeban život, borba za neku nezavisnost, murija, zatvor i sitni kriminal.

Video sam vaš logo na kojem piše Tuča & Batine Skinhead, koja je fora sa time?
Kako nas je priroda obdarila prirodnom ćelavošću, to znači da smo skinsi. Pa mi se u suštini zajebavamo sa time, a opet sa druge strane želimo da vidimo reakciju ljudi na to. Mi kada kažemo skinsi mislimo na izvorne skinse, a ne na one kasnije koji su povezani sa fašističkom ideologijom. Kroz naše tekstove ne propagiramo nikakvu ideologiju, tu smo da se zajebavamo – što ne znači da mi kao pojedinci nemamo neke stavove.

Kao na primer?
Pa eto, na primer, moje političko ubeđenje se zapravo može opisati krilaticom Francuske buržoaske revolucije, Sloboda, Jednakost, Bratstvo. Što bi značilo da ja Srbiju vidim kao društvo svih ljudi koji žive na ovom prostoru i da bi svakom pojedincu trebale biti zagarantovane slobode bez obzira kojoj etničkoj, verskoj, rodnoj zajednici pripada, tj. dok te njegove slobode ne ugrožavaju slobode nekog drugog. Nacionalizam koji nas truje već više od trideset godina ima za cilj samo da se određene elite obogate, a mi ostali skupo plaćamo sve to. I to nije slučaj

samo kod nas u Srbiji, takva situacija je i u svim ostalim zemljama regiona. Ali, da ne zalazimo sada u te teme, kao što sam već rekao mi smo tu samo da se zajebavamo.

Dobro, šta se dešava po Palanci?
U suštini ništa. Jebeš ti sve kada smo mi „neki novi klinci“. Mlade slabo interesuje gitarska muzika, a još manje da prave neki bend. Tako da su tu Six Pack i mi. Postoje još Yadac, ali oni baš i nisu povezani sa ovom našom punk pričom, a i taj bend čine matorci. Ima i par bendova koji sviraju uglavnom obrade, Krigeri, Nekudim. Tu su i Stresosteron, koji čine naši jako dobri prijatelji, ali njihova kompletna aktivnost se svodi na probe i poneko izbacivanje probe na Youtube, što je baš šteta jer imaju baš dobrih stvari, reč je o nekom instrumentalnom metalu.

A taj Punk Rock Caffe?
To je dobra strana, jer je to club u kojem se dešavaju svirke, a koji postoji već određeni broj godina. Sada neko će se požaliti izborom bendova koji tu nastupaju, tj. da se uglavnom dešavaju koncerti etabliranih imena tipa Goblini, Električni Orgazam, Obojeni Program, Kanda Kodža i Nebojša i slični ili nekakvi cover bendovi, a za underground bendove baš i nema mesta – takvu politiku razumem, jer na takvim dešavanjima vlasnici mogu očekivati da ostvare neku zaradu i da samim tim nastave sa postojanjem kluba, ali opet sa druge strane, sigurno se može naći neki termin, tipa nedelja posle podne, kada klub ionako zvrji prazan, da se organizuju svirke manjih bendova.

Neki planovi za budućnost?
Neki nam je plan da na svakih par meseci snimimo po pesmu-dve, i voleli bi da odsviramo još neke koncerte, da se viđamo sa ljudima i dobro zajebavamo, ali za to prvo treba neko da nas pozove.

Pa šta tražite za svirku?
Ništa, samo da nas neko pozove. Putni troškovi, mada ni to ne mora, neko piće, uglavnom voda ili bezalkoholno pivo.

Bezalkoholno pivo!?
Kažem ti da smo mi sprdnja skinhead Oi! bend.

Ajd, dobro. Da završavamo...
Hvala na ukazanom poverenju.
Živi bili.

Давид и Голијати је српска музичка група настала јуна 2023. у Београду. Звук карактерише мешавина панк рока и хеви метала, док су текстови сатира на данашње друштво и актуелне теме из свакодневног живота. До сада су делили бину са бројним великанима домаће сцене попут *Atheist Pana*, *Јоргована*, *Гужве у 16-ерцу*, *Goatmare and The HellSpadesa*, *Савршених Маргиналаца* (ex Хладно Пиво), *Сељачком Буном* и другима. За две године постојања наступали су на бројним фестивалима и одржали преко 40 концерата у Србији и шире. Иза себе имају ЕП „Сила, маса, убрзање” и албум „Побуна”.
Бенд чине Давид Милошевић (главни вокал/ритам гитара), Вук Ускоковић (соло гитара), Владимир Крстић (бас гитара, пратећи вокал) и Војислав Шћекић (бубањ/пратећи вокал).

PF: Pomaze Bog Rogo!Šta se radi? Kako je sve počelo? Vasa prva svirka bila je, čini mi se, u Božidarcu. 'Ajmo, utisci sa tog koncerta? Koji Oi! Punk bendovi su uticali na vašu muziku? Mogu reći da ste jedini ostali isti i svirate ono isto od samog početka! Ritam Nereda se "prodao", Direktori ne rade i ne vidim tu nikoga, sem vas. Vi ste, recimo, od starijih bendova jedini. Iima li mladih snaga, bendova koji obećavaju?

Roga: Jednog prolećnog dana 1988. godine, Šeki, moj drugar iz osnovne škole, mi je predložio da napravimo bend. On je smislio i ime Šaht, a pao je i kompromis da sviramo hardcore jer sam ja bio panker, a on metalac, ali nikada nismo imali nijednu probu i ostalo je sve na imenu i ideji. Kada sam te jeseni pošao u gimnaziju, upoznao sam Mladena i brzo i lako se dogovorio sa njim da oformimo pank grupu jer smo obojica slušali tu vrstu muzike. Mladen je znao da svira gitaru, trebalo je da ja riljam bas i da pevam, a ubrzo nam se priključio i moj ortak iz kraja, Ljuba, koji nas je ubedio da zna da čuka bubanj. Prvu probu imali smo u podrumu ispod Kluba penzionera Vračara 23. februara 1989. (na Svetog Haralampija) i to je zvučalo jezivo jer Ljuba i nije baš bio talenat za bubanj, a ja nisam mogao da sastavim sviranje basa i pevanje, pa sam bas prepustio Ivanu, Mladenovom ortaku iz detinjstva. Tako je nastao Šaht. U početku smo na probama svirali obrade pesama bendova The Exploited, P.T.T.B. i Cockney Rejects, a onda smo polako počeli da ubacujemo naše stvari. Mladen je od početka pravio muziku, a ja tekstove i tako je ostalo do danas. Inače, u Šahtu je od početka do sada sviralo ukupno osamnaest ljudi.

Prvi nastup smo imali u Dadovu u aprilu 1990. godine, na nekom festivalu. Svirali smo sa četiri hard core benda iz Beograda pred više od 300 ljudi što je danas gotovo nezamislivo. Dadov je bio naš domaći teren i to nam je omogućilo da napunimo muda i nastavimo dalje. Posle toga su krenule svirke po celom gradu kao na traci. Tada je bilo mnogo više dece, publike je bilo na svakom mestu u velikom broju, jer pank je bio faza u odrastanju mnogih klinaca u Beogradu. Osim u Dadovu, svirali smo i po školama i dvorištima, a kada smo izbacili kasetu *Ti želiš Oi*, počeli su ozbiljniji nastupi u Domu omladine, malom SKC-u i u KST-u.

Slušali smo mi sve – od ranog britanskog panka, preko britanskog streetpunk-a, do UK82 talasa i američkog hard core-a, koji je presudno uticao na tadašnju demo scenu u Beogradu, ali je, kao i svaki trend, brzo nestao, kao što je odjednom i nastao. Što se tiče tadašnje domaće scene, bili smo direktno inspirisani bendovima kao što je Uzbuna, ali su i oni jako kratko trajali. KUD Idijoti su bili neprikosnoveni u to vreme i išli smo na sve njihove svirke, a svakako najbolji beogradski pank sastav početkom 1990-tih je bio Ex-cess i mnoge stvari smo naučili od njih. Kada je u pitanju Oi pank, tu su pre svih bili Klasni problem i Životinje, koje su pratili navijači FK Rad, a nama su se priključili ortodoksni matori cigani Direktori. U Novom Sadu su scenu predvodili Ritam Nereda i GBB, ali je, po meni, najbolji pank bend iz tog grada bio i ostao Vrisak Generacije. Ne bih se složio sa tim da su se RN prodali. Prodaje se krompir na pijaci. Svim tim bendovima, koji su se menjali ili nestajali, bilo je zajedničko to što su bili isključivo u muzici i parolama, dok je nama pank bio način života. Danas je Beograd prepun bendova koji su se opredelili za našu stranu i veoma sam srećan zbog te činjenice. Neću da pominjem imena jer bi nabrajanje dugo trajalo, a i nekog bih sigurno zaboravio. Znaju oni ko su.

PF: Ko sve dolazi na vaše koncerte? Nisu samo to skinhedsi, malo ste "prosirili" krug ljudi, ima i Hrvata koji vas slusaju?

Roga: Kada smo mi nastali, bilo je par desetina skinheda u gradu i svi su bili raštrkani po svojim krajevima, tako da ne znam otkud ti ideja da su samo oni dolazili na naše svirke. Već par godina kasnije, bilo ih je nekoliko stotina i većinom su bili ekstremno desno orijentisani. Tada je došlo i do podela i do ozbiljnih masovnih tuča na koncertima. Mi nikad nismo bili skinhed bend i nikad se nismo izjašnjavali kao skinhedi. Mi smo od početka bili obični pank rokeri, koji sviraju u beogradskom uličnom pank bendu i ne znam da li su gluplji oni koji dolaze na naše svirke jer misle da smo naci ili oni koji ne dolaze iz istog tog razloga. Na kraju krajeva, svirali smo na najvećem svetskom pank festivalu u Blekpulu u Engleskoj sa 150 najznačajnijih svetskih bendova. Da smo nacisti ili rasisti, bili bismo prvi takav bend koji je ikada tamo nastupao. To jednostavno nije moguće. Takve stvari i propusti se ne događaju u ozbiljnom svetu jer se zna ko je ko.

Svirali smo pre 7 godina prvi put u Festu i bilo je 30 ljudi. Pre godinu dana ih je u istom tom klubu bilo 300. Nama je svejedno sve dok ima više ljudi u publici, nego nas na bini. Bar imamo za gorivo da se vratimo kući. Boli nas dupe šta ljudi misle o nama.

Ne pravimo kompromise i zato nismo deo muzičke industrije i nismo popularni.

PF: Znamo da ste antifašisti i antikomunisti, a imate pesmu onu staru narodnu „Spremte se spremte četnici". E, tu vas najviše osuđuju što ste Srbski Četnici. 'Ajde, objasni ljudima malo više o Četnickom pokretu i o četnicima?
Roga: Pesmu „Spremte se, spremte" smo odsvirali ukupno dva puta pre trideset i kusur godina, ona je na jednom od ta dva koncerta zabeležena i objavljena je na našoj prvoj kaseti. Odmah se tada napravila fama kao da smo mi neki koljači iz partizanskih filmova, i prvi su popizdeli muslimani i Hrvati, iako to izvođenje nije imao veze sa njima. Istina je da smo je svirali jer je to bilo doba komunizma, a mi smo bili protiv komunizma kao i čitava tadašnja srpska pank scena i tim performansom smo provocirali tadašnji truli sistem. Kada smo napravili pesmu *Idite iz SrVbije*, ista je bila fora. Tada su komunisti bili na čelu države, a mi smo bili na strani pobunjenih ljudi. Ne znam kako se ljudi danas pecaju na te stvari kada se u tekstu pominju tri diktatora, koji su pobili milione ljudi. Isto bih napisao za Hitlera, Ljotića i Šešelja, da je njihova ideologija pobedila. Ali, ne, kasno sam skapirao da ovde, u stvari, vlada jedan odvratan, hibridni, nacionalboljševički sistem, koji menja oblike poput đavola i skenjava nas sve kao radijacija. Ja sam uvek skakao na jače siledžije i protiv autokratije. Zato umirem od smeha kada nas politički korektni debili proglašavaju četnicima osamdeset godina posle Drugog svetskog rata. U isto vreme, vučićevci nas nazivaju drugosrbijancima i ustašama jer smo protiv ovog novog kolonijalnog sistema, a salonski neoljotićevci nas od početka smatraju levičarima. Čoveče, ponekad se zapitam ko smo mi zaista...

PF: Vaše misljenje o patriotizmu i nacionalizmu. Da li je to ljubav prema svom narodu i zemlji ili je to„ kako kažu "anarhisti", "mrznja"?
Šta mislis o Monarhizmu i da li treba vratiti Kralja na presto dosta nam je ovih komunofašista?
PF: Dok nas zlikovci na vlasti i Udba sve zajedno sluđuju mrtvacima, krvnom osvetom i propalim ideologijama da bi nam krali pare i prodavali deo po deo zemlje, voda iz Sene i Temze posle dvesta godina može da se pije kao da je sa planinskog izvora. E, vidiš, to je za mene patriotizam. Kada sam pre par meseci bio u Mađarskoj, Slovačkoj i Češkoj bio sam zaprepašćen koliko su nas prešišali u svakom smislu-ekonomskom, kulturnom, obrazovnom, infrastrukturnom, ekološkom, civilizacijskom uopšte – a te zemlje su pola veka bile sovjetske kolonije. Tamo su izjednačeni komunistički i nacistički zločini i zakonom su zabranjene te ideologije. I to je za mene patriotizam. Zabraniš i jedne i druge i prodaješ njihove ambleme iz tog vremena budalama kolekcionarima. Jedino Rusi i Srbi imaju ukorenjeni komunizam začinjen nacizmom i kvazi-hrišćanstvom. Odrekli smo se Staljina, ali ne i staljinizma. Ruse možda može da boli dupe jer ih ima 150 miliona i imaju nuklearne bombe i neograničene prirodne resurse, ali mi i dalje živimo u nekoj mentalnoj Jugoslaviji, tripujemo da smo neki faktor i uništavamo budućnost naše dece. Pretvorili smo se u džangrizave krezube babe. To definitivno nije patriotizam.
Monarhizam je za civilizovane ljude, a ne za stoku. Ja sam za prosvećeni apsolutizam. Obrazovanje i kultura definišu neki narod, a ne prostakluk i mržnja.

PF: Samo ti i Mladen ste iz stare postave. Da li je Mladen skinhead ili punker? Ko su ostali članovi benda?
Roga: Mladen skinhed? Daj, umreću od smeha. Tu su još Ćili na basu i Laki na bubnju. Svi smo mi pank rokeri.

PF: Da li bi svirali u Hrvatskoj ako vam ponude?
Roga: Hrvatska? Opet me zasmejavaš. Zvao nas je Hogar iz Motusa pre 20 godina da sviramo u Zagrebu. Trebalo je da nas čuvaju BBB. Kao što vidiš, nismo otišli. I tamo ima mnogo ćacija. Postoji dobra ekipa iz Hrvatske koja dolazi na naše svirke u Sloveniji. Oni kapiraju ko smo i šta smo.

PF: Obradili ste od 4 Skinsa ACAB imam jedno zanimljivo pitanje: "Šta mislite o onom tetoviranom policajcu koji nosi fantomku, a ima tetovažu ACAB? Šta misliš o studentima i protestima u Srbiji i represiji policije?
Roga: To su đubretari sa značkom. Drago mi je što su nam se studenti pridružili u borbi protiv sistema, ali neću da upadam u euforiju. Seti se Đilasa, Čede Jovanovića i Čede Antića-milioner, narkoman i sisa... Da ne pričam o vođama Otpora...

PF: Šta ima novo sa Šahtom? Znam da će uskoro novi album kako će se zvati?
Roga: Novi album izlazi uskoro. Zove se Deratizacija. Bio sam ubeđen da ga nećemo izbaciti pre pada ovog debila. Nažalost, prevario sam se. Promociju krećemo da radimo od jeseni. Biće samo na disku jer je vinil poskupeo do jaja. Obećavam moćan pankeraj.

PF: Rogo, imaš i još jedan bend Oi! The Law. Reci malo više o tom projektu? Svirate samo obrade. Da

li će biti neka autorska pesma? Čime se još baviš u životu? Šta te preokupira?
Koliko para treba da donesete opremu i da svirate u Velikom Orasju?
Hvala za intervju. Rogo, tvoja jasna i glasna poruka bi bila….?
Roga: Oi! The Law je okupio likove iz Direktora, Antifrizza i Šahta. Sviramo isključivo obrade starih britanskih bendova, koji uglavnom više ne postoje. Nećemo da radimo autorske stvari.
Ja sam u zasluženoj penziji. Planiram da napišem knjigu o beogradskoj pank sceni, ali nikako da počnem. Matori, kad pređeš pedesetu, mrzi te da vučeš kesu sa pivom, a kamoli opremu.
Radi na sebi i ne veruj nikom.

Sikk је улични рокенрол бенд. Своју музику описују као мешавину „прошлих времена и савремених трикова". У њиховом звуку се могу препознати утицаји бендова као што су *The Pogues*, *Hanoi Rocks*, *Business*, *T-Rex* и *Poison Idea*... али са посебним, сировим шармом.

Чланови:
Бенд чине искусни музичари који су деценијама активни на сцени, али су се окупили да би створили нешто ново. Чланови су:
* Цобе (вокал)
* Дарко (гитара и пратећи вокал)
* Оги (гитара и пратећи вокал)
* Дане (бас и пратећи вокал)
* Терза (бубњеви и пратећи вокал)

Sikk је релативно нов бенд, али је брзо привукао пажњу публике. За себе кажу да су „неотесана руља", што се одражава и у њиховој музици и визуелном идентитету.

Дискографија:
Thought Crime (7inch EP) 2023 Try And Stop Me Records/LongShot Music

Rockin' Rolling Bovver Rock'n'Roll EP 2025 Try And Stop Me Records

Линкови:
https://www.youtube.com/@SikkRnR
https://open.spotify.com/artist/4QqBnj0tJpX9iiPeEzLZVb
https://www.youtube.com/channel/UCjH8HIn2wlR-0bZqIKbkkWg
www.instagram.com/sikkrnr

LIVING MY (PUNK) LIFE

Kratka priča o istoriji pankerstva od moje 13 godine, 1988, kada sam počeo da slušam punk.
Iako sam odrastao u malom gradu od 20 hiljada ljudi, od 12 godine sam počeo da izlazim u grad i slušao sam speed metal, a sa 13 sam prešao na punk nakon što mi je jedan muzičar i panker dao nekoliko kaseta da preslušam. Tada nismo imali da skidamo torente i mp3, nego smo imali kasetofone, pa presnimavaš muziku sa kasete na prazne da ne bi kupovao. Bilo je oko 10-15 pankera tada u našem malom komunističkom gradiću. Iako partija nije branila muziku sa zapada, panduri nisu voleli pankere, čim vide kako izgledaš misle da si neki narkoman pa te proveravaju. Ja sam sa 13 već imao čiroki i nastavnica srpskog mi je rekla da je podsećam na Nemce iz Drugog svetskog rata i poslala me kod direktora na razgovor, on mi je rekao da moram da se ošišam do glave a ja sam otišao kući i zalepio kosu želatinom i nisu mi više pravili problem.
Tada je u našem gradiću postojao grind bend lokalnih pankera i ja sam to više voleo od punk rocka jer sam slušao speed metal. I danas više volim hard core nego punk rock, mada naravno pankeri slušaju sve od Pistolsa preko Ramonesa do svega ostalog. Ja sam smatrao da je mlaka muzika i melodična kao Ramones za devojčice, više sam voleo kad reži gitara kao Pistolsi ili da roka brzo kao Pekinška patka, a najpoznatiji punk bend Dead Kennedys sam zavoleo tek sa 16 godina, imaju specifičnu muziku koja nije klasični pank i u početku mi se nije svidelo, možda zato što sam sa speed metala prešao na punk. E taj bend srednjoškolaca pankera u moj gradu koji je bio grind je bio po mom ukusu, iako sam prešao na punk i dalje sam voleo speed metal i bendove kao Napalm Death, Creator, itd. Od naših bendova najviše sam voleo tadašnje demo snimke Trule Koalacije mada je i KBO bio odličan ali ne tako dobar kao Koalicija, tada je Vuja iz KBO bio poznat jer su kod njega u studiju svi pank bendovi snimali pesme. Tada sam išao na probe tog lokalnog grind benda kod njih kući dok se ne desi neki koncert a voleo sam horor filmove i knjige Stivena Kinga ali ne zbog sličnih pesama metal muzike, tada nisam ni znao engleski da bih razumeo o čemu pevaju bendovi, klinci slušaju metal i punk zbog energične muzike i poruka pesama nije toliko bitna iako punk bendovi pevaju buntovne političke pesme. Iako muzičari i vlast smatraju da pesme imaju poruku mnogi mladi gledaju na muziku kao na zabavu i muzika nema toliki uticaj na mlade kao što vlast i muzičari misle. Politika me nije zanimala kad sam imao 13 godina niti sam imao engleski u školi, tekstovi nemaju uticaj na mlade kao što vlast tripuje. Sa 17 godina sam opet imao čiroki duže vreme.
Mogu da primetim posle toliko godina da svi bendovi u početku imaju garažni zvuk a kad omatore sviraju blažu muziku, i rock i punk bendovi, muzičari hoće da ih sluša što više ljudi i onda ublaže muziku, na primer od albuma Plakao sam kad je pala sekuritatea, Trula Koalacija je otišla u mlaku muziku u poređenju sa demo snimcima koje sam obožavao i slušam demo pesme i dan danas: Put moj to nije, Mrzela je ceo svet, Krv mi šiklja iz prerezanih vena, itd. Danas Trula Koalacija ne može da se poredi sa pesmama iz 1988. godine i tako je sa gomilom bendova.
Ljudi koji su tada sušali punk su slušali i druge bendove koji spadaju u rock i alternativu, Nick Cave, PJ Harvey, Igi Pop, Joy Division, od naših bendova bili su popularni Partibrejkersi, Obojeni program i tako dalje. U mom gradu smo imali diskoteku u Domu omladine gde su se dešavale svirke a leti u bašti Doma je čak postojala i gitarijada i ko pobedi svira na gitarijadi u Zaječaru. Još je bila cela Juga i imalo se para nije bio nikakav problem da platiš kartu za koncert i popiješ 10 piva, imalo se love za izlaske i da kupuješ muziku i gomila ljudi je putovala u Zaječar na gitarijadu.
Kad je počeo rat i inflacija i nemaština imao sam 16 godina, pevač našeg grind benda je pobegao u Holandiju i dobio azil i drugi muzičari kao Koja iz Discipline su pobegli u inostranstvo a Satan Panonski je pušten iz ludnice. Nije bilo više para ni za pivo u kafiću a kamoli da kupiš gitaru da napraviš bend ili da kupuješ muziku, šta si imao do tada, to si slušao a pili smo, u parku a ne u kafiću, najjeftiniji ilegalni špiritus koji se prodavao kao votka. U 16-toj godini sam počeo da se družim sa društvom koje je dve godine mlađe od mene i svi su postali pankeri ali su više voleli OI punk, bilo nas je skoro 20 što nije loše za mali gradić a družili smo se zajedno i sa metalcima pa kad pravimo žurku bude i metal i punk muzike. U malom gradu svi se znaju i komšije nema šanse da prave problem ako praviš punk žurku do 4 ujutru, ja sam bio na 4 spratu i imao komšije sa svih strana i pošto sam bio u centru svi su pravili žurke kod mene, moji roditelji i komšije nikad nisu rekli ni jednu reč.

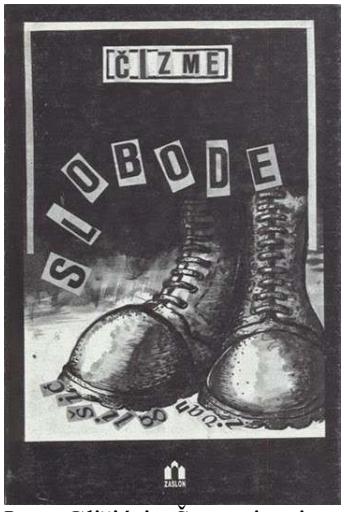

U srednjoj školi profe su me izbacivale sa časa zbog odeće a svake godine su diskutovali da me izbace iz škole, već u septembru svake godine imao sam predisključenje iz škole. To je za mene bila nepotrebna disciplina, đaci dolaze u školu da nešto nauče a ne da im neko zavodi red i disciplinu, moja stvar kako izgledam. U to vreme sam počeo da se zanimam i za dopisivanje sa pankerkama i za fanzine a Ivan Glišić iz Šapca je pisao punk knjige pa sam se i sa njim dopisivao ali sumnjam da se on seća svakoga od pre 100 godina, nabavljao sam i alternativne stripove kao braća Frik a Zograf je bio naš najpoznatiji crtač stripova. Nabavljao sam Slug and Lettuce, punk novine baš velikog formata iz united snakes of america, tako sam saznavao i za tamošnje bendove koji nisu deo muzičke industrije, čitao sam i profane existance magazin i *Maximumrockandroll* a od fanzina sve što je izlazilo u Srbiji. Imao sam komšije Stošiće u selu pored našeg

grada koji su takođe pravili fanzin Forever Punk, celo selo je bilo puno hipika a dva brata Stošića OI punkeri, u susednim selima bilo je takodje OI punkera a i jedan bend, oni su više bili povezani sa Smederevom pa i tamošnjim OI punkerima Potres, slušali su naravno i Direktore i Šaht i tako dalje. Sećam se da mi je pevač Potresa rekao da se manem anarhističkog punka jer ću da postanem klošar ako postanem anarhista, što i jeste u neku ruku tačno, anarhisti odbijaju da budu deo sistema i ne žele da rade jer time stvaraju profit kapitalistima, upadnu u napuštenu kuću preurede je i naprave skvot u kome ili samo spavaju ili i organizuju koncerte i druga dešavanja. Da se vratim na fanzine, dakle, i ja sam napravio fanzin Planet Earth, planeta zemlja na kojoj smo kao marsovci jer smo pankeri, u malom gradu ljudi ne vole da neko bude drugačiji i neuklopljen u društvo, zato sam uvek voleo BG gde možeš da živiš kako hoćeš, u većem gradu ljudi gledaju svoja posla i navikli su da vide pankere ali sam znao da pankeri u Beogradu imaju problema i sa pandurima i sa skinhedsima koji su dolazili do Akademije da prebiju pankere. Ritam Nereda je jednom dao izjavu da ne podržavaju nikakave naciste skinhedse koji dolaze na njihove koncerte i prave rukom hitlerski pozdrav. Napravio sam samo jedno izdanje fanzina jer nisam imao love, tada se nije štampalo niti kucalo na kompjuteru nego kucaš na mašini koju pozajmiš od nekog komšije, zalepiš fotke i onda sve to lepo kopiraš u kopirnici u onoliko primeraka koliko hoćeš, ja sam to slao besplatno, nisam naplaćivao. Što se tiče stranih bendova u to vreme, najviše sam voleo MDC (Million of dead cops) i Discharge ali bilo je tu i Spermbirds, Youth of Today i drugih bendova koji su bili popularni u to vreme.

Sa 16 sam počeo da koristim rečnik da prevedem pesme Dead Kennedys i zbog toga što sam počeo da se zanimam za tekstove, počeo sam da učim engleski, za kenedise sam mislio da su komunisti zato što pevaju protiv kapitalizma, sada sam stariji i znam naravno šta je anarhizam ali iako imaju antikapitalističke pesme, sam bend se nikad nije izjasnio kao komunisti ili anarhisti, Biafra peva protiv sistema u kome živi ali ne kaže da je anarhista čak je planirao i da se kandiduje na izborima što anarhisti nikad ne bi uradili. Gledao sam i koncerte Kennedysa i mogu reći da je Biafra stvarno umetnik a ne neki pijani panker na bini kao pevač Direktora, čiji pevač je na svakom koncertu jedva stojao na nogama koliko je bio pijan i urlao iz sveg glasa: Čistićete ulice to vam ne gine. Dakle, Biafra na koncertima izvodi performans, najviše mi se svidelo kad je u jednoj pesmi rekao feudalni kapitalizam, hteo je da kaže da su danas korporacije kao kraljevi u srednjem veku, šta je njihov interes to će da bude politika, političari se prodaju bogatašima za pare i prave zakone kako njima treba i represiju ako se buniš kao mi sada protiv Rio Tinto. Ni danas ne volim sve pesme od Kennedysa jer imaju specifičnu muziku ali uvek volim da preslušam malo brže pesme kao nazi punks fuck off, life sentence gde kaže: ako odrastao znači da ću da budem kao ti, radije ću da ostanem mlad celog života, e ja nikad nisam pokušavao da se oženim i da imam porodični žabokrečinski život kao drugi, ostao sam mlad celog života baš kao što je rekao u toj pesmi, brak je robija i ni jedna žena nije samo sa mužem niti muž samo sa jednom ženom celog života, takođe i danas volim da čujem let‘s lynch the landlord, i naravno sarkastična pesma: kill the poor. Klinci ne kapiraju da su neke pesme sarkastične i u ovoj pesmi se ismevaju kapitalistima, dakle, pesme ne treba shvatiti bukvalno jer bi onda ispalo da pevaju da treba pobiti siromašne. Pesma siromašnih je hajde da pobijemo posednike kapitaliste, a pesma bogatih je hajde da pobijemo siromašne. Biafra jeste pankerski umetnik i osim pesama protiv sistema u kome živi peva i pesme gde se ismeva društvu u kome živi, mora malo da se čita izmedju redova a ne da se pesme shvate bukvalno.

U to vreme u Srbiji su dakle bili popularni SMF, Direktori, Šaht, KBO, Trula Koalicija, pa i melodični Six Pack is Palanke, zaboravih da kažem da je u Palanci postojao Gale koji je dovodio sve bendove koji dođu iz inostranstva u Beograd, dakle, prvo BGD, pa NS, pa Palanka pa onda bendovi sviraju u Nišu i to je tura kroz Srbiju. Mi smo pičili za Palanku milion puta na koncerte a svirali su na primer i KUD Idijoti. Bio je u Palanci i neki panker koji je postao dizelaš pa smo se smejali, nismo više išli kod njega kad odemo u Palanku, pomodarski panker koji je ošišao svoj čiroki i obukao trenerku. Mladi vole da prate modu i da se oblače u skladu sa muzikom koju slušaju, ja sam posle 23-će rešio da se ošišam i poskidam mindjuše i ako slušam punk ne moram da izgledam kao panker. Tada sam prešao da živim u Beogradu jer sam upisao faks i sa drugom pankerom iz Palanke koji je došao da traži posao u BGD sam se družio sa tadašnjim BG pankerima, obično smo pijančili ispred nekog dragstora ili u parku iza SKC i tu žicali lovu za pivo a našli smo i umišljeni skvot gde smo provodili vreme, napuštenu kuću pored studentskog doma. Na faks sam išao u engleskim bermudama i belom potkošuljom išaranom sa punk natpisima, sve devojke su bile fensi iz činovničkih porodica, profesori su me zagledali kad idem na vežbe, tada nas ima manje u maloj učionici pa me primete. To je bio period čitanja knjiga i druženje sa pankerima alkoholičarima, neki su i danas živi i mrtvi pijani po gradu kao Skulja, a Daka je imao srčani udar pa su mu rekli da će da ode 2 metra pod zemlju ako nastavi da pije a imao je mnogo lepu pankerku Nađu, kasnije se udala za bogataša kao i svaka devojka koja vidi da može da unovči lepotu to jest pobegne od siromaštva. Bila je i neka pankerka Maja koja je postala heroinka pa se tucala za pare, sećam se da joj je lice postalo rošavo verovatno od mešanog heroina. A sećam se da je Cane iz Partibrejkersa jednom prošao pored Sulje i oterao ga u pizdu materinu kad je ovaj hteo da priča sa njim kod Doma omladine, neće Cane da priča sa pankerima alkoholičarima. Mogu da primetim da pankeri bivaju odbačeni od društva jer nisu uklopljeni a anarhisti svesno ne žele da budu deo društva i stvaraju svoje zajednice u kojim grade slobodu izmedju ljudi kao na primer u skvotovima kojih ima na zapadu koliko hoćeš pa i u Zagrebu, beogradski pankeri i anarhisti ne žele da imaju ništa sa napuštenim kućama, rade za kapitaliste da kupe

što više proizvoda kao pravi konzumeri, hoće udoban život a sistem je napravljen da bogataši uživaju a ne radnici to jest robovi.
Čuo sam da je ovaj panker iz mog grada koji mi je prvi dao pank kasete kad sam bio klinac, završio nekoliko dana na psihijatriji i razveo se, što je posledica toga što je radio dva posla plus kao muzičar na svadbama vikendom, na kraju je doživeo slom a mislio je da će da zaradi ne znam kakve pare. Jeste on panker iz moje mladosti ali nije shvatio da sistem nije napravljen da bude dobar za radnike već za kapitaliste, kineski radnici rade 16 sati dnevno i posle 3 godine skoče sa krova fabrike. Oprosti se od para ako nisi kapitalista, imaćeš koliko možeš, nema ništa od love, jedan Afrikanac je nosio majicu - get rich or die trying - i to jeste istina, možeš samo da maštaš da budeš bogat i da imaš sve što imaju bogataši. Ako ne možeš da kupiš martinke od 200 evra, zaboravi martinke ne moraš da izgledaš kao panker i da pratiš modu. Kapitalisti svakako prave pare od svega pa i od buntovničke muzike, možeš da pevaš i protiv njih samih baš ih briga sve dok zarađuju pare, Green Day je još pre 15 godina imao bogatstvo od 55 miliona dolara a muzička industrija je zaradila i više od njihove popularnosti, a gde su još hiljadu bendova a ne samo jedan. Vrte milijarde od prodaje pank muzike, prva je krenula vivjen vestvud kreatorka koja je od panka napravila modu da zaradi lovu a Pistolsi su kao što je poznato zajebali EMI jer su se raspali i ovi su ostali bez zarade a dali su im par storina hiljada funti da potpišu ugovor. Nije to neka lova za kapitaliste, nisu bankrotirali, nastavili su da zarađuju od pank muzike.

Kad sam imao 26 godina postao sam i anarhista nakon čitanja političke filozofije a ne zato što sam upoznao neke ljude pa da se uklopim u društvo, prvo sam čitao knjige pa sam kasnije našao anarhiste u Beogradu. Bilo je više anarhističkih grupa sa svađama između sebe a bilo je i anarho pankera pa i anarho bendova kao što su hardkor Totalni promašaj iz Kraljeva, a takođe i Hoću Neću, pa Unutrašnji bunt koji su prestali da sviraju kad im je poginula pevačica Tanja iz Kovina, bila je simpatična sa šeširom veštice na koncertima, pa Agitator iz Sombora, a takođe slušali su se i hrvatski anarho grind bendovi kao AK47 i Nula, pošto je tada bio rat, naši anarho pankeri su odlazili u Hrvatsku da sviraju sa parolom: preko zidova nacionalizma i ratova. 2004 sa Brankom pankerom iz Pančeva i 15 studenata sam napravio skvot pored Narodnog pozorišta, Rebel House, ima tekst na wikipediji i anarhopediji, trajalo je samo 6 meseci ali je bilo lepo, Branko se posvađao sa svojima pa nije imao gde da spava a studenti su hteli da naprave nekomercijalni kulturni centar gde će svi zajedno da donose odluke bez vlasti, nešto kao danas blokaderi u SKC. Kuća je bila u lošem stanju a nismo imali para da je sredimo, imali smo anarhističku biblioteku i neke događaje o anarhističkim knjigama, a redovno su spavali svi redom, od pankera iz Niša kad dođu na koncert u BGD do američkih *food not bombs* aktivista. Prvi put kad su došli, pankeri su me pitali je l' možemo ovde da spavamo, ja sam im rekao nije ovo moja kuća ako nađete mesta slobodno spavajte, sledeći put sam se probudio i video gomilu pankera spavaju u mojoj sobi, nisu me ništa pitali. Na žalost, na zapadu se ponašaju kao kapitalisti kad zauzmu kuću i oni odlučuju o svemu a tebe ništa ne pitaju i hoće da imaju jedan sprat za jednu osobu pa kad neko pita da li može da prespava oni kažu nema mesta. Zapadnjaci su luksuzna deca kapitalizma koja pate da imaju imovinu a na osnovu imovine postoji hijerarhija a u Srbiji i patrijarhat, matorci nemaju argumente kad se svađaju sa mladima i na kraju kažu, ovo je moja kuća, ja odlučujem ovde, ako ti se ne sviđa preseli se negde drugde. Zato kažem da se anarhisti ponašaju kao vlasnici a to ne bi trebalo, ja sam bio korisnik a ne vlasnik skvota i bio je otvoren za svakog a ne samo za moje dupe.
2005 sam pobegao preko granice u prirodi na zapad jer mi je pretila neka robija, ostao na crno u 4 države dok me nisu uhvatili 2018 i šiknuli natrag u Srbiji gde sam malo protestvovao kao 1 od 5 miliona a zatim robijao od 2019 do 2024, sudski postupak ne može da zastari kao kazna. Kad sam izašao jedan anarhista mi je objasnio šta se desilo sa anarhistima iz 2005, ukratko većina se oženila dobila decu i više ih nema, sede kući sa porodicom a što se tiče anarhističkih pankera i pankerki, Pop iz Hoću Neću je ugasio anarhistički vebsajt i niko ga više nije video, ispario i nema ga, ostali anarho pankeri su pobegli iz Srbije ko je mogao, neke anarho pankerke su se prebacile u Britaniju, Maja i Irena, udale se za pankere i dobile državljanstvo, video sam da Irena iz Obrenovca čak ima i distro za prodaju punk muzike u Mančesteru, a jedna iz Palanke otišla u Finsku, Neša koji je sa Andreom pravio fanzin *Shaved Women* i pevao u Unutrašnjem buntu (doomsday graphics) je postao tattoo majstor u Berlinu, u svakom slučaju bolje im je nego da su ostali u Srbiji pošto i ljudi sa osnovnom školom znaju da na zapadu imaš normalan život i ako radiš bilo kakav pa i najslabije plaćen posao (kod anarhistima omraženih kapitalista haha). Robovima na zapadu robovlasnici daju 1500 evra mesečno a Srbija kao i Azija je periferija kapitalizma pa nam daju 600 evra mesečno a neobrazovanim ljudima naši političari prodaju maglu da ćemo imati platu kao na zapadu, to obećavaju još od 1991, periferija ne može da ima plate kao centar a i u centru, iako je bolje nego u Srbiji, je lošije nego pre 30 godina jer su robovlasnici preselili proizvodnju u Aziju otkako je pao socijalizam.
Što se tiče anarho panka, ako ima onih koji ne znaju, anarho pankeri smatraju da muzika ne sme da postoji zbog profita, neće nikad biti deo muzičke industrije to znači da možeš da ih nadješ preko fanzina ranije to jest

danas preko sajtova, ja ih sada nalazim na youtube, da održe koncert traže samo lovu za benzin a pesme su za mene već klasične, protiv ratova i korporacija, za prava životinja i ekologiju, i slično, muzika je hard core ili grind ili crust, u svakom slučaju brza muzika puna energije sa vrištećim vokalima, moraš da pročitaš teskt pesama da bi znao o čemu pevaju hahaha. Na žalost klub Akab-okretnica kod pančevačkog mosta je ugašen novembra 2024 a imali su 7 godina besplatne punk koncerte, zato što su klub držali anarho pankeri i umesto karata mogao si da ostaviš donaciju koliko možeš. Ja sam bio u inostranstvu pa na robiji tako da sam išao tamo nekoliko meseci kad sam izašao na slobodu ali je šteta da su ga ugasili, klub je bio prenatrpan sa pankerima mada su većina bili matori pankeri od preko 40 godina. Samo da kažem da u inostranstvu zaista ima gomila anarho pankera koji su autonomeni, žive u skvotovima i oni prave blac block na protestima i rokaju se sa pandurima ali nemaju čiroki frizure kao punk rockeri koje vidimo u kapitalističkim medijima kad naprave neki članak o pankerima. Sada je i TV bastilja RTS napravila dokumentarac o panku, pomerili su moj komentar na youtube da su bastilja i nema šta da se zanimaju za pank istoriju u Jugoslaviji, pankeri su protiv vlasti i protiv TV propagande kao što je RTS.

Što se tiče komercijalnog panka, 2025 godine i dalje se prave koncerti matorih pankera koji sviraju pesme od pre 25-30 godina, uskoro će svirati Goblini a pre par meseci sam bio na koncertu Šaht, SMF, Discord AD i Stomp, matori hardkorovci koji su davno svirali u Hitman i sličnim bendovima koji sviraju njujorški HC. Primetio sam da na koncertima ima manje mladih nego kad sam ja bio srednjoškolac, iako nismo imali lovu, posećivali smo koncerte, danas na koncertima 80% su matorci stariji od 45 godina a mladih ima 30tak, ili nemaju lovu za komercijalne klubove koji traže 2000 dinara za ulaznicu ili ne žele da posećuju takve klubove. Kad sam bio 6. marta na koncertu za studente u okupiranom SKC od 4 benda zadnji je bio hard core (Svat) i onda su studenti pravili šutke i muški i ženski, skakali sa bine, bacali jakne i džempere na sve strane i gadjali bend konzervama od piva. To je bio koncert kakav nisam video dugo vremena, iznenadio sam se kad sam video koliko studenata voli hard core muziku. Studenti ne izgledaju kao pankeri ali svi znaju pesme Goblina i drugih komercijalnih punk bendova a kad naprave koncert, naprave rusvaj.

Kad se osvrnem u prošlost, pankeri su sada matori, rintaju po fabrikama u malim gradovima ili zidariju jer nisu voleli školu niti imali debele veze da se uvale negde, fanzinaši i dalje prave fanzine iako su matori, kao što rekoh, mnogi su pobegli na zapad, mlade ne treba da čudi da matorci ne slušaju toliko muziku kao mladi, to je zato što život postaje obaveza i moraš sam sebe da finansiraš, nema više roditelja da ti daju lovu a ti slušaš muziku ceo dan, čitaš knjige i pijančiš u gradu. Ko ima više obaveza, manje sluša muziku ali uhvati svaku priliku da malo uživa u životu. Ja lično ne radim pa mogu da se zajebavam, idem na koncerte i slušam muziku, pošto je ugašen Akab idem na komercijalne koncerte punk HC muzike, nisam nikad hteo da se oženim i da imam decu to jest da imam stereotipan život kao drugi ljudi, ne zanima me rad niti porodičan život i nije mi problem da se odreknem proizvoda, kao anarhista nisam konzumer i nisam blesav da platim martinke 200 evra. Sad sam stariji i oblačenje mi je nebitno a kao anarhista ne želim da kupujem proizvode kapitalista koji hoće da zarade od punk muzike i mode, mogu da zarade od mladih koje još uvek ne zanima politika i dobijaju lovu od roditelja da kupe šta im treba.

Toliko od matorog pankera koji je postao anarhista i još malo pa penzioner, bez penzije naravno, moraću da prodajem vutru kao deda po klubovima ali to je bolje preko grane u centar kapitalizma, centar novog Rimskog carstva, da se pridružim nekom Spartaku, anarhističkom blek bloku, tamo su bolji zatvori nego u Srbiji a i krimi inspektori ne biju kad te uhapse, mada imaju brigade za batinjanje demonstranata ali kriminalce ne biju. Bolje zatvor nego žabokrečina od života: žena, deca, posao i tako svaki dan uz kuknjavu kako su male plate, brak je ubio anarhiste revolucionare, brak je ubio pankere, gomila se uklopila u sistem, pa da ponovim za kraj: ako biti odrastao znači da ću biti kao ti, radije ću da ostanem mlad celog života. Taj stih je obeležio moj život, pank nije samo muzika i moda već način razmišljanja. Drago mi je da moj drug Stošić ne odustaje od fanzina i panka mada se danas fanzini sele na internet, lakše je nego pre 30 godina. Za kraj želim da preporučim jedan blog za one koje zanima da imaju informacije o anarcho HC punk koncertima u Hrvatskoj:
http://crucifiedfreedom.blogspot.com/

Чете Чачак Бенд Бенд

Иницијална идеја је била да се песме са трибине сниме у панк извођењу, јер је наша трибина, посебно гледајући на њену прошлост, била неодвојива од панк покрета. Генерације Чета биле су присутне како на Источној трибини Борчевог стадиона, тако и на разним свиркама, концертима… Из тога и долази жеља да се наше песме певају „на оба фронта“. Почевши од Енглеске, која је колевка навијачког покрета, па све до наших простора, постао је случај да се песме са трибине сниме у студију, односно да оне снимљене у студију почну да се певају на стадионима. Управо то смо хтели да имамо у Чачку, и тако настаје нешто што ће се касније изродити као бенд. Све почиње 2006. године када снимамо прве три песме са трибине: *Испразни бес*, *Гол за нас* и *Борац хеј!* Али се, због техничких потешкоћа које су нас пратиле, пауза направила све до 2012. године, када настављамо са новим стварима.

Заправо, све радимо у *do it yourself* продукцији, и добром вољом пријатеља, без потрошеног динара, осим за алкохол који се попије у току снимања. Тако правимо још једну паузу и „остајемо“ на дванаестој песми, да би укључивањем В. поред З. као сталног члана, иначе музички поткованог, добили додатан ветар у леђа и објавили низ песама само током 2024.и 2025. године и стигли до броја двадесет у низу укупно објављених. Треба поменути и да Чете Чачак бенд не чине само два човека, иако смо ми ту стални, већ сви они који су се кроз све године нашег рада нашли у

песмама, да ли певањем, свирањем, техничким процесом, или циркањем током снимања; зато остајемо отворени за сарадњу са сваким са наше трибине, односно ко год има слуха и жеље да помогне – добродошао је у наш бенд. Боље је рећи да смо ми заправо бенд којем не постоји граница са публиком, будући да сви припадамо једној истој трибини.

Углавном, бенд постајемо у тренутку кад смо се осврнули и схватили да иза себе имамо озбиљног материјала, а да је исто тако у плану и доста тога за будућност, и тако смо хтели или не – постали бенд.
Жанровски смо једом речју: панк. Од *Oi*-а, преко хадркора све до ска. Кад смо код последњег, можемо рећи да смо вероватно једини који су до сада снимили ска песме у Чачку (*Секс, фудбал и рокенрол* и *Заувек Борац*), или да будемо прецизнији: не знамо да се било ко пре нас бавио том музиком. Са друге стране, а као што сте већ и могли да наслутите: Чете су увек биле ве-

зане за панк, и читаву супкултуру око њега, што што је било приметно и на огради. Да се вратимо на почетак деведесетих, када смо носили велики *SKINS* транспарент, који нам је мурија једном приликом скинула са ограде, привела нас у станицу, и уз дозу репресије поцепала га пред нама. Ту је био и *Barmy Army* по чувеној песми *Експлојтеда*, одрађен на белој постељини црвеним ауто лаком. Слоган *no guts – no glory* по истоименој песми *Слепшат-а* користили смо за различите ствари на трибини. Такође, половином деведесетих, на гајби једне скинете из наше екипе провољујемо *Oi!* лого на британци, који је урадила у својој режији за своју собу, и истог момента та застава постаје део наше ограде.

Све у свему, одрасли смо на панку, и пуно нам је срце што наш квалитет препознају неке од легедни српске сцене од којих добијамо позитивне критике и подршку за даљи рад. Такође, постоји и део публике која није из Чачка, па самим тим нема везе са Борцем или трибином, али нас слушају управо због музике.

Када се о будућим плановима ради, имамо доста нагомиланог материјала у штеку, па слободно можемо рећи да се од тога већ кувају нови хитови. Што се концерта тиче, не бисмо пуно да откривамо јер то треба да дође као изненађење за екипу, углавном, имајте у виду да следеће године славимо стоти јубилеј клуба, као и тридесет пети навијачке групе. Ко ће поново да чека сто година… Оно што ипак можемо са сигурношћу да најавимо јесте да ће наш град тек чути за *Чачанску рокенрол превару*!

Ми смо бенд који свира *HC/punk* а чланови су са свих страна. Један живи у Бресју, један у Великој Плани, један у Смедеревској Паланци (ја). Од песама имамо за почетак неке обраде: Бомбардери, КБО, Самоћа и од њих Хвала, такође и Ритам нереда.
Концерт нам је био одложен, али је требало да дође доста људи, За bassom је Јован, бубањ Борис и Алекса гитара. Они обоје знају и bass и гитару, чак и ја мало гитару, тако да смо озбиљан потенцијал. Планирамо још ауторских песама. Пошто се зовемо Инцидент да буде повезано са Чернобилом и на мајици да буде наша слика у Чернобилу.

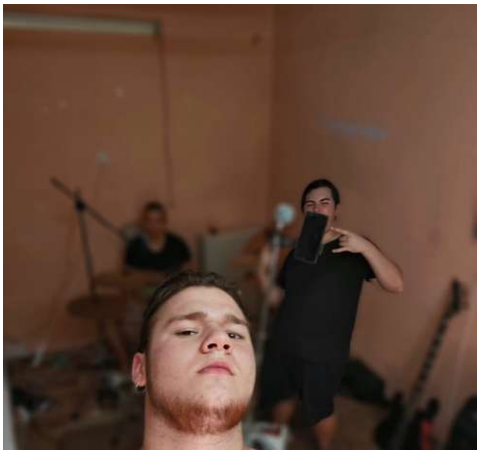

Предраг Стошић, постављао питања
Јадранко Млинарић, одговарао

Свака ти част што си имао муда и људе око себе да покренеш праву револуционарну ствар јер фанзини када сам ја почео да их правим 92. године били су забрањивани. Сећам се *Кад би... феста* у С. Паланци када је мурија упала у салу где се мењали и куповали фанзини и питали: „Шта вам је то?". То је против кога се убија власт... Када си први пут пристао на власт? Када си покупио силовите? Да ли овде на блогу?

Хм, нисам сигуран да знам шта мислиш кад велиш о покретању праве револуционарне ствари, је л' на почетку мог фанзинаштва или на *фб* страници? С обзиром да спомињеш твој почетак, претпостављам да мислиш на мој почетак, тако да ћу наставити у том правцу. Дакле, лако је било имати муда када кренеш радити нешто, а то што радиш, не знаш да је у бити забрањено, јер као клинац не познаје законе! На моју жалост, Загреб никада није био нешто претјерано фанзински град, барем не у квантитету фанзинаша у јединици времена, тако да нисам имао од кога научити основе. Морао сам се углавном поуздати у своју главу блесаву и учењу кроз праксу. Управо због тако малог броја фанзина кроз вријеме, мога касног упознавања свијета (одлазак у први средње 1982.) и крећем касно са фанзинима, 1986. године. Први фанзинаш којега сам упознао је био Стом (МАРИН СТОЈИЋ) који је у то време направио свој први број фанзина ЗАШТО?. Он ми је дао првих пар основних савјета, адреса и то је било то. Читао сам ја до тада у новинама о фанзинима, али што због својих година, а богами више због самих новинара који су писали о стварима о којима нису појма имали, никако схватити што је то. У неким новинама 1979. године видео сам насловницу фанзине PLAYBOYANA (Београд) из исте године, те тако сазајем да су то некакве diy новине, у овом случају, каталог. И даље сам уверен да фанзини делују само унутар културне сфере. Први фанзин који сам имао физички у рукама појавио се 1983. године и то је био АКЦЕНТ (Загреб), а који је такође био из сфере културе, рађен од стране СЦ Загреб. Тек по мом преласку из ШПУ (Школа примјене умјетности) у ТОЦ (Технички образовни центар), 1984., упознајем будућег шулколегу из клупе, пункера из Кутине, Рица (ИВИЦА РИТНЕР), који ми открива цијели један скривени свијет, свијет пунк фанзина! Лагао бих када би покушао навести име првог панк фанзина који сам видео. Не сјећам се са сигурношћу ни првог фанзина којега сам купио, али претпостављам да је то било 1985. из наруџбе од 2 фанзина, PROGRESSIVE IDIOTS #3 (Загреб) и ПРОТЕСТ #2 (Пула). Та два фанзина били су својеврсни иницијатори и прекретница да се кренем бавити израдом свога фанзина, 1986. године, а којега сам насловио DISGUSTING COCK.

Ко је дао идеју и ко ти је помогао да отвориш фб сајт?

Помоћи око отварања *фб* странице није било из једноставног разлога, помоћ нисам тражио, аи искрено није била нити потребна. Страница се на Фејсбуку отвара помоћу пар кликова, ништа дугачије од отварања властитог профила и то је сва потребна мудрост. Даљњи рад на страници зависи о искључиво властитој ангажованости, сналажљивости, иницијативи, посвећености, организацији, осмишљености, стрпљивости итд. Идеја се појавила сасвим спонтано. Својевремено сам преко фб наишао на страницу фанзина PLATFUZZ (Лашко) са линковима према свим својим дигитализованим бројевима. Након тога, у разговору са сопственим мозгом, долази се до закључка, да ако је ово направио PLATFUZZ, да је велика вероватноћа, да је још актера бивше фанзинске сцене направило исто. На моју жалост, накнадно с временом сазнајем да то није тако како сам замишљао! Тада сам се сјетио да сам својевремено читао текст објављен у листу АРКЗИН #24, 1994. а који је био преписка и пријевод текста из фанзина ZIPS & CHAINS #9, 1994. Сам текст је био први покушај рекапитулације ек-YU фанзинске сцене. Тај и такав текст, са побројана 149 фанзинска наслова, ако сам добро бројао, послужио ми је као полазиште, те покретач за страницу ФАНЗИНИ 80-ИХ. Не бих ја радио страницу, да нисам видео како све постојеће фанзинске архиве и сви "знанствени" радови који и даље пристижу, баве се углавном фанзинима од 90-их на даље и то само издвојено у склопу новонасталих државних сцена!? "Ало, па не може то тако! Има цијели један свијет прије вас, о којем не знате ништа!" нешто у том стилу си најчешће промрмљам у браду, док читам и прегледавам те архиве и дипломске радове. Знам да сам си један дан рекао "ајмо видјети колико се од ових 149 фанзина може прикупити". Данас смо на 399 наслова и идемо даље!

Колико, брате, имаш ти фанзина у колекцији? Ја имам два џака, хехех!

Имам 5 (пет) фанзина, из 2 (два) наслова, и то је сва моја опипљива колекција! Наравно, било је некада хрпа свега и свачега, али се све подјелило млађима, како је попуштало занимање за фанзине са моје стране. Ни данас ми није жао што сам подијелио, већ што се не могу сјетити што је све било у тадашњој колекцији, а било је свакојаких чуда и ријеткости. Како год, да не би превише туговао и оплакирао, из моје горње опипљиве колекције од невјеројатних 5

комада фанзина, кренула је фацебоок страница ФАНЗИНИ 80-ИХ!

Ко је у бивсој Југи највише правио фанзине? Ми Срби, а? Зезам се...
Без обзира да ли се ти зезаш или не, али вероватно си у праву, барем што се тиче бројности (квантитете), ако ти то нешто значи...

Јеси ли ти правио неки зин?
Јесам, радио сам у 80-има два фанзина. Први је био DISGUSTING COCK, који се појавио 1986. а угасио почетком 1987. године, након 4 броја. Њега је наслиједио фанзин TCOM који се појавио 1987. а угасио се 1990. године, након 9 бројева. И данас радим фанзин, НОГЕ ЛАГАНЕ, који се бави планинарским хумором и излази мјесечно, у дигиталном издању. Појавио се крајем 2015. а вероватно ћу крајем ове године, по планираноме, завршити и ту причу, након 10 година и 120 бројева... А ЈЕ ТО!

Које би ти фанзине издвојио да су најбољи 80-тих година?
Нити један! Наиме, по мом схватању појма фанзин, говоримо о једноставном облику преноса информација. Сваки фанзин који се у оно време појавио, и као такав објавио неку сувислу, правовремену, релевантну информацију је за мене био добар фанзин. Мени је једна од глупих ствари на фанзинској сцени 80-их била појава којекаквих топ листи фанзина!? 'бем ти фанзине који из разлога да би имали пуно страница, скупљају материјале 6-9 месеци до објаве, а онда сазнаш да се од 10 бендова у зину, њих 6 распало пре 6 месеци, 2 живе и даље како је наведено, а преостала 2 живота, али након 2 реуниона. Још и можеш некако прожвакати бендове, али замислиш ситуацију када ти такви фанзини рекламирају надолазеће концерте, гдје након објаве фанзина, од 6 најављена, 4 су већ прошла! Из таквих неких разлога сам више волио брзе, једноставне фанзине типа информатора. Мени је било свеједно о којем типу, врсти, дизајну, техници фанзина се радило, или о жалосној али присутној полуписмености аутора, и на све то сам могао зажмирити, ако су испуњавали основни задатак – дати информацију у колико-толико разумном времену. Неки од фанзина које сматрам да су спадали у нешто оваквог били су ОПРЕМ ДОБРО, КРВ И МОЗАК, MINIMUM ROCKN ROLL, УДАРАЦ ДРИТО, ИНФОРМАТОР ПУНК ПРОЦЕСА, PHANTOM (првих пар бројева, који су директно утјецали да мој TCOM фанзин крене у А6 формату)...

А 90-е, да ли си испратио то? Три Другара прво фанзин, а после часопис, како ти се то свиђа и шта мислиш о буржујизму у фанзинаштву? Ја једва успем да га копирам а неко га штампа у боји. То нису фанзини. Фанзини су DIY, је л' тако Јадранко? Како се беше зове онај твој фанзин?
Не, нисам испратио 90-е из простог разлога што сам био у рату, а у периоду између рата, негдје по путу изгубио сам занимање за фанзинима. ТРИ ДРУГАРА? Па, с обзиром да је из периода 90-их нисам га пратио, ни читао, па не би сходно томе ни коментарисао. Читао сам нешто рецензија касније, које веле да је као фанзин одличан, исто такве рецензије из периода као часопис... Није битно што је прешао из фанзина у часопис, ако је и као такав наставио бити одличан (према рецензијама). Само зато што су аутори били у могућности да га штампају у боји, а Боже мој, сви би га тако штампали да су у могућности! Часопис АРК-ЗИН је исто тако прво био фанзин па часопис, а у оба облика је био одличан и финансијски доступан/повољан колико памтим, тако да... Била су два фанзина која сам радио, нисам сигуран шта мислиш да га представим? DISGUSTING COCK (Загреб) је био први, појавио се 1986. у А4 формату. Објављена су 4 броја (0, 1, 2-3). Сјећам се да су ми се за сваки број тираже кретале око 30 примерака. Није ми остало ништа од њега, памтим да сам у недостатку фотокопираних верзија, некоме послао матрице! На срећу, данас као некакве трагове постојања, за сада, имам неке рецензије из фанзина, учешће овог фанзина на ПРВОЈ ИЗЛОЖБИ ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ФАНЗИНА И ПРЕСС МАТЕРИЈАЛА у склопу фестивала ОМЛАДИНА '87 (Суботица), што је вероватно фанзинов највиши домет. Сам фанзин је двобројем завршио почетком 1987. године. Њега је одмах почетком исте 1987. наслиједио TCOM (Загреб, Приједор) који сам радио у А6 формату. Замишљен је био као мали информатор који је требало да излази на месечној бази, због бржег протока информација. У том малом формату изашла су 4 броја, у тиражу по 100 комада (барем прва три, за четврти нисам сигуран). Прва три су мојих руку дјело, да би, пошто сам добио позив за ЈНА у 6. мјесецу, број 4 урадио Секси из Приједора (САМИР БИКИЋ). По повратку из ЈНА, 6. 1988., убацио сам и пребацио посао око фанзина на Крешу (КРЕШИМИР ГОЛУБИЋ). У фанзину сам још мало радио на броју 5, но углавном стајао, а послије све препустио Креши, који је наставио у А5 формату, завршено са #9, 1990. године.

Да ли си прочитао она злодела Punk Forever, Осећај, Young Forever? Како ти се уопште то свиђа? Слободно критикуј навикли смо ми на то?
Прелистао сам на брзину. Нисам ти ја никада волио бити критичар, тако да ћу се и овдје од тога оградити колико могу. Углавном: PUNK FOREVER је класичан фанзин, а YOUNG FOREVER је дигитални фанзин урађен у складу са својим временом појаве. С обзиром да тада више нисам пратио фанзин, успоређујем YOUNG FOREVER са сличним часописима истог типа из других домена. ОСЕЋАЈ ми се највише свиђа, из простог разлога што тражи из стандардне шеме осталих фанзина... Ето.

Ја знам за Бакића да има пуно фанзина у својој колекцији а и старији је 6-7 година од мене, па видим да ти доста помаже око скенирања. Он је стари корер. Шта си ти? Корер, Панкер, Скинхед или већ нешто друго?

Да, Бакић је на страници направио неизмјеран пробој границе (читај: допринос) и након тога је за страницу све кренуло квалитетнијим смјером! Што се мене тиче, кренуо сам као пункер, али при првом слушању хардкора схватио сам да ми је та енергија то нешто, тако да...

Видим да имаш на сајту и фанзине из врсте проблематичних. То је добро што си урадио да се чује и други глас и националисти имају право да праве своје фанзине а ми ту да критикујемо. Мој став је да нисам ни комуниста а ни фашиста а патриота јесам да се види по мојим фанзинима! Комунизам је велико зло и фашизам, слушајте Трулу Коалицију! Који је твој политички став? Шта си ти по политичком опредељењу? Демократа? ХДЗ-овац?????
Као и највећи дио популације, ја сам само један пушионичар лажи свих врста и из свих смјерова. На жалост, све у животу је политика и не може јој се сакрити, не може се барем покушати остати колико-толико нормалан. Немам политичко опредјељење, осим што сам увијек на страни опозиције, тко год био на власти. Једина подјела у животу који признам је она, да ли си човјек или си говно?

'Аајде мало о политици, без тога не може. Хрвати пљују на Српске четнике, називајући их окупаторима док Срби мрзе Томпсона јер је усташа и има усташке поздраве? Је л' за дом спремни по теби усташки поздрав или не?
А чуј, у време рата 1991. један од производа ратних домољубних пјесама је била и Томпсонова "Бој на Чавоглави". Сам поздрав ЗДС који је у њој, ништа друго до елемента психолошког рата према Србима у времену агресије. Ми Хрвати смо вама Србима били усташе и обрнуто, и баш зато што смо знали да вас овај поздрав јебе у мозак, исти је и био као такав пласиран. Гледајући улазак четника у Вуковар, а што би друго Хрват требало мислити о истим него као агресорима? У том рату носио сам мараму на глави са исписаним МДЦ а чији је пријевод акронима у том и таквом времену и окружењу гласио, види чуда, "Миллионс оф Деад Цхетникс". У вези поздрава ЗДС, усташки је, јер се као такав налази у усташким службеним документима. Проблем који ми Хрвати имамо са овим поздравом је што не знамо да ли је тај поздрав био у употреби и прије НДХ? То ти готово исто ко и са ваше стране, што највећи дио Срба не зна, да поздрав са три раширена прста није стари српски поздрав!

Је л' имаш девојку, жену, децу? Шта мислиш о девијацији званој хомосексуализам и лезбејство. Ја бих као браћа Руси то укинуо на 100 година! Каква права, јебала их права... Шта ти мислиш о тим девијацијама?
Не, немам жену, дјецу. О споменутим девијацијама не размишљам, јер када се рађаш, долазиш на свијет са неким својим "крижем" како се вели, а на то не можеш утицати, те се с временом носиш и бориш како знаш и умијеш. Наравно, проблем је што се људи са некаквим својим девијацијама нису у стању најчешће сами борити тј. носити, те на крају њихова презентација одлази у неке облике претјераних циркуских парада и свашта-нешто. С друге пак стране, имаш људе који би требали тумачити нешто, али нису они баш на нивоу задатка, па све одлази у три пизде материне. Као иу свему, слажем се да требају сви имати права, но проблем је у томе, што људи углавном заборављају да уз права иду и обавезе, те да у свему постоје некакве границе, а које се на жалост најчешће прелазе!

Видим да имаш на даунлауд лезбо и геј фанзин па да ли није то мало девијантно?
Наравно да није! Само зато што су се људи организовали и труде се да измјењују искуства у и о том свом свијету, не видим ништа лоше. Па горе си споменуо да и националисти имају право да праве своје фанзине, па не видим по којем критеријуму би ово било девијантније!?

Какву музику слушаш? Хехехе. Само немој да ми кажеш да слушаш Томпсона?
Слушам ја све и свашта, музика ми је апсолутно без граница, једино је битно да слушам музику која ми одговара тренутном расположењу. Никада нисам волио себе ограничавати у музичком погледу, волим бити отворен за све нове музичке изричаје. Ако ми се нешто не свиђа, једноставно промијеним "канал". А чуј, немам ја ништа против Томпсона, првенствено мислим на музику, јер има јако добрих пјесама. Као човјек, замјерам му што је у коначници само обичан манипулатор, вођен новцем. Да каже отворено да је усташа, ценио бих га више него овако превртљивог.

Које си ти вероисповести? Католик, а? Хрвати су католици али ако си панкер онда си атеиста или агностик?
Да, католик. Не, не мора бити тако како велиш, атеиста или агностик, па имаш читаве правце унутар ХЦ-а који се ослањају на вјеру, KRISHNACORE и CHRISTIAN POST HARDCORE. Можда има још тога, али нисам ишао даље у проучавање. Никада ме није сметала вјера, већ црква као институција. Ако би се морао дефинисати како тражиш, рекао бих да сам агностик, у потрази за Богом.

Хоћеш да будеш админ. на недавно отвореном сајту Пунк Форевер фанзин јер си искусан што се тога тиче, ево сада те помињем, добићеш оних 500 евра идуће недеље, хахахаха?
Не, јер ми се искрено не да замарати с тим. Имам ФАНЗИНИ 80-ИХ и то ми је и више него доста посла и зајебанције око тога. Ниво мога знања и искуства се стекне у недељу рада на страници, тако да буш и ти ту брзо тата-мата, ако ти буде искрено стало до странице.

Шта мислите о Скинхеад покрету? Јеси чуо за Лаурелу Аиткена пионира скинхеад реаггеа? Он је основао скинхеад покрет тако сам сазнао, а шта мислите о Скревдриверима који су уништили скин-

хеад покрет прокламујући фашизам и расизам? Па да ли постоји нешто између, мајку му јебем?
Не мислим ништа, једноставно га слушам. Лаурел Аиткен је основа, лектира рекао бих, и тко њега није слушао, није чуо ништа (ако говоримо о Скинхеад покрету). Наравно да ове серође нису уништили Скинхеад покрет, али су на жалост направили велику штету, надасве помутњу у распознавању и схватању покрета. Углавном су десничари успјели сјебати Скинхеад покрет на начин, да се при спомену имена Скинхеад прво помисли на десничаре, као што је Хитлер успио својевремено сјебати свастику, а која је прије била тисућама година у употреби у сасвим дугом контексту.

Да ли слушаш ои! музику? The Business, Red Alert, PTTB, Cock Sparrer… Ви бар у Хрватској имате стални концерт и можете да видите да скинхед и ои! бендови нису зло како их представљају режимски медији! Имаш ли скинхеаде пријатеље? А скинете а? Јаој јаој скинете су сексi?
Да, слушам споменуте, крајем прошле било је на концерту ПТТБ у Загребу. У својој повијести дружио се сам са двојцем, који су вјероватно први скинси у Загребу, Вучку и Барутанском. Били су тада дио екипе с нама пункерима, мада су срамежљиво идеолошки десничарили, али углавном смо се поштивали. Касније у 90-има не знам што је било с њима, појавила се велика група скинса, углавном екстремних десничара и све отишло у курац. Недавно сазнајем да је Вучко покојни, нешто везано уз болест и непокретност. Да, скинете су сексi, али у моје време их није било, говорим за Загреб.

Експлоитед у јануару долази у Србију у Заппа базу. 'Ајде дођи, буди мој гост, преноћићеш код мене и идемо на концерт. Позивам те јавно.
Хвала на позиву, али на жалост, морам одбити. Тренутно сам у животној ситуацији када нисам у могућности никако ићи и удаљити се од куће због бриге око немоћног родитеља!

Што нећеш онај Planet Erath да окачиш на блог тј. Фејсбук? Такав је он, не види се, такав сам и ја имао али мој телефон је чудо. Јбг, а и ти тераш неки инат па објави га, хоће Предић да се пробије да је некада био фанзинаш. Објави га, јеботе...?
ФАНЗИНИ 80-ИХ је страница која се бави искључиво фанзинима из периода 80-их година екс-Југославије, све остале објаве су бонус који се добија уз поштивање неког минимума основних услова. Разлог што не објављујем Planet Erath је једноставан, пола фанзина је НЕЧИТЉИВО! Теби је то сада небитно (што је нечитљив) али ако објавим теби, морат ћу и другима! Да је у питању фанзин из 80-их, објавио бих га таквог без проблема, јер је питање да ли би више имао прилику за проналаском боље копије од дотичне или икакве копије. Дакле, ако сте у могућности да направите читљиву верзију читавог фанзина, нема проблема да га објавим, у противном – заборавите! Поновимо: ФАНЗИНИ 80-ИХ је страница која се бави искључиво фанзинима из периода 80-их година екс-Југославије, све остало је бонус који се добија уз поштивање неког минимума основних услова, а који PLANET ERATH не испуњава. Покрени страницу ФАНЗИНИ СРБИЈЕ 90-ИХ (или нађи неко друго погодно име) и крени, објави што желиш, како желиш, па буш брзо схватио проблематику о којој причам! Споменуо си да имаш 2 џака фанзина, тако да не би требало бити пуно проблема...

Шта планираш у наредном периоду да објавиш на сајту од фанзина и који су сарадници?
Не планирам ништа, јер сав материјал који ми се појави, појави се изненада и то најчешће без најаве. На крају крајева, нисам сигуран да ли ћу, и ако будем, када ћу нешто набавити, те на крају набављено и објавити. Једино што могу донекле објављивати планирано су приче које објављујем као БИЉЕШКЕ. Фејсбук страница ФАНЗИНИ 80-ИХ је искључиво оне-ман страница, јер се води као особни мали носталгични кутак, а не као неки друштвени пројект! Оваква констатација ми даје за право да ништа не мора бити стриктно урађено по некаквим правилима струке, што не кажем да су таква правила лоша, али радим по свом нахођењу како мислим да је довољно добро (а увек може боље). Постоје људи који читају објављују на страници и сви су као такви позвани да судјелују својим прилозима у расту архиве. Другим ријечима, има људи који су нашли нешто времена, воље, а и имају некаквог материјала вољног за подијелити, на радост свих на страници, и то су моји сурадници! Без таквих ентузијаста који су вољних да подијеле то што имају, ова страница не би била ни близу таква какву знамо!

Је л' видео неко из власти Хрватске да ти објављујеш фанзин? Да ли ти је понудио помоћ или шта већ?
Немам појма да ли је неко видео и ако је, ко је видео, јер до сада ме нико није контактирао... Са тиме се у бити и не замарам, јер како сам рекао, једина помоћ којој се надам, она је од самих читаоца и пратиља странице.

Имаш ли неку зараду од објављивања фанзина?
Не, немам зараду! Новац, у контексту приче с фанзинима, ми никада није био у видокругу, како онда када сам био клинац без новца (школарац) и израђивао их, тако и данас када сам приновцу (запослен) и архивирам их. Хвала Богу да имам нешто што могу радити попут хобија, с љубављу, а истовремено корисно с аспекта избављења од заборава. Ништа мања ствар није и задовољство вас читатеља и пратитеља странице, што ми дође нешто као бонус или шлаг на торту!

Ево само да ти кажем да ће у мом новом броју бити интервју сам Марк Бренаном легендом Captain оi!

и The Business-а: Да ли једва чекаш да га закачиш на свој сајт?.
Наравно да не чекам... Не палим се на имена и величине, тако да ми то не значи ништа. Али да, када објавиш број, биће обавијест о томе, без велике помпе и то бу то!

Хвала Брате на одвојеном времену. Замолићу те да ти урадиш дизајн и ово откуцаш на А4 формату у 3 колоне са доста фотки и, Дај Боже, да се ускоро постави на твој сајт нови повратнички број фанзина PUNK FOREVER... Твоја порука свима који праве или би да праве фанзине би гласила?????
Не претјеруј да ја сада морам уређивати и дизајнирати, да ћу препустити теби као аутору. Нешто си ми се рано научио техници делегирања и препуштања посла другима, кога врага ћеш ти онда радити? Имаш натипкано што си тражио, мало уреди своја питања, ко да их вода донијела, а што се тиче поруке будућим фанзинашима: "JUST DO IT!" (не рекламирам Нике)... Поздрав!

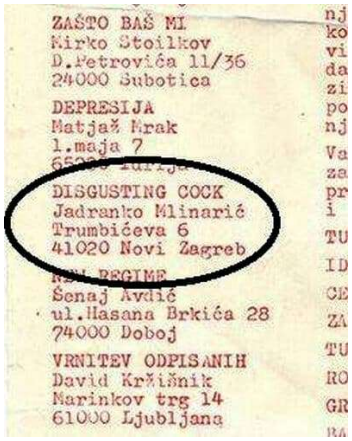

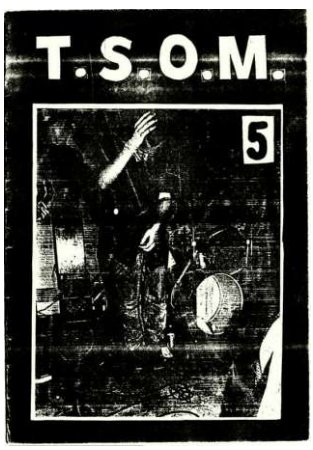

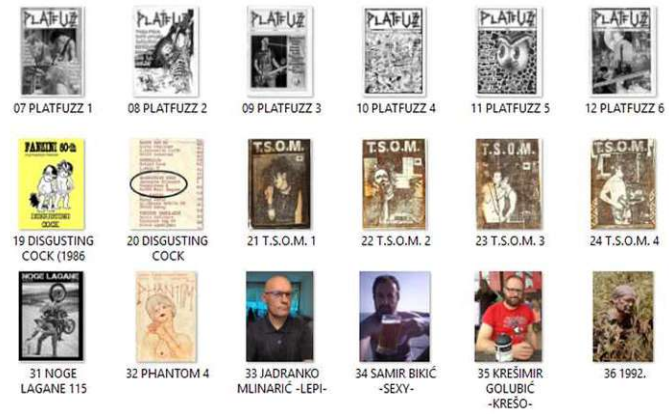

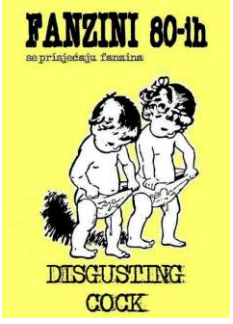

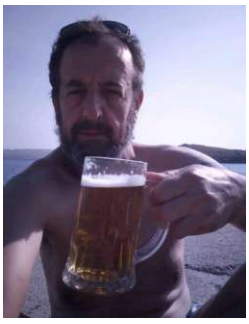

Укратко Штеф је ска/панк бенд из Панчева, основан 2011. године. Њихова музика је експлозивна комбинација енергичног панка, заразних ска ритмова и *brass* секције која разбија баријере између публике и бине. Током година, Укратко Штеф су постали препознатљиво име домаће ска/панк сцене, познати по аутентичном звуку и живим наступима који остављају јак утисак где год да се појаве.
Њихови концерти су енергични, искрени и пуни интеракције с публиком, било да свирају пред хиљадама на фестивалима или у интимној атмосфери клубова широм Србије или како највише воле – у клупским просторима, раме уз раме са другим бендовима, где је енергија најдиректнија и најискренија. Познати су и по свом друштвеном ангажману, подржци омладинским иницијативама и увек пријатељском приступу. Њихове песме попут "Не могу да одем", "Панчево Хардкор", "Прелазак", "Суђење" и "Нисам ко сви" доступне су на *YouTube*-у, и јасно приказују њихов музички развој и доследност енергији коју шире уживо.
За више информација и свеже новости, посетите их на:

Instagram: https://www.instagram.com/ukratkostef
Facebook: https://www.facebook.com/ukratkostef
YouTube: https://www.youtube.com/@UkratkoShtef
Bandcamp: https://ukratkostef.bandcamp.com/album/ukratko-tef
Soundcloud: https://soundcloud.com/ukratko-tef

Бенд чине: Дејан Гроздановски (гитара), Младен Куриљ (вокал), Јован Лазић (бубањ), Душан Стојић (бас), Марко Телишман (гитара), Лазар Лабанц (труба) и Вукашин Гогош (саксофон) – седморка чија енергија и заједничка страст према музици сваки наступ претварају у посебно искуство.
Укратко Штеф нису само бенд – они су гласна енергија која покреће масу на скакање, сканковање и заједничко певање!

Овог лета свирали смо на Exitu (Explosive stage) и у Великој Плани на Биљка фест-у. У Плани смо први пут на фестивалу, а други пут генерално. Задовољни смо и организацијом и реакцијом публике. Фестивал је млад, пролази кроз почетне фазе, што је сасвим нормално, ако буде среће и здравља, рашће из године у годину.
Дружење са екипом из бендова *Патент* и *Радничка класа* је већ традиционално, а први пут смо чули друге бендове и утисак је поприлично позитиван.
Ми смо у априлу објавили последњи сингл "Прелазак", а током јесени би требали да снимимо 4-5 нових песама, па током 2026. да све то скупимо и објавимо други албум.
У међувремену, надамо се концертима, мада је ситуација у земљи таква да има битнијих ствари од свирања.

Бенд почиње сад већ давне 2010. године. Иза себе имамо три студијска албума. *Бекство у реалност*, *Буђење* и *Занат преживљавања* које можете да нађете на јутјубу, а ускоро и на осталим музичким платформама. Поред тога, а оно што нас одликује је велики број наступа што на клупским свиркама тако и на фестивалима по целој Србији, по региону и шире. У периоду 2017. и 2018. године пређено је неких 50 хиљада километара и имали смо око 250 наступа, за те две године. Издвојили бих Никсић, Сарајево, више пута Скопље, Марибор и Беч. Малтене сви већи и мањи фестивали у земљи почевши од Exit-a, Арсенал-а два пута, Сабор Р'н'Р у Лучанима, Пунк параде у Пожеги, Гитаријаде у Великом Градишту и Куршумлији, Дум друм фестивалу у Лесковцу, Оверлоуд-у у Владичином Хану, Освежења у Пироту и још гомиле на којима смо наступали раме уз раме са највећим именима рокенрола домаће и регионалне сцене. Неке од награда које је бенд покупио на свом путу су: Прво место на Београдском ауторском рок фестивалу, друго место на Куршумлијској гитаријади, "Нове наде" *Megafon music* у Крагујевацу, најперспективини бенд на Међусобном музичком фестивалу у Крушевцу. После краће паузе коју је бенд имао, време је искоришћено за снимање новог материјала који ће бити ретроактивно објављиван. И са великим задовољством објављујемо да је враћена целокупна стара поставка банда. Од непромењених фронтман-а Ристић Владице и Павловић Стевана аутора, гитаристе и бек вокала, на бас гитари је поново Игор Младеновић и наравно бек вокалу и на бубњевима Ивица Луковић и после 12 година Црвени картон поново има саксофон, Александар Рилак *a.k.a CountRico* се враћа у екипу. Подсећања ради, на првом албуму *Бекство у реалност* је дао свој допринос и због приватних разлога напустио бенд. И сад се враћа на велика врата.

Свечано објављујемо да смо се вратили јачи него икад. Нови материјал који ће ускоро бити доступан публици најављен је синглом "Знаш ти ко сам ја" и као и увек до сад а везано за наш бенд очекујте, неочекивано.

Црвени картон ће добити свако ко је то заиста и заслужио!

Мало је познато и некако прошло испод радара да је бенд *Црвени картон* са београдском браћом *Болесна Штенад* први отказао свој наступ у крагујевачком Дому омладине још 1. фебруара текуће године, како је тада било објављујено на нашим страницама "Из техничко-моралних разлога". Самим нашим присуством на протестима по Србији, подршком нашој просвећеној, предивној и препаметној омладини, активном учествовању у музичком програму на окупљању студената и грађана 6. априла у Крушевцу.

Запечатили смо своју судбину што се тиче ангажмана на фестивалима по Србији, а од неких смо чак добили и ултимативно одбијање као бенд нон грата за ћаци фестивале.

Како је опште познато, текстови Црвеног картона јасно и недвосмилено стављају багру која је водила и води ову државу, у брлог тамо где им је и место од самог настанка бенда. Што су препознали студенти нишког универитета т.ј. студенски бенд који је одсвирао нашу песму *Занат преживљавања* на великом окупљању у Нишу.

А могле су да се чују и још неколицина песама у осталим градовима са разгласа.

Од протеста 1од 5 милиона па све до данас.

Стојимо поносно уз своје грађане, уз студенте и матуранте, уз ветеране и пољопривреднике, уз адвокате и све таргетиране и угрожене структуре друштва. Без маске и скривања пружамо јавну подршку борби за слободу, за истину, за правду!

ДО ПОБЕДЕ!!! ПУУУМПАААААЈ!!!

ВАШ ЦРВЕНИ КАРТОН!

Barikade

UMRI NA SCENI

U jeku aktuelnih dešavanja u državi, sa haosom dolazi i pank, dok sa obaranjem vlasti dolazi anarhija. Anarhija aktivira pendreke, pendreci blokade, blokade „Barikade". Iako su novi bend na sceni, članovi već dve decenije vladaju katakombama subotičkog andergraunda. Razbacani na desetine različitih vrsta umetnosti, muzičkih i književnih formata, odlučili su da naprave jedan konglomerat koji je u ovom trenutku itekako potreban. Sami svoju muziku opisuju kao hardcore/crust, a sada slede pitanja na koja odgovara Daniel Tikvicki:

1. Da razbijemo stereotipe nenaslušanih (mada, ko ovo čita, to svakako nije), iako je muzika agresivna, Barikade bi se mogle okarakterisati kao muzički zaštitnici slabijih i vrlo glasan glas protiv nepravde? Kako bi ti predstavio bend kao funkcionalni organizam?

Ukoliko to neko i dalje ne zna, punk, a naročito crust kao pokret staje u zaštitu nemoćnih i onih koji se ne mogu odbraniti od natrulih ljudi i trulih sistema, okorelih u mržnji, korupciji i beznađu. Barikade kao bend, sastavljen od muzičara koji su se kretali ranije u različitim sferama muzike, zajedno stoje na frontu rečima i postupcima, pre svega muzikom i idejama na kojima promišljamo i radimo kao grupa. Nepravdu u bilo kom obliku i prema bilo kome ne volimo i ne želimo, veoma glasno i nedvosmisleno pevamo o tome.

2. Subotica se nikako ne sme zanemariti po kvalitetu svojih projekata. Od Procesa, Giuseppe Carabino-a, pa do, sada već legende, Damira Pavića Septica, dobili smo još jedno zvučno ime. Kao neko ko je aktivan u svakoj sferi scene, na šta bi trebalo obratiti pažnju kada je ovaj grad u pitanju?

U našim redovima je sada bubnjar Giuseppe Carabino-a, Dejan Vučković, i odnedavno smo u repertoar uvrstili i obradu pesme „Život". Sale, pevač pomenutog benda nas isto podržava, čak se i popeo na binu dok smo izvodili pesmu 6. septembra na festivalu Ekoslavija - što je za nas velika čast. Bubnjar Procesa, Sudar je bio naš prvobitni bubnjar u bendu, a Septic, na našu žalost, nije stigao da nas sačeka, ali zato sviramo „Hibridno razumevanje" od njegove Harmonije Haosa, kao naklon i zahvalu na svemu što je uradio za Suboticu i nas malobrojne aktiviste.

Subotica kao grad jeste lepa, ima nedvosmisleno bogatu istoriju, što opštu, što muzičku, ali se teško predaje umetnička baklja nekoj novijoj generaciji, jer se svesno ili nesvesno opiru tome, iz meni nepoznatog razloga. Što se tiče aktivnih bendova, smem samo da ubrojim svoj, kao i novu inkarnaciju benda Nade iz inkubatora, koji slove za jedan od najstarijih punk bendova u našim krajevima, jer postoje od 1978. godine. Svoj povratnički koncert su održali 6. septembra na već pomenutom festivalu. Ostali, ako ih ima, moraće malo više da se potrude da se mogu smatrati aktivnima (bez ljutnje).

3. Šta je inicijalna iskra koja je raspalila Barikade? Želja za ispoljavanjem kreativnosti, scena, politika... i da li je neki drugi projekat direktno uticao na to?

Dogovor u vezi sa bendom je započet na 5. izdanju festivala Ekoslavija, 2024. godine, pre svega iz želje da sviramo, poučeni svako svojim iskustvom i prisustvom na sceni. Politiku kao takvu, naročito domaću i ideologije bih ostavio po strani, iako je jasno da naginjemo ka DIY-u/anarhizmu, ali ne onom mlakom sa stikerima i besmislenim haosom, nego kao korenitom promenom od sebe do promene svesti drugih. Iako je od tada došlo do promena u članstvu benda i jačeg zaokreta ka crust zvuku, originalni članovi smo pevač Jani (Janoš Dobo) i ja, kao gitarista i back vokal. Ipak, pomenuo bih i Tihomira Vojnića, basistu, koji je svirao u nebrojeno mnogo subotičkih pank/HC bendova, a svira i sad u Nade iz inkubatora, naš prijatelj. Sadašnji basista i naš producent, Ahilej Lak, uticao je mnogo na pravac u kom se bend kreće, on je zaslužan što smo tehnički mnogo potkovaniji i usvirani, iako na idejama svi radimo zajednički, to je tako bilo i ostaće. Za inspiraciju bi svako od nas mogao nabrojati milijardu bendova, jer niko od nas nije ograničen žanrovski - svi poštujemo tuđi izraz i ideje, sve dok su, recimo, u okviru punka i metala. Koliko nas inspirišu rani švedski HC bendovi (barem su nam tako rekli, a i obradili smo „Set me free" od Anti Cimexa), stara subotička i vojvođanska HC scena, toliko mogu slobodno reći da se tu uvek pomene Napalm Death, kao neki zajednički imenitelj. Meni lično: Doom, Sacrilege, Terrorizer (iako neću nikada tako tehnički svirati :D), Millions of Dead Cops, Misfits (koje svakako obožavam), Amebix, počeo sam intenzivnije da slušam i da posmatram crust u estetskom i poetskom smislu.

4. „Umri na sceni" je prvenac benda, objavljen u maju 2025. godine. Ako se ne varam, kritike su više nego pozitivne, kao i količina svirki i festivala. Kako ste zadovoljni reakcijom slušaoca/ljudi na Barikade?

Ljudi koji razumeju o čemu pevamo, prepoznaće i sebe i druge, kao i pozitivne i negativne pojave u svojoj okolini, kritički im pristupiti, nasuprot onima koji ne razumeju ili ne žele da izađu iz svojih zona komfora, što je takođe u redu. Svakako nam prija što nas ljudi cene i podržavaju, jer prepoznaju iskrenost, DIY duh i želju da stvaramo i nastupamo, to je samo po sebi nagrada, što je očito u smislu poziva za svirke i recenzija. Reakcija publike je u skladu sa njihovim odabirom pesama koje im se svide, neki (čitaj: stariji pankeri) više vole oldschool HC pristup temi (kao u pesmama „Zemlja slobode", „Anarhista"), dok su drugi više orijentisani na naše pomake ka crust-u („Neću rat", „Umri na sceni"). U svakom slučaju, sa zadovoljstvom izvodimo sve pesme na bini.

Barikade

5. Za poprilično efektnu ilustraciju, pobrinula se tattoo-umetnica Senka Kokić. Ovo je dobar uvod da predstaviš ljude koji gorepomenuti organizam čine funkcionalnim.

Senka je naša i subotička punk dobra vila, aktivistkinja i sama dosta dugo na sceni sa svojim kreacijama, 100% HC/punk/horror ilustracijama i kao tattoo-majstorica, ali i jedna od retkih fanzinašica starog kova. Ona je među prvoborcima subotičkog panka koja nas je podržala, i to realizovala u vizuelnom smislu, stoga je smatramo počasnim članom benda. Tu moramo pomenuti i njenog izabranika, Nenada Štimca, iz najstarije garde subotičkih pankera. Njihovo mišljenje i ekspertiza nam mnogo znače i uvek ćemo im biti zahvalni na podršci.

6. Za kraj... šta bi „Barikade" poručile sceni i koji su vam sledeći koraci?

Bori se, razmišljaj svojom glavom, uprkos svim nedaćama, ako imaš šta da ponudiš - „umri" na sceni i za scenu, podrži, uradi, ruka će uvek biti pružena. Ako nećeš ili ne možeš, tiho se skloni, pusti druge da rade, da se bore i da, naposletku, uživaju u tome.

Barikade se pripremaju za još po koji koncert do kraja godine, a i valjalo bi raditi na novim pesmama i izdanjima, stoga nam je i to u planu.
Hvala na pruženoj prilici da kažemo po koju reč, sve najbolje uredništvu i čitateljstvu, i u moje lično ime, kao 'starog' fanzinaša ;)

Како си Мудрићу, има ли врућине у Великој Плани?
Поздрав свим читаоцима и драго ми је да се фанзини и даље раде.

Пошто сам ја само два пута гледао Т.С.О.В. ја ћу да избегнем стереотипна питања, али морам прво да питам како је све то кренуло, које године и зашто баш *hardcore* метал?
1999. је кренуло. *Hardcore* зато што смо сви у бенду тада били у том фазону. Мислим да је тада та врста музике имала свој пик, мада то није разлог.

Попа једино познајем добро и осим Т.С.О.В.-а свира можда после Хитмана у најбољем *Old School hardcore* бенду у бившој Југи *Drawbacks*. Ви сте издали једно лајв издање и ту се представили свима нама који слушају *hardcore*. Код кога је то снимано и када?
Да, Поп је основао бенд заједно са Симом. Лајв је снимљен у Дому културе једне зиме. Мислим да је била 2011. Добили смо од управе Дома културе на коришћење бину на којој се изводе представе. Тамо смо поставили бенд. На бини је одлична акустика, па смо експериментисали са тим да видимо какав звук може да се извуче.

Да ли планирате неки нови материјал, неки албум да снимите на неком носачу звука?
Планирамо да снимимо албум са старим песмама. Сада је технологија доста напреднија и имамо довољно опреме да можемо то да одрадимо без улагања у скуп студио. Видећемо да ли ће бити исто неки лајв без публике или више као неки студијски демо. То ћемо знати на крају, не журимо.

Ја мислим да вам најбоље лежи *Мад Ball*, и то тако ви оригинално радите свака част, слушајући овај лајв што сте снимили.
Није само *Madball*. Има доста бендова који су утицали, почевши од Пантере, Сепултуре и сл. преко NY *hardcore* сцене, па до хип хопа. Слушамо ми доста различитих врста музике, али у свирању се искристалисало то. Тада смо били млади, пуни енергије, па је логично да се свира енергична музика.

Сем Попа и тебе ко је још у бенду? Представи чланове.
Прва постава је била: Поп, Сима, Боба Ђукић из поменутог Drawbacks-а и ја. У почетку је и Ђепе био други вокал. После Бобе једно време је бубањ свирао Миша Бабић, да би се 2005. прикључили Мајло и Бебе. Након Симиног одласка за Канаду, настала је постава која је иста и сада: Поп, Бебе, Мајло и ја.

Сем *hardcore*-а шта се све слуша у бенду?
Као што сам већ рекао, доста различитих праваца музике се слуша. Да набрајам вероватно бих набројао све врсте музике. Ми сарађујемо и кроз друге пројекте и бендове свирајући тотално другачије правце. Углавном, од метала и панка, преко хип хопа, попа, па до џеза.

Задњи пут сам вас гледао на прослави 10 година бенда тада је предгрупа била *Thimble* и растурили сте… Да ли још сарађујете са њима? Да ли раде они? Са којим још бендовима братски сарађујете?
Да, била је то добра свирка, мислим да можда имамо чак и аудио снимак са те свирке. Thimble мислим да ради и даље, али не знам у којој постави. Ми се знамо са њима још од 2000. године и њихове свирке у Београду те године. Слабо смо у контакту са бендовима са којима смо свирали, прошло је доста времена, а и ми нисмо активни више толико. Наша последња свирка је била 2001. у Смедеревској Паланци за Исказом. Након тога ове године на Биљка фесту.

Каква је сада ситуација у Великој Плани са бендовима? Знам да ради Drawbacks, али они су по Београду И не знам како се води тај бенд уопште? Да ли ради The socks? Има ли неке нове снаге *hardcore*, метала, панка?
Drawbacks се окупио ове године на годишњицу. Одрадили су пар свирки. Ја сам их гледао у БГ у Zappa бази прошле године. Поп је главни вокал у бенду. The socks се окупља с времена на време, колико сам упознат, када се погоди да су сви чланови у Србији, пошто су сви осим Уроша у иностранству.
Од нових снага сам видео младе људе на Кукином турниру, похвалио бих тај бенд, била им је прва свирка. Наступали су под називом Инцидент.

А да, сећам се свирке пре 15-так година у биоскопској башти у Паланци, ту сам и добио *cd* од

Попа. Имали сте свирку и баш је била посећена. Значи, имате Велика Плана *hardcore crew* која иде по концертима, то ме радује, а надам се да ће 9-ог бити ваши фанови. Да ли има млађе снаге које вас прате по концертима? Велика Плана је позната по *hardcore* -у?
Hardcore сцена у Великој Плани је увек имала своју публику која је пратила нас и остале бендове где год да наступају. Сваком бенду то много значи и хвала им свима на томе. С обзиром да је то и метал музика, доста наших фанова су металци.
Да, Велика Плана је увек вукла на метал фазон, а касније на *hardcore*. Увек је драго кад видиш младе људе, нова лица на свирци. Ми не наступамо толико често тако да не могу да одговорим колико нас сада прате млади људи. С обзиром да ово пишем после нашег наступа 9. септембра (Биљка фест) било ми је драго да сам видео младе људе на свирци, а поготово ми је било драго што је међу публиком било и студената.

Где је Ђепе нисам га видео 20 година, не виђа се по концертима? Ја виђам једино Арсу, он је активан видели смо се задњи пут у Новом Саду на *Agnostic frontu*?
Предраг – Ђепе је у Плани. Дружимо се активно. Баталио је певање, да не кажем драње, одавно. Звали смо га више пута да наступа са нама и да пева на пробама, али је он окачио микрофон о клин. Са Арсом сам био на SoulFly у БГ ове године. Били су у Бебе и Пумпи, стари металац, са нама.

Шта је главна порука ваших текстова? Пријатељство и шта још?
Наши текстови су углавном социјални. Тичу се свих аспеката са којим се сусрећу појединац и друштво у данашње време. Критички су. Али то је најбоље питати Попа пошто је он аутор текстова.

Снимите 9-ог наступ па да ми пребаците на екстерни *hdd,* требаће да се избаци на нет да народ види да у Плани има концерата И да народњаци нису главни али нам уништавају животе полако, само концертима И фанзинима се борити против њих. Шта мислиш о томе?
Нисмо снимили наступ 9-ог. Нисмо размишљали о томе. Доста смо се ранијих година цимали око снимања наступа и са тим увек искрсне неки проблем који утиче на квалитет наступа. Сада нам је, после велике паузе наступа у Великој Плани, било битно да уживамо и да се фокусирамо да свирка и атмосфера буду на најбољем могућем нивоу. Надам се смо успели, колико сам могао да ухватим реакцију публике.

'Ајмо по коју о политици… Твоје мишљење када ће "овај" да падне и на власт да нам дођу неукаљани студенти или декани, да живимо у модерној Србији?
Ух, политичка ситуација у Србији, тема која може да заузме цео интервју. Моје лично мишљење је да смена власти неће бити онаква како смо очекивали када су почели студенстки протести. Ми апсолутно подржавамо студенте, били смо добошари на њиховим протестима. ''Тај'' кога помињеш неће да оде својевољно никада, иако би у сваком демократском друштву поднео оставку одавно. Можемо само да се надамо да га нека јача сила од њега притисне да распише изборе па да се ту наш народ уједини и да ти избори прикажу праву политичку вољу у Србији. Или тако или револуција.

Да ли имате неке нове спремне песме и када планирате да снимите нешто ново?
Задатак нам је прво да снимимо ваљано све постојеће песме. Када то завршимо, онда можемо да размишљамо и снимању нових песама.
Стварно да не досађујем, желим све најбоље па да се видимо да попијемо пиво 9-ог. Ваша јасна и гласна порука за мој фанзин би гласила?
9-ог смо се видели, био је одличан фест, одлична атмосфера. Ја сам уживао.. Гласна порука може бити само једна данас, а то је: ПУМПАЈ!!!

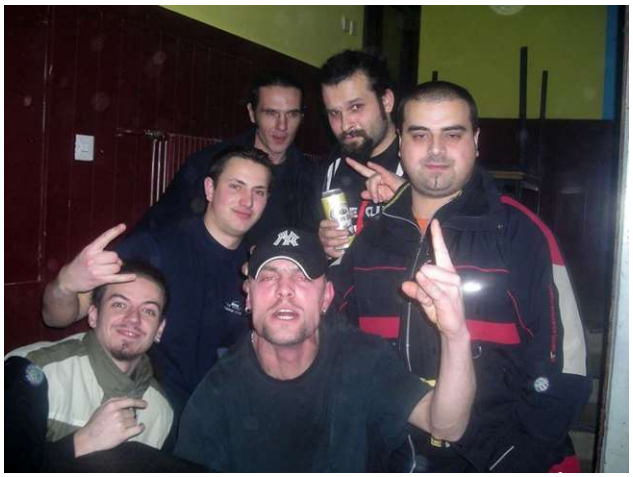

Ово је Столе из Punk Forever зина, ово су питања за вашу издавачку кућу Captain OI!! Молим те Brennan, одговори ми сада, нови број ускоро излази:

Када је Captain OI! Records почео са радом?
1993.

Свирао си у бенду The Business. Зашто си напустио бенд и шта је ново код њих?
Бенд је у суштини престао да ради крајем 1989. године – нисмо имали заказане концерте нити нове песме за снимање. Био сам заузет радом у Link Records, па када су ми Micky и Steve дошли неколико година касније да виде да ли желим да урадим реформацију, то ми се није допало јер сам желео да радим на label-у. Видео сам их ове године у Morecambe-у и мислим да су имали добар, али кратак наступ.

Колико имаш година и колико си дуго у OI! punk музици?
Имам 38 година и у punk-у сам од 1977.

Да ли можеш да живиш само од посла у Captain OI! Records или имаш још послова?
Captain OI! је посао са пуним радним временом, 12 сати дневно, шест дана у недељи.

Да ли планираш да издајеш нове бендове на свом label-у?
Не нове бендове, већ неке нове албуме старих група као што су Angelic Upstarts.

Шта је потребно једном бенду да би био издат на твом label-у?
Ако ми се свиђају, урадићу то.

Не знам ништа о Mod музици, да ли она личи на punk музику?
Mod revival из 1980. године имао је сличан осећај као рана punk експлозија. Млади бендови су једноставно ишли пуном снагом. Много одличних ствари је изашло у то време и надам се да ћу поново објавити доста тога.

Да ли све послове за label радиш сам или има још људи?
Carolyn ради mail order, a Watford Jon, певач бенда Argy Bargy, ради сав промотивни и продајни посао.

Који је био највећи тираж LP-а или CD-а на твом label-у?
То би било неправедно рећи!

Како данас изгледа oi! punk сцена у Енглеској?
Веома је другачије. Нема много нових бендова и веома је мало места за свирке. Нешто ће се променити када бендови престану да копирају старо и почну да додају неке нове идеје.

Које су цене LP-јева и CD-јева на твом label-у?
Наша издања продајемо путем mail order-а по цени од £8.99 за UK, £9.99 за Европу и £10.99 за остатак света.

Овде је тешко ујединити punkere и skinheads-е. Каква је ситуација у Енглеској?
Много је боља него раније, посебно на местима као што је Holidays In The Sun, где нема проблема.

Да ли планираш да реиздаш неки од LP-јева бенда The Business?
Да, они свирају са оригиналним певачем Jeff-ом и гитаристом Micky-јем. Још их нисам видео, али разумем да су наступи веома добри.

Колико LP-јева и CD-јева имаш у својој личној колекцији?
Имам преко 5000 CD-ова, око 1500 LP-јева и отприлике 7000 7" синглова.

Да ли знаш нешто о oi! punk бендовима у Србији?
Не.

Да ли је твој label реиздао нешто од U.K. Subs или Exploited?
Урадио сам A–E издања за UK Subs, плус „Huntington Beach“, „Punk Rock Rarities“ и Charlie Harper „Best Of“.

Који су твоји омиљени oi! punk бендови?
Погледај каталог!

Да ли знаш шта се дешава са Cock Sparrer?
Они ће радити нови студијски албум и управо су објавили један live у Америци.

Да ли волиш hardcore музику? Да ли планираш да издајеш hardcore бендове?
Не.

Које је следеће издање или реиздање на твом label-у?
Управо смо објавили прва два албума The Vapors, прва два албума Vice Squad-а и The Yobs „Christmas Album“.

Какво је твоје мишљење о NATO организацији и Хашком трибуналу?
Сви као да мрзе све остале. Можда је сада боље, пошто имате новог лидера.

Да ли волиш да читаш fanzine-е?
Добијамо око 20 фензина недељно и све их погледам. Не волим e-zine-ове нити политичке.

Да ли волиш да гледаш фудбал?
Енглеска је била ужасна на Euro 2000, права срамота. Фудбал је прецењен, најбољи играчи су странци, а најбољи тренери нису Енглези. Више волим да гледам non-League (аматерски) фудбал јер је много искренији.

Твоја последња реч?
Хвала што сте одвојили време да пишете и извињавам се што ми је требало толико дуго да вам одговорим.

Mark Brennan

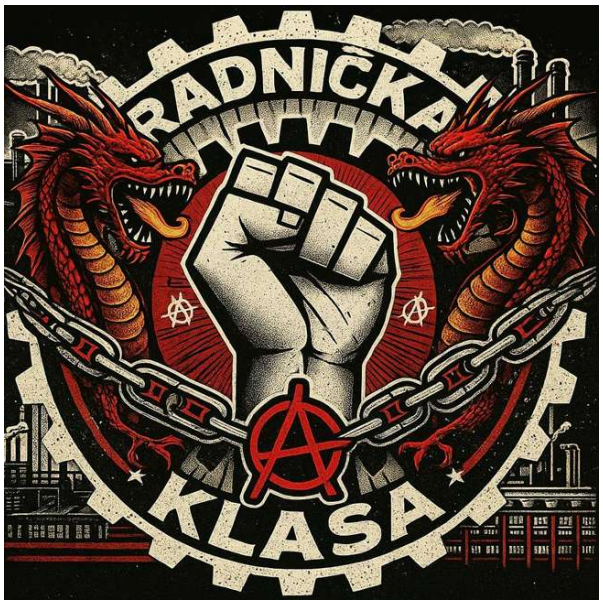

Када је бенд Радничка класа настао и када се угасио током прве поставке?

Бенд је настао 1979/1980. године. Само име бенда је дошло спонтано – бунт против тадашње "елите", богатуна, бахатих слојева и резултат и име РАДНИЧКА КЛАСА се само наметнуло као контратежа капитализму, израбљивању људи, модерном ропству….

Тадашња Радничка Класа је била: Божа (мој први кум) – бас и глас, Драган (мој буразер од тетке, звали смо га Нетјача) бубњеви, ја гитара и глас. Дакле "црна тројка"

Садашња постава – Милош гитара, вокал, Давид бас, вокал, Никола бубњеви, Миша вокал.

Милош је деценијски музичар, да не набрајам где је све и са ким свирао, Давид има свој *Давид и Голијати* бенд, Никола је раније свирао и метал и панк, а ја… ја сам "пропевао".

Војска нас је пресекла па смо потом још мало функционисали али дефинитивно почетак деведесетих је био неки прекид после кога се више нисмо састали и наставили са бендом… да јесмо ко зна шта би сада било. Али то је прича која задеси многе музичаре неке одмах по завршетку основне, неке после средње… имао сам прилике да то видим а виђам и дан-данас. Свако на своју страну што је сасвим разумљиво, да не говорим о одласцима у иностранство, стварање породице, па још кад и клинци дођу… Ја сам био деценијама страствени *mountain biker* и такмичар и када су дошли клинци – мој дан се састојао од устајања око 5 - пола 6 ујутру, одлазак на тренинг, туширање па трк на посао и поподне са клинцима и породицом… тада сам у шали рекао лако је оним Тибетанским монасима, нека дођу да пробају моју дневну рутину.

Који су вам бендови били тада битни тј. шта сте у друштву осталих чланова бенда волели да слушате или сте имали различите укусе?

Ја сам 1967. годиште, тако да ме је панк "ударио" свом силином крај основне и почетак средње школе… До тог тренутка смо слушали све и свашта – ја рецимо Rainbow, The Police и сл… Али када сам чуо Пистолсе, The Clash, The Buzzcocks и да не набрајам – дошло је моментално до "прекида филма" – панк ме је освојио и у моменту се мој поглед на музику и свет окренуо.

Потом је уследило и упознавање са бендом Crass, слање нашег материјала њима, а они овамо своје фанзине, беџеве (још увек носим Crass беџеве које сам од њих добио), па The Exploited, Dead Kennedys (знак Радничке класе смо тада урадили као омаж знаку бенда Dead Kennedys... и да сада не набрајам понаособ бенд по бенд… У оно време, били смо пуни енергије, позитиве и жеље да и ми допринесемо и направимо нешто наше лично у панк свету и култури.

Где сте све свирали током 80-их година?

Тадашње свирке су се дешавале у пивници у Скадарлији, Дадов, СКЦ, Академија… такође, КСТ, а на Дорћолу је била за нас тада веееееелика сала тзв. ДОК. Ту смо нпр. "изгинули" на концерту ЕЛ ОРГ-а… Академија је остала дечачки сан – тамо су нас клинце врло ретко хтели да пусте да уђемо, а камоли да засвирамо… али тадашња андерграунд сцена је била импозантна, не само по питању група и групица, већ и по питању масовности самог панк покрета овде. Сећам се да су нам у Скадарлији мазнули контрачинеле и оставили неке кршине, мислим да су те биле "trowa", а ми смо позајмили били "Зилђиан"… не морам да причам како су нам ј…..матер после када смо вратили "trowu"… Чудновато је да се и дан-данас неки људи сећају нас и да су били на свиркама. Све је то био саставни део нашег одрастања уз домаће бендове као што су били Патка, Панкрти, Параф, Термити,

Радничка контрола, Казалиште, Ел Орг, Урбана герила и да не набрајам даље, било је бендова и бендова тада. Ми као панкери смо били под "специјалним" надзором система и практично је свако од нас имао у делу СУП-а свој досије… то смо тек много касније сазнали.

Да ли су 80-е биле по вама боље или лошије од 90-их година по питању домаће сцене?
Осамдесете су дефинитивно биле по мени боље, здравије у смислу минд сет-а, много масовнија прича по питању публике и ентузијазма… Деведесете су донеле инфлацију, рат, страдања…

БГ – Punk/HC сцена 80-их, изласци, дружење, фанзини и наравно концерти? (из твог угла)
БГ панк сцена тих давних година је била онако баш масовна, скупљали смо се код СКЦ-а, подземни пролази код Теразија, парк у Народног фронта, Академија, Калиш, и наравно локално по деловима града, кућама… било је то лепо време, маштали о свему и свачему… Концерата је било доста, пошто је Југа била "нетакнута", долазили су бендови са разних страна. Ако питаш за *HC* – он је кренуо касније, осамдесете су биле панк рок и панк у стилу Exploited, Dead Kennedys… мало касније су кренули овде да се слушају 7 Seconds, Discharge и да не набрајам даље.

Да ли имате демо снимке из 80-их?
Нама као клинцима то није било битно да јуримо студије, да снимамо, објављујемо, само смо желели да уживамо у тој слободи и да радимо оно што нас је испуњавало. Па тако нисмо много придавали значају снимања и објављивања наших песама у студијском облику. Било је важно да свирамо и да смо срећни што то радимо.

Имате ли концерте по Србији или по БГ и како реагује млада публика на вас?
Мени лично је свакако прва свирка у Урмусу, после деценија мировања, била нешто магично и нешто што пре само годину дана нисам ни сањао да може да се догоди. Да ми је тада неко рекао следећи новембар ћеш имати бар десетак свирки са Класом, само бих се насмејао… али ето.
Наравно и ова последња је била одлична у Урмусу са другарима из братских бендова Патент и Укратко Штеф. Дивно вече уз дивне људе. Иначе на свиркама је увек шала, зезање, добра атмосфера И код нас самих и у односу са публиком, једноставно – ми уживамо у овоме, верујем да се то осећа и у публици. Колико видим, и младима се ова прича свиђа.

Шта мислите да ли имамо тренутно добру, солидну или лошу Punk/HC или OI! сцену у Србији?
Садашња сцена у Србији је таква да се не зна да ли је мање публике или простора где може да се свира… а и са тим локалима је проблематика договора са власницима или менаџерима. Наиме – мање познати бендови нису атрактивни јер не привлаче масовно публику… и онда за те бендове остају само неке кости да се глођу, док кртину купе они мејнстрим бендови – нажалост. Подршка младим бендовима постоји, али у траговима. Бендови се својски труде да опстану, али је то доста тешко – да не поминем варијанту да неко од

овога треба да живи и да су му то једини приходи – немогућа мисија. Сви се ми надамо неком светлу на крају тунела АЛИ… Тако је и са *OI* и са *PUNK* и са *HC* варијантама. Све је то андерграунд који газдама није исплатив и само ретки ентузијасти имају срце и подржавају овакве приче.

Због чега нема више анти-фашистичких песама или анти-политичких против овог режима који туче студенте, жене и, на жалост, децу? (Не морате да одговорите на ово питање ако не желите)

Песама има – можда не баш антифашистичких, али против режима их има – АЛИ где ће то један просечни љубитељ ове музике да чује? На тв и радију сигурно не. Остају друштвене мреже и живе свирке. Ми их имамо конкретно више (Политика је игра, Доле полиција, Че Гевара, Богатуни и да не набрајам даље), а ја сам их лично направио још подоста, јер нажалост, у овој земљи инспирације има и превише за ту врсту лирике.

Када можемо да очекујемо концерте Радничке класе?

Концерти се дешавају увелико, почевши од априла ове године, а сада идемо у Панчево почетком децембра, у јануару Зрењанин, почетак фебруара Београд… биће свирки. Надамо се да ћемо и у Јагодини засвирати у скоријем периоду.

Ваша порука за шитаоце фанзина Punk Forever, али и за све остале панк рокере?

Ако имате жеље и воље за музиком – не оклевајте – ово из прве руке јер ће се свемир и карма постарати да не буде узалуд. И колико год некада изгледало безизлазно – не одустајте.

Публико и музичари – подржите сцену – не само *main stream* бендове већ и оне мале који се исто тако поштено труде и траже своје место под сунцем, Немојте да вас мрзи да устанете из столице и кревета да одете на свирку – ви ћете се лепше осећати, а бендовима ће то много значити.

Не чекајте да се свет промени сам – узмите ствар у своје руке. Будите своји, борите се за правду и не дајте да вас систем сломи. Ако мислите да је све изгубљено – сетите се да је сваки покрет почео од једне песнице у ваздуху, од једног гласа који је кренуо потом да се шири. Ми не глумимо хероје, ми смо људи који не пристају на лаж, обману, неправду. РАДНИЧКА КЛАСА се не предаје у овој борби док дишемо бићемо уз слободу и правду.

Ж-Бунт! је панк рок група из Србије. Настала је децембра 2004. године у Параћину, а први концерт имали су августа 2006.

Историја

Оснивање бенда је кренуло сасвим спонтано када су се Александар Илић – Илке, Александар Петровић – Саобри и Немања Вићић – Goldy окупили како би навежбали песме које би свирали за дочек Нове године. На једној од проба настаје идеја за песму "WeCa," те заједничким снагама пишу текст и праве музику за ту песму. Исту премијерно изводе на том дочеку. Тадашња постава била је: Илке – гитара/глас, Саобри – бубањ и Goldy – бас гитара.

Позив за свирку тера чланове бенда да мало промешају карте. Goldy није био вичан свирању баса, те на место басисте долази Игор Марић – Маре, а Goldy преузима главне вокале. Крећу пробе у овом саставу. Од свирке није било ништа, али је то покренуло чланове да имају честе пробе. Након краћег времена, Маре изражава жељу да свира соло гитару и предлаже да на место басисте доведу Сашу Миловановића – Johnyja. То и бива уз пристанак осталих чланова. Недуго затим крећу са ауторским радом. Фебруара 2006. снимају свој први демо снимак. На снимку бас је свирао Александар Цупара – Цупи, јер је Johny био спречен из оправданих разлога. Демо је снимљен за један дан, уживо. Снимљено је укупно 12 песама. Августа исте године бенд има и свој први наступ, а недуго затим, 1. септембра, и други на мото скупу у Параћину.

Нешто што је пратило рад бенда у почетку су кварови на опреми и обавезе чланова бенда, те пробе нису биле толико честе или нису биле у пуном саставу, али ауторски рад није трпео. Почетком 2007. креће се са снимањем новог демо снимка, у кућним условима и са минималном опремом. Снимљено је 16 песама, 12 старих и 4 нове. По завршетку снимања добијају позив од Славољуба Јовановића, певача бенда BrainSeekers, за гостовање у његовој емисији "Ритам града" на радију Енигма из Свилајнца. Овим гостовањем сарадња између ова два бенда се продубљује и резултира са више заједничких свирки. Први концертни излет ван Параћина имали су у априлу 2007. године, када су на позив бенда R.A.T.S. наступили у Јагодини.

До кадровских промена у бенду долази у јулу 2007. када, због неких размимоилажења, Маре напушта бенд и то пред саму свирку, па бенд наступа први пут као четворка.

Фебруара 2008. бенд наступа по први пут у Крагујевцу, у клубу *Gusztav*, заједно са бендом BrainSeekers. Те године су наступали и као предгрупа Партибрејкерсима и Ритму Нереда.

Следеће кадровске промене у бенду десиле су се у октобру 2008. када Илке напушта бенд из личних разлога. Недуго затим на место гитаристе долази Андрија Дреновaковић – *Dave.* Први наступ са новим гитаристом одржан је октобра 2009., а убрзо, исте године, и још један излет у Крагујевац са бендом БраинСеекерс.

2010. доноси свирке у Параћину и Јагодини, од којих се издваја она са бендом Етиопиа из Јагодине. Такође, исте године, наступају и на фестивалу такмичарског типа у Свилајнцу, без неког успеха.

До нових кадровских промена долази на пролеће 2011., али овог пута нови члан се прикључује бенду и на позицију соло гитаристе долази Марко Пекић. Тиме бенд поново функционише као петорка. Ова година обележена је и изласком документарног филма "Било једном у Параћину," који говори о музичарима и бендовима у граду, а чланови бенда су учествовали у филму.

Током 2011. и 2012. године бенд је имао честе наступе по Параћину. На фестивалу "Артикулисање" 2012. Саобри је, због несугласица са организатором, одбио да наступи, те га је за ту свирку на бубњу заменио Милош Петровић – Зека.

Наредна кадровска промена десила се маја 2013. када бенд поново наступа на фестивалу "Артикулисање," на ком се Саобри једноставно није појавио. За бубањ поново седа Зека, и бенд одлучује да он постане стални члан. Од наступа те године издвојио се онај крајем године у Крушевцу са бендом Црвени Картон.

У 2014. години бенд је доста активан што се тиче наступа. Један од значајнијих био је онај са групама Болесна Штенад и С.А.Р.С. у Параћину. Десетогодишњицу постојања прославили су тихо, као предгрупа јагодинским легендама Етиопији у оквиру концерта поводом 30 година постојања бенда.

Следећа година почиње снажно наступом у Јагодини са бендом Коалициони Споразум. Затим следе неколико свирки у Параћину, од којих се издваја она у клубу Галерија, на Концерту параћинских бендова. Након наступа у Галерији, Зека

саопштава да се сели у Ниш и бенд након тога са њим наступа још два пута: у клубу *Ex Фонтана* са бендовима Engram и BrainSeekers на Parakin Punk Festu, који је организовао сам бенд, и следеће године у јануару на 3. X фесту у Јагодини.
Након тог наступа, бенд одлази у стање мировања. Бенд никада није званично престао са радом, али хроничан недостатак бубњара довео је до тога да бенд нема ни пробе ни свирке.
На пролеће 2020. бенду се поново прикључује Илке и заједничким снагама, Пекић, Goldy и он крећу са студијским снимањем старог материјала у жељи да сачувају песме од заборава. Снимљено је шест песама; план је био да их буде још, али се са тим стало. Није било помака у дешавању бенда све до јесени 2023., када Саобри изражава жељу да поново свира. Бенд на брзину прави свирку изненађења, те крајем септембра наступају у клубу *Једно место*. Ово је први и за сада једини соло наступ бенда. Након тог наступа покушано је са пробама, али због неозбиљности, бенд опет остаје без бубњара.
За децембар 2024. био је планиран рођендански концерт поводом 20 година постојања бенда, али, нажалост, морао је бити одложен.
Коначно. 29. марта 2025. одржавају рођендански концерт на ком су одсвирали целокупан ауторски рад и две потпуно нове песме написане само за ту прилику. На овом концерту на бубњевима се обрео Михајло Стефановић (ex Квар, Fighting Sparrow, The Fifth Rider). Гости на концерту су били Сок од Јагоде и Слава BrainSeekers.

Дискографија

Демо снимци
Црно - Бело, Мртво - Живо! (2007)
Демо Други (2008)

NAPALM JOB је OI! Панк бенд, основан у Београду 2019. године. Име је добио по песми старог британског панк бенда THE BLOOD.
У првој постави су били: Иве - гитара, Стева - бубањ, Диме - бас и Бојан - вокал.
После је уместо Стеве на бубањ дошао Ајкула, а уместо Димета на бас Периша, и то је постава у којој сада бенд функционише.
Бенд има 2 албума (LOVE THE SMELL OF... и SMELLS LIKE...), 1 ЕП (Кажи одјеби коме хоћеш) и неколико синглова (200/Нож у леђима, Улични панк/Јебе нам се за вас, Свака улица/Бол у курцу и Асфалт заувек).
Поред тога, NAPALM JOB је са бендовима Погон БГД и Камене каре изашао на заједничком ЛП-ју под називом "Троструки прелом", где је сваки бенд представљен са по 4 песме.
Све што је до сада снимио NAPALM JOB доступно је за бесплатно преузимање на *bandcamp* страници бенда https://napalmjob.bandcamp.com/

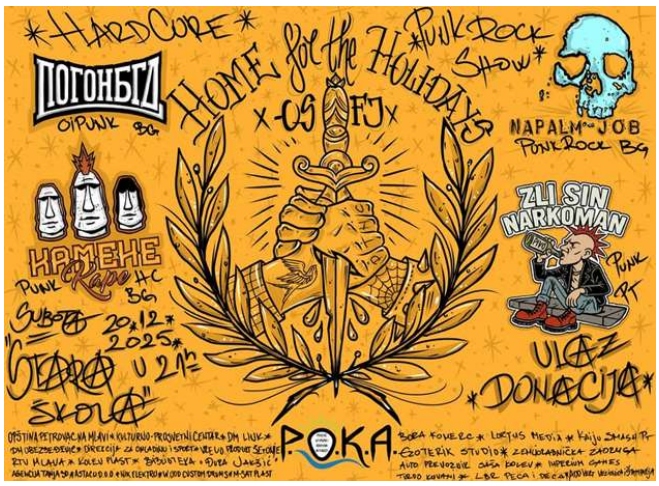

Поново су сишле лета Господњег 2019. са обронака шумовите Букуље у срце Шумадије, одабравши за своје бивствовање и делање управо прелеп градић Аранђеловац. Кроз њих су готово заборављене ауторске песме аранђеловачких стваралаца, песника с краја 80-тих и почетка 90-тих година прошлога века, изнова заживеле у новом руху.

Први јавни наступ забележише 2021. године и од тада кренуше са интензивнијим и плодоноснијим стваралачким радом, забележеним на неколицини демо-снимака и више концертних наступа. Круна студијског рада је материјал од (за сада) 7 нумера снимљен у култном Крагујевачком тонском студију "Чешњак" под диригентском палицом легендарног Вије КБО! који и гостоваше својим шумадијским саборцима на овом аудио материјалу. У току је рад на креирању првог званичног издања, као и интензивно промовисање свог рада кроз концертне наступе којих је у претходном периоду био заиста значајан број. Почетком 2025. изашао је и први званичан сингл и спот за нумеру „Сузе", а у току је рад и на другом видео издању.

Састав ове скупине је веома шаролик, нарочито у погледу старости њених чланова, а музика коју негују се може сврстати у модерни Р'Н'Р, са упливима сродних музичких праваца (хард рок, панк, ска... .

Тренутно чланство овог еминентног Аранђеловачког вокално-инструменталног састава, уз конкретна задужења у истом и шаролика годишта је следеће:

Иван Карадиновић, Кара - гитара, пратећи вокал (не зна се тачан број година, пошто се од средине шесте деценије у племену Караконџула исте квитирају),

Иван Михајловић, Чаки - бас гитара, пратећи вокал (пуних 50 лета господњих у беспоштедној панкерској борби са ветрењачама из које увек излази као победник),

Давид Стаменковић, Дача – вокал (уз безобразних и енергичније својих 20 година),

Предраг Боранијашевић, Педа – соло гитара (златне године и прегршт музичког Р'Н'Р искуства и борбе) и

Душан Важић, Дука – бубањ (искусна младост са својих 35 лета).

'Де си Шоне легендо, повратнику у бенд? Ништа без тебе само се муче, хахаха, а ниси отпевао Ултра Семендриа, ја вик'о вик'о ултра... ултра, а ви ништа, е, бре...?
Поздрав, друже… видиш и сам, морао сам да се укључим јер би начисто посрнули…. Прича је да смо се као бенд видели сви скупа после дужег времена и пошто следи 20 година од почетка рада бенда одлучили да се поново скупимо и пробамо да обележимо заједно тај јубилеј. Имамо гомилу неких планова, додуше свако од нас и гомиле обавеза, па ћемо видети у којој мери ћемо успети све да остваримо, али смо кренули и имамо неки циљ. За сад улазимо у свирачку форму јер бенд није свирао пар година а ја лично више од 10 година се нисам попео на бину па нам треба мало билдовања.

'Ајде да се мало вратимо назад, три албума, сингл, стара постава и сада звучите много моћно, додај шта имаш ако имаш…
Гаврило је, иако на нивоу нашег великог хобија увек озбиљно радио. Увек смо покушавали да додајемо нове ствари, да напредујемо у сваком смислу и схватали смо то веома озбиљно па смо тако и сада тако приступили… Док сам ја био ту снимили смо 2 албума: „Најебали" 2008. и „Ви имате моћ, ми имамо ноћ" 2012. и пар сингл и демо песама, а бенд је после мене наставио и снимио још један албум „Уравниловка" 2016. и пар синглова… Покушавамо да будемо препознатљиви и да креирамо тај неки „Гавриловски" стил како музике тако и размишљања и дружења.

Јаој мајко моја, онај брљиви Реле најављивао концерт 6 година и да није било Цобета и Француза не би ви ни тада дошли да свирате. Релета паре ударише у главу, он доводи Врањковића и Артан Лили да како би узео паре, боли њега курац за панк и андерграунд... сељачина... Ово је друга свирка у Паланци да је *Oi*, значи Шахт и ви, сви остало хипи рок и ништа више... Како си се осећао на концерту? Како је по теби прошао концерт? Ја сам задивљен Французима, измакли ми, нисам купио плочу, мајку му...????
Ја Гаврила не карактеришем као ***Oi*** бенд, поготово не у овој постави, али свакако имамо упливе у разне правце панка и покушавамо све то да преточимо у „Гаврило" панк, па сад како ко то доживљава. У Паланци постоји *Punk Rock caffe* и тај град може да буде поносан да може да организује свирке већине имена са сцене и да клуб опстаје већ више година. Увек Паланку поредим са нашим градом (Смедеревом) који иако, нагрубо, дупло већи, нема адекватан простор да то организује у тој мери. На крају увек ће бити да неком нешто фали, али опет за град те величине остала места могу само да завиде (Смедерево завиди). А за нас лично Паланка је екстремно карактеристична јер је Гаврило на почетку свог рада тамо имао прву свирку ван Смедерева када смо се појавили на концерту Куд Идијота, такође је то место где је била последња свирка у оригиналној постави и на крају ова свирка која је прво наше појављивање после поновног састављања. Вече је било сјајно и с обзиром да је била недеља и да је био дан после великог скупа у Новом Саду било је доста људи и добре атмосфере.

'Де си био све време док ниси био у Гаврилу? У неком другом бенду или преко гране трбухом за крухом?
Ја сам био доста ангажован око свог посла што је захтевало доста снимања, путовања и боравка ван земље па иако нисам мењао своју адресу боравка нисам био присутан дуже времена континуирано. Једноставно се Гаврило није могао уклопити у тај начин функционисања. Пратио сам рад и функционисање сцене и кад сам имао тајминг посећивао сам концерте у Смедереву и околини али нисам могао да се ангажујем било где.

Концерт сте отворили са Атестом, супер, треба разумети ту песму и да ти кажем да вечнаја памјат није више 120 евра него 150 јебених евра толико нас јебени поп наплаћује, знаш, ја сам био 14 месеци при цркви и није ишло, хаос живи, а сада сам тотални АТЕИСТА... Шта је за тебе БОГ? Трава, сунце, деца, панк, шта? Објасни твоју логику?
То је песма која је снимљена у периоду рада Гаврила без мене али смо мање-више цео тај концепт и тему за ту песму имали још у периоду када смо били заједно. Знам да је доста неких осуда и критика бенд добио због ње али чињеница је да само ако си слеп и глуп (и то у исто време) не можеш да видиш везу цркве и религије са политиком и са свим лошим стварима око нас. Она не додирује веру и ту се ми не мешамо и свако за себе има право да верује у било шта али наглашава чињеницу да се црква уклопила у деградацију друштва и да у том делу предњачи и још више нас вуче на доле. Ја лично сам велики верник и молим се богу Панка. То је најправедније божанство и сва та деца и трава и сунце за које ме питаш треба да знају да је он над њима и да ће увек добити оно заслужено!

Сада када сте у оригиналној постави, пробе су ту, најбитније не сумњам у то. Да ли спремате неки нови сингл или можда албум?
Нама је највеће уживање у креирању нечег новог и то је оно чему ћемо тежити… е сад, да ли у данашње време има смисла снимати и објављивати албум још увек имамо дебату, али ако не то, онда се сигурно може очекивати по који сингл који би се објављивали како буду спремни. Наравно, за сада је, као што кажеш, период враћања на стару свирачку форму па ће то природно да прераста у нешто ново.

Која је следећа релација где ћете свирати?
Још увек немамо припремљене датуме ни места док нисмо 100%. Појављиваћемо се за почетак помало да задовољимо своје личне потребе за свиркама и дружењем али убрзо ћемо и почети да букирамо више свирки а свакако се људи путем наше фејсбук странице могу обавестити о свим дешавањима везаним за Гаврила.

Планови, ако уопште постоји будућност?
Мало сам ти кроз ову причу већ отворио карте, надамо се успешној 2026. години, тј. 20-тој години нашег постојања. Ући ћемо, засигурно, у свирачку форму, пробаћемо да избацимо нешто ново што би испратило тај неки наш повратак на сцену и остало је на богу Панка… Ако ваљамо и ако смо упорни следи кидање и људи нас могу очекивати!

Почели фанзини да се праве, ево ти линк, па поскидај наше старе фанзине www.punkyoungforever.blogspot.com и реци како ти се допадају?
„Зашто ме мрзиш што волим Предрага“… стари хит Eraserhead-а… Некада су фанзини били добар део сцене, али не знам да ли млађе генерације уопште имају додира са њима. Видим да су се већ неко време плоче вратиле (чак и поједини издају на на касетама) и да су незаобилазни део сваког издања, тако да се у том неком кругу повратка на старе ствари можда може очекивати и неки повратак фанзина. Можда не у оној форми као 90-тих, можда у некој прилагођеној форми са видео садржајем – јер су свакако већина њих нет издања, можда са неким као подкаст елементима…. али свакако као једно од средстава које поспешују сцену! У сваком случају креатори морају да, као и ми, буду велики ентузијасти: Да, и веома ценим ваш труд!

Шоне, брате, ја не бих више да те давим, овај интервју је везан за паланачки концерт и тако сам урадио, али ако нешто нисам питао слободно додај, молим те. Порука за Punk Forever zine???
Хвала теби на интересовању и позитивним коментарима… Надам се да се видимо ускоро, негде. Велики Поздрав!

ХИК!

ПФ: ХИ! Дејо, ХИК!-овцу.
ХИК!: Бог ти помог'!

ПФ: Шта значи ХИК!, нешто у фазону пијанчења, је ли?
ХИК!: Не. Постоји више тумачења овог инкриминисаног назива:
а) Хезболах Иран Куран!
6) Хрватски Интелектуални Круг!
в) Не значи ништа!
г) Ономатопеја штуцања.
ИЗАБЕРИ САМ!

ПФ: Ваша музика је мешавина панк-а, ска-а и хард кор-а, нешто као *The Mighty Mighty Bosstones.* Да ли се слажеш са мном?
ХИК!: Да, украли смо једну њихову ствар (Чудо).

ПФ: Коју музику иначе слушате?
ХИК!: Не слушамо никога, али сви појединачно скупљају кворум у глави и чују неке удаљене гласове. Милија, додуше, слуша нека срања, али је он најнижи од свих нас, па га нико не узима за озбиљно.

ПФ: Да ли су у Младеновцу скинси, панкери и коровци уједињени? Шта сте од тога ви?
ХИК!: У Младеновцу више не постоје ни скинси, ни панкери, ни коровци, а камоли уједињени, а ни ми више не постојимо. Ми смо ТЕЛЕТАБИСИ.

ПФ: Кажеш да сте снимали демо за време бомбардовања. Како је било код вас, је л' су Американци добро грували? Код нас су све сјебали.
ХИК!: У суштини, за време извођења хируршки прецизне хуманитарне интервенције НАТО пакта, Младеновац није много страдао (ако изузмемо одбацивање допунског резервоара за гориво са авиона Ф-16, који је падом у двориште Живана Мариновића активирао подвесну жироскопску бомбу из Другог светског рата). О страдању Младеновца у току 77-одневног бестијања натовских хорди, оркестрираног под окриљем ноћи из Црне Куће, најбоље говори анегдота настала за време бомбардовања међу грађанима Београда (цитат) ,,У случају ваздушног напада понесите најпотребније ствари и крените пут Младеновца!".

ПФ: Спремам се да направим атомску бомбу и да сјебем НАТО. Хоћеш да ми помогнеш да их сјебемо?
ХИК!: Мој деда дословце каже: ,,Таман ми сели д'одморимо, кад наиђоше Партизани. Ми пушке под пазув, па бежи, бежи. Миливоје крете да пуца на њи' с митрољезом, а ја му велим: 'Де пуцаш на њи', знаш каки су ненормални, јуриће нас целу ноћ".

ПФ: Кажи нешто о настанку ХИК!-а, историјату, зашто баш име ХИК!?
ХИК!: ХИК! је настао 1996. године, после опуштања на колективном одмору који су себи приуштили појединци чланови бенда одласком у BJ. У незадрживом напредовању нездраве музике зване турбо фолк са једне и поплаве лоших бендова разних усмерења са друге стране, испровоцирани мултимедијалном глупошћу, којом смо били бомбардовани, одлучили смо да Србији понудимо нешто квалитетније и занимљивије. Међутим, у таквом окружењу (диско, шминка и опанци, што рече ,,Шахт"), које је данас по нама још горе, било је потребно много упорности, рада и напора да би своје идеје и реализовали. Узимајући у обзир то да су нам упорност, рад и посебно напор до данашњег дана остали недокучиви појмови, остали смо на два снимљена демо-а (први безболно, код Вује у студију ,,Чешњак" у КГ 1997-е године и други као што ти пише на ЦД-у уз надљудске напоре, велике материјалне губитке и неописив душевни бол 1999-е у Аранђеловцу) и десетак битнијих групних и соло свирки. Што се тиче имена бенда (зашто баш име ХИК!), навешћу ти само неке од предлога за име који су у почетку били актуелни: САНИТАРНА ИНСПЕКЦИЈА, МУП, ЧЕТНИЦИ, УСТАШЕ, ДОМОБРАНИ, НАДНИЧАРИ, РОБОВИ, МАЉАВЕ БЕБЕ, НЕОТЕСАНЕ БАБЕ, ПАТУЉАСТЕ ЖИРАФЕ, ЖУБОР ПЛАНИНСКОГ ПОТОКА, ШУКО ДОЗНА МАЛА СОБА. Закључак изведи сам.

ПФ: Певате доста о пиву. Колико пива можете да попијете, а да сте баш расположени?
ХИК!: Позови нае на литију, Преславу или славу, па ћеш да видиш.

ПФ: И, шта би са оном малом, уз пригушено светло?
ХИК'!: Аца, који је написао текст за ,,Дечко за једно вече" се са том малом оженио, развео и оженио са другом, те заједно гаје децу.

ПФ: Какав је то био ,,Судар код поште"?
ХИК'!: Страшан.

ПФ: Ја мислим да су за све што је ,,Труло" у овој земљи криви комунисти, а ти?
ХИК!: Од стварања модерне српске државе напушим: масона Доситеја, ћопавог Вука и његово јотовање, пијаног свињара, неписменог Милоша, слепог Филипа што им важност даде, све војводе профитере, Уставобранитеље, Обреновиће, Гарашанина, јалову Драгу, лопова Цинцара Пашића, деду оног Ст. Протића, краља

пасуљара и сина педера мандова-ћоравог, ратне лиферанте и профитере из Првог св. рата које неко назва ,,српским грађанским друштвом", што сад траже да им се врати оно што су зарадили на грбачи јунака са Цера, Колубаре и Кајмакчалана, Живковића и Стојадиновића, Цинцар Марковића и Драгишу Цветковића што даде Рватима бановину, ћопавог Загорца, познатог аустријског каплара и жидовско-бољшевичког брава знаног као Тито, неспособног пијандуру са Равне горе – пуковника који се у ретким тренуцима трезвености одазивао на Чича, чувене српске зликовце: абацијског шегрта из Обреновца – Леку Марка, јахача попова коме је помагао Мићуновић – Крцуна, све оне што су настали укрштањем предратне хомосексуалне господе и професионалних чобана са петокракама зарад очувања статуса, лажне дисиденте који су ,,много пропатили", шездесетосмаше, квазикомуњаре, праксисовце, Дражу Марковића, Латинку Перовић, академика Добрицу, који се после 30 година сетио да је требало да буде Србин, а не говно комунистичко, гарнитуру пре и после 8. седнице, усраног и неспособног Слобу, луду Миру, дебилног и параноичног Вука, јалову мрцину Даницу, усташко копиле Шешеља, педерско удружење ДОС-манлија, Банета Ивковића, Соњу Лихт, Соњу Бисерко, Наташу Кандић, ону Ковачевић-Вучо, не могу више да набрајам.... Толико о томе ко је крив и да је некад било боље.

ПФ: Шта је све у овој земљи по теби пропало?
ХИК!: Све!

ПФ: Шта планираш убудуће са бендом – свирке, пијанке, јебање риба, шта?
ХИК!: Планирамо распад бенда који и иначе не ради.

ПФ: – Да ли би свирали код нас? За колико пива би свирали?
ХИК!: Нас је 6 x 12 = 72 пива x 16 дин/пиво =1152 дин + 30 пива за другаре x 16 дин/пиво = 1632 дин + кило ракије = 1932 дин + гориво за два аута.

ХИК!: Питање за крај?
ХИК!: Одговор за крај.

КРАЈ

У име ХИК!-а, у стању сужене свести и потпуног нервног растројства, бриљантно одговорили на сва постављена питања: ГОЈКО, МИЋА и МИЛИЈА.

Дејан Гојковић
Кнеза Лазара 9
11400 Младеновац

IGOR TODOROVIĆ ZGRO

Игор Тодоровић Згро је једна од најбитнијих особа за *punk hc* сцену овдашњих простора. Красе га ретко виђена истрајност, упорност, компентенција, ефикасност и изнад свега елан који са годинама не да опада, већ би се рекло да прогресивно расте. У овом интервјуу је дотакнут само део ствари којима се Згро бави и у које је умешан. Рађење мало након завршетка још једног успешног To бе пунк фестивала

Завршен је још један *To be Punk festival*, какви су твоји утисци, колико је с обзиром на свеукупне околности било тешко направити још један To бе пунк?
Задовољан сам како је све прошло и колико је људи било. Мислим да овај новембарски формат са актуелним бендовима и те како има смисла. Цела екипа из региона која лети иде по фестивалима на отвореном скупи се у Фабрици другог викенда новембра. У Новом Саду је од 1. 11. 2024. генерално мучна атмосфера. У овим околностима организовање било каквог догађаја ове врсте је врло незгодно те је и самим тим велики успех што је овогодишњи *To Be Punk* прошао добро.

Ово је било јубиларно 18. издање *To Be Punka*. Како је уопште дошло до његовог покретања и прођи, колико је то могуће, кроз његову сада већ озбиљно дугу историју?
Идеја да се покрене фестивал јавила се 2007. године након успешног првог *Ритма Европе* када су на Тргу слободе наступили PTTB, Atheist Rap и Врисак генерације. У то време СКЦ НС још увек није имао свој простор па је први *To Be Punk* организован последњег викенда маја 2008. у летњем биоскопу у Католичкој порти у центру града. Од 2010. године фестивал се настанио у Фабрици и изузев 2019. и 2020. када се цела Кинеска четврт реновирала па смо били принуђени да се привремено иселимо. Те 2020. због ковида одржано је прво јесење издање фестивала. Тада је једино могуће било урадити online стреаминг фестивал без публике, а онда нам је било превише рано да се свега шест месеци касније враћамо на пролећни термин и тако је остало да се *To Be Punk* од 2021. одржава у јесен. Такође, некада ми је било битно да доведемо велика имена у Нови Сад попут Cockney Rejects, Vibrators, GBH, Sham 69, Cock Sparrer као и неке врло драге стране бендове као што су The Crack, Spermbirds, Stupids, Snuff, Argy Bargy, Newtown Neurotics... али би се све претварало у концерте поменутих бендова са предгрупама, јер је публика махом долазила само да види хедлинере. Гомила малих, сјајних имена свирала је у готово празном простору. Од 2021. нема више великих звезда, сви су подједнаки, а и публика се променила. Она која долази сада слуша актуелна имена, прати домаћу и регионалну сцену те ми је изузетно драго било видети да су бендови попут Heihaizi, Невен, Крива истина, Перипетија, Мижерија, Мучин свирали малтене пред једнако попуњеном Фабриком као и Coupe Gorge, Rixe, Chisel ili Raw Power.

Истовремено је стигао и још један и то 19. по реду број Out of the Darkness фанзина. Направи кратко представљање новог броја, а неизбежно је питање је да ли сте Немања и ти када сте стартовали 2016. године, очекивало да ће све имати оволико трајање и одјек?
Мени је одувек физичко издање било битније од свега што се дешава на нету. Да ли је у питању музика или било какав текст увек ћу пре купити плочу, ЦД или касету односно фанзин, часопис или књигу него што ћу слушати музику преко нета или читати онлајн верзије. Пошто је OOTD кренуо као сајт и Фб страница, а Немања и ја смо били само сарадници, моја идеја је била да се покрене фанзин. Свакако сви пратимо и пишемо о актуелним дешавањима на сцени. Миц по миц, у рад фанзина, сем нас двојице, укључило се доста људи из региона те нам је већ дуже време акценат на регионалној сцени. Мени ентузијазам не сплашњава. Искрено, није ни превелико цимање, нити одрицање... двапут годишње, права је мера.

Паралелно уз фанзин, активан си путем једне потпуно сјајне плоче са снимцима бендова из Новог Сада из деведесетих. Да ли је у плану још неко издање и какви су одјеци везани за до сада изашле?
Идеја ми је била да се од заборава сачувају снимци неких превасходно мени битних бендова који су током 90-их изнели локалну сцену. Мислим да је у то време било прегршт сјајне музике, а услови односно могућности да се ти снимци нађу на било каквом званичном носачу звука готово да и нису постојали. Има тога још што би ваљало да се нађе на винилу, али видећемо. Није уопште јефтин цео подухват, плус што је највеће цимање то што плоче морају да се раде преко па онда стално мораш да мољакаш друге људе да их шверцују... то све да би се уштедело 700-800 евра колико изађе шпедиција, царина и трошкови увоза да се све ради кроз папире. Поприлично је мукотрпан читав процес, али је задовољство када плоча коначно стигне у руке, непроцењиво.

Сем као једног од најбитнијих промотера punk и hard звука, познат си и као певач групе Nospeedlimit. Релативно скоро је изашао сјајно опремљен и приређен албум са снимцима из свих фаза вашег рада. Како си задовољан како је све испало и како ти сви ти снимци звуче, сада са једне већ озбиљне временске дистанце?
Изузетно ми је драго што сам то издање успео да изгурам. Буклет на 20 колорних A4 страна био је прескуп, али не жалим. Било ми је битно да се у

њему нађе буквално све, од приче преко бројних фотки до текстова песама. Мислим да то издање управо због богато опремљеног буклета има већу вредност. Задовољан сам и како све то звучи и данас. Чак ми је боља та Б страна на којој се налази и сет песама симљених уживо у Радио Новом Саду 2005. Углавном, тај винил који је још увек набављив, одличан је пресек рада бенда.

На неки начин сте и реанимирали овдашњу *hard core* сцену са једном одличном цд компилацијом са младим бендовима. Можеш ли дати неки пресек српске панк и *hard core* сцене у овом тренутку из твог угла гледано?
У моменту када је OOTD избацио ЦД компилацију „Ново поглавље", са пет младих београдских бендова, та сцена је била у великом замаху у том моменту и мислим да је то издање поприлично добро одјекнуло. Невен је од свих имена најдаље добацио, и даље је активан, одсвирао је неколико турнеја и бројне концерте по Европи, има иза себе и ЛП и 7", а плоча се у току наредне године очекује и од састава Мајак. То су уједно бендови који су покренули једну нову, младу генерацију па је данас неупоредиво боља атмосфера и на самим концертима.

Једно лексиконско питање. Наброј пет омиљених страних и домаћих издања.
На стотине је издања која су ми у одређеном периоду живота и те како значила. Многи албуми на које сам се секао са 15 или 20 година данас ми не делују ни приближно убедљиво као онда. С друге стране могао бих да набрајам у недоглед издања по државама, регијама, периодима, жанровима... Али пет албума који изазивају исте емоције код мене са 50+ као и са 15 година, а први ми падају на памет су: Dag Nasty - Wig Out at Denkos, Bad Brains - I Against I, Spermbirds - Common Thread, Cro Mags - Age of Quarrel i Judge - Bringin it Down. Од домаћих издања (држаћу се само Новог Сада) прва три албума Вриска генерације не раздвајам, Провокација - Новосадска верзија, Blitzkrieg - Part One, Митесерс - На рубу пропасти и Пролеће - Меух... Јеби га, фале и прва два албума Атеиста и још што шта...

OOTD доста пажљиво прати ситуацију на страној сцени. Како она изгледа по теби на крају ове 2025. године?
Толико је нове добре музике да једноставно није могуће све испратити. Захваљујући интернету свашта може да се чује. Има стварно гомила безличних ствари и нечега што је одсвирано већ сто пута, али ми је баш драго када се појави неко ново име које ми задржи пажњу. *High Vis* који је отишао високо у мејнстрим укачио сам још у време када су најављивали први албум захваљујући томе што сам пратио шта ради певач бенда *Dirty Money* који сам имао прилике да гледам уживо пре 15-ак година. Бенд за који до тада нисам чуо одвалио је својим наступом и померио ме из места. Не знам јесу ли икад ишта објавили сем демо касете, можда неки сингл... али када сам у магазину Down For Life прочитао да певач Graham Sykes има нови бенд одмах сам их чекирао. Песма "Choose to Lose " која отвара деби албум *High Vis* најјача mi је ствар коју сам чуо уназад дуги низ година. У Британији је осим њих маса добрих нових имена која се пробијају. Америка је очекивано препуна свега... *No Time* је генијалан бенд који је недавно избацио нови ЕП. Ту је и *Ex Parents*, и они имају нови, добар ЕП. На континенту Французи предњаче са прегршт одличних бендова. Ни Хрватска не заостаје са гомилом сјајних квалитетних имена.

У скорије време су изашле две твоје књиге: Моја Енглеска и Фудбал и пунк – моја шоља чаја. За оне који их нису читали, шта се тачно налази у њима и каква је реакција читалаца?
Цео живот имам две страсти, то су фудбал и музика... и једно и друго уско су повезани са Острвом. Моја Енглеска покрива период од раног детињства па закључно са првим одласком у Енглеску 2002. године док је друга књига њен хронолошки наставак. Био сам у Енглеској више од 30 пута и гледао све могуће фудбалске клубове, у најразличитијим ранговима такмичења од аматерског Surrey Senior Cup-а до финала купова на Вемблију и у Кардифу. Такође одгледао сам и на стотине концерата и видео све бендове који су ми икад ишта значили у животу... само na Rebellion фестивалу био сам 15 пута. Оно што је најважније, све то сам записивао. Тачније записујем извештаје са свирки и дан данас, од одласка на први концерт 1988. док са фудбала имам сваку улазницу сачувану од 1986. Уз њу записани су и сви битни детаљи и моја запажања са одређене текме. Тако да ми није било тешко да моја сећања, уз помоћ бројних свезака преточим на папир.

Хвала ти за интервју, последње питање је помало наивно и предвидљиво, али да ли си када си улазио на сцену крајем осамдесетих очекивао да ће ствари отићи овако далеко и у крајњем случају да ћеш 2025. имати оволико ствари иза себе, а на ползу заиста великог круга људи?
Сигурно је да нисам могао ни да сањам када сам дошао у додир са панком тамо неке 1986-87 године да ће ми три деценије касније посао бити управо организација концерата и других културних догађаја у новосадском СКЦ-у. Имао сам прилике да упознам многе хероје из младости. Делује мало лудо када ми телефон зазвони а на екрану се испише име Daryl Smith Cock Sparrer или Peter PTTB односно Dave Vanian The Damned... Мислим да лепши посао не постоји, неком ко је цео живот у томе.

Стале

TO BE PUNK.
FESTIVAL.

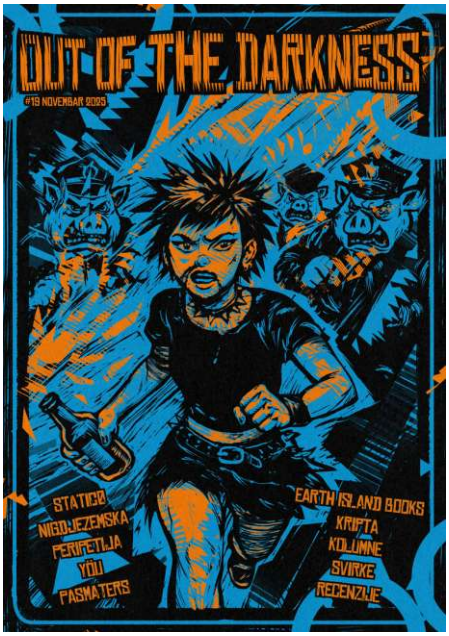
OUT OF THE DARKNESS
#19 NOVEMBAR 2025
STATICO
NIGDJEZEMSKA
PERIPETIJA
YOU
PASMATERS
EARTH ISLAND BOOKS
KRIPTA
KOLUMNE
SVIRKE
RECENZIJE

NOSPEEDLIMIT

studentski
kulturni
centar
novi sad
TO BE PUNK. #18
FESTIVAL.
skcns
ФАБRИКА
14. & 15.
novembar
2025.
SLAPSHOT
BOSTON
GUIR
ANALENA
PRISONNIER
DU TEMPS
COUPE-GORGE
LOS FLIXS
ODRADKI
CIVILIZACIJE
МУЧИН
MESSER
CRUSTANOJASNO
PERIPETIJA
LOPOČ

Звонцекова биљежница има иза себе врло узбудљиву годину током које се појавио докуметарни филм „Звонцеку у походе (Анархија u KPSS)" аутора Небојше Станковића и Мирослава Сташића, као и књига „Бесплатан преглед на ВМА" која је нека врста монографије о овом легендарном бенду. О овоме и још по неким стварима говорио је Тоза Рабаса, митска личност шумадијске панк сцене

Актуелан је филм о Звонцековој биљежници „Звонцеку у походе (Анархија у KPSS). Како си задовољан филмом, реакцијом људи на њега? Пуно је учесника у филму.
Филм смо Вуја и ја видели још у сировој монтажи и били смо одушевљени. Види се да је рађен студиозно и натенане. Пошто се радило о веома елоквентним саговорницима, проблем је био како их у монтажи скратити. Када је то урађено, одлучили смо да је штета да сав материјал не остане забележен за неке будуће генерације, тако да су и филм и књига документ једног времена, тамо 90-тих, када је и стварана нова Српска сцена.

Паралелно са филмом, рађена је и књига. Она излази почетком децембра месеца, али с обзиром да си имао увид у материјал, какви су твоји утисци?
Књига је рађена, са идејом да личи на фанзин, јер ми смо банд који је изникао из фанзина. Приче људи који су учестовали у њеној реализацији су сјајне и многе ће изненадити одабир људи. Међутим, то је само доказ да су бенд свих ових година слушали и људи из свих сфера живота, тако да ту има и историчара, продуцената, радио водитеља, културолога, књижевника, рок промотера, рок новинара, музичара, што ми је драго. Чак смо на крају књиге оставили пар празних страница, да људи могу дописати нека своја виђења догађаја, ако су учествовали или били присутни, а ми их нисмо споменули. Или да ставе неке своје фотографије са тих дешавања, а које, опет ми нисмо ставили у књигу. Прави фанзин-монографија!

Релативно скоро, с обзиром на брзину којом издајете нове албуме, сте објавили и потпуно нови сингл „Оде“. Реакције су сјајне, када стиже нови материјал, хоћете ли наставити са објављивањем синглова или ћете једноставно објавити комплетан албум?
Објављиваћемо синглове, мада имамо спремљено већ пола албума. То ће сигурно изаћи у формату ЛП-ја.

Албум „Беш музику уз коју не може да се игра“ је изашао пре, готово па, десет година. То је довољно времена да нам кажеш како си задовољан њиме и какве су реакције публике.
Ми смо и хтели да он буде мало другачији од претходних. После толико година, сад ми се јављају људи и кажу да им је то јако добар албум и да су га скапирали тек после неколико година. Што се нас тиче, баш смо га урадили са задовољством и драго ми је да смо ту песму Летња ноћ, урадили заједно са Скакијем, јер та идеја је била присутна неколико деценија уназад. Жао ми је што нисмо урадили спот за њу и за онај инструментал, који је, за мене, невероватан.

За сада сте само албум Гаврилов Принцип реиздали на ЦД-у. Пошто је потражња за вашим издањима константна, да ли планирате још неко реиздање?
Планирао сам на диск бацимо Инжињере и Месну заједницу, тако да је за сада то у плану. У међувремену снимамо песму по песму за нови албум.

Ваши наступи уживо дају посебну димензију целом доживљају Звонцекове биљежнице, да ли имате у плану издавање албума уживо или ДВД-ија?
Нисам о томе размишљао, мада ти није лоша идеја.

Деведесете су биле време када је цела сцена у Србији дословно букнула. Данас ситуација стоји потпуно другачије, како ти видиш актуелну музичку сцену у Србији?
Да, букнула је цела Сорабија, ја сам тада почео да радим ту емисију на радију и почео сам да контактирам људе од Врања до Суботице, тако да је формирала и та медијска линија по целој земљи. Наравно, то је омогућило да се свира у градовима, где се никада није свирало. Једно је повукло друго. Формирала се публика, тако да си могао да саставиш по 15 градова у цугу, са концертима. Данас је то друга прича, медији су плански погашени, што је довело и до распада масе клубова. Тренутно свако село има свој неки фестивал и то је оно што се деси у току целе године. За публику треба континуитет, мора да се негује и ствара. Уосталом, често кажем, да сцена тренутно не постоји, постоје само нека дешавања. Да би постојала сцена, треба да буде испуњено више предуслова, а њих нема. Зато је општа јагма за фестивале, то је за сада једино место где ће доћи више од 300 људи. А од оних који дођу, пола их то не интересује, долазе само зато да виде ко је дошао и да буду виђени. Јад и чемер. Мора све да се рестартује од почетка.

Део си књиге интервјуа „Разговори код златног папагаја“ Олге Кепчије. Конкретно је разговор са тобом у више наврата издвојен као врло занимљив и живописан. Како је било одрастати у време новог таласа?
Па, имао сам среће да сам био на правом месту, у правом тренутку. Време је показало, а оно је најбољи критичар, да су те песме и ти бандови, данас постали део опште културе и неког наслеђа.

Бандови су се низали један за другим, свакога месеца си имао нека занимљива издања, могао си да бираш да ли ћеш да гледа Катарину II, Брејкерсе, Казалиште, Идоле, па шта ћеш боље! Друга је ствар, што смо ми живели у провинцији, па су ти велики медији и новине далеко од нас. Свако се у свом граду борио за неки свој нови талас, своје идеје и промовисање тих идеја и своје музике. Када сам почињао, тамо негде 1982, ми смо били новоталасни банд, са сулудим порукама и музиком. Нисмо били неки свирачи, али поруке су биле невероватне. Мало је било виртуоза, али о томе није нико ни размишљао. Битна је била порука и енергија.

Можеш ли да прођеш кроз дискографију Звонцекове биљежнице уз пропратне коментаре како се теби данас чине та издања и албуми?
Када сад погледам све што је урађено, све бих албуме снимио на 1, 2, 3 све одједном, као што смо некада радили на почетку. Уосталом, КБО су снимили *Forever punk* за 4 сата у студију, осталих 4 сата су провели у разном миксању и тражењу адекватног појачала. Само, удри!

Имаш ли увид у то да ли Саша Вујић кухa нешто ново са друга своја два бенда, КБО! И Трулом коалицијом?
Колико знам, нешто је за ТК већ снимљено и планира се да се сними још нека песма. КБО! ће најпре урадити неки сингл, као најаву за неки нови албум.

За крај се обично пита за планове у будућности? Каква су планови биљежнице за наредну петољетку?
Хвала ти за овај интервју. У овој земљи, нема планирања, већ је све „од данас до сутра“. Људи ће дефинитивно морати да науче да клепају мотике, будаке, да спремају масне ражњеве, за време које долази.

Ивица Шурјак

PLAYDOWN

Playdown је настао **2011**. године као жеља тадашњих чланова бенда да свирају рок и метал класике. Бенд је у старту свирао по мото скуповима и гитаријадама. Та прича није дуго потрајала и дошло је до првих промена у постави.

Нова екипа се састаје исте године под непромењеним именом, али овај пут одлучује да **Playdown** буде ауторска прича. Бенду се прикључује *Владимир Лекић*, а нешто касније и *Филип Симо-Кнежевић*. Доласком нових чланова коначно је успостављена прва постава бенда која ће креирати прве ауторске песме. Поставу су чинили:

- Филип-Симо Кнежевић
- Милан Прокић
- Марко Ломић
- Бојан Михајловић
- Владимир Лекић

Playdown после годину дана рада на песмама улази у студио где снима први сет демо снимака. У међувремену се нижу свирке, гитаријаде и фестивали. Бенд је свирачки активан, али ни ауторски рад није запостављен. У међувремену *Милан Прокић* напушта бенд. Било је потребно још две године да би бенд поново ушао у студио и снимио још један сет демо снимака. Толика пауза је настала услед доласка новог члана бенда *Стевана Балога* и потребе да се нови члан уигра са остатком бенда. На жалост после годину и по дана *Стеван* напушта бенд услед приватних обавеза. **Playdown** коначно устаљује поставу која наставља да ради.

Од завршетка снимања другог сета демо снимака, бенд покушава да буде свирачки активан. Наступа широм земље по фестивалима, локалима, клубовима... Нажалост ово је и уједно период креативног застоја. Услед великог броја приватних обавеза и проблема чланова бенда, **2019**. бенд готово да комплетно стаје са наступима. Срећом, почетком **2020**. указује се могућност за снимањем првог званичног издања, коју бенд користи.

Коначно **2020 Playdown** почиње са снимањем првог званичног албума на коме би објединио песме које најбоље представљају суштину бенда. Снимање је почело у априлу **2020**, али због пандемије COVID-19 цео процес је успорен. Албум је коначно угледао светлост дана на самом крају **2022** године. Бенд је веома скромно промовисао ово издање избацивши *lyrics* видео за песму **До Амбиса**.

Почетком **2024**. долази до нових промена у постави бенда. Певачке обавезе, од *Филипа* који напушта бенд, преузима *Миљан Милосављевић*. Убрзо затим у бенд стиже још један члан. На место гитаристе долази *Младен Цицовић*. Са овим се заокружује тренутна постава која и даље функционише, а чине је:

- Миљан Милосављевић
- Бојан Михајловић
- Владимир Лекић
- Младен Цицовић
- Марко Ломић

Већи фестивали и гитаријаде на којима је Playdown учествовао:

- W-O-A финале Србије
- BDFL 2016
- Куршумлијска гитаријада
- Великоградиштанска Гитаријада
- Rock in Niš

Поред ових набројаних већих наступа бенд је свирао на великом броју свирки и гитаријада широм земље.

Већ дуже време је нормално бендове и извођаче сврставати у неки од музичких праваца или потправца. Проблем код **Playdown**-а, ако се то може назвати проблемом, је што њих није лако сврстати у неки правац. Из тог разлога сами чланови најчешће када се разговара о тој теми **Playdown** сврставају само у метал. Ово није ни чудно ако се погледају бендови који су имали највећи утицај на чланове. Овде ћемо набројати само неке од њих: *Metallica*, *Paradise Lost*, *Gojira*, *Pro Pain*, *Therapy?*, *Sepultura*, *Iron Maiden*, *Ramones*, *Queensryche*, *Alter Bridge*, *Machine Head*...

ИНЦЕСТ

Hardcore punk бенд ИНЦЕСТ основан је 1983. године у Новом Бечеју (Банат). У својој првој фази деловања, која је трајала до почетка 1988. године, бенд су чинили Чањи Карољ (бубњеви) који је заменио бубњара из прве поставе Оскара Фаркаша, Сењи Иштван (бас-гитара), Сењи Јанош (гитара) и певач Рудолф Weiss (Bajc), који је и аутор текстова песама.

Крајем осамдесетих година ИНЦЕСТ се појављује на четири компилацијске касете у Србији, две компилацијске касете у Хрватској и на једној касети у Бугарској. У Крагујевцу 1986. снимају гаражни демо са 12 нумера, сирове продукције. Већ на тим снимцима јасно се чује да се ИНЦЕСТ ослања пре свега на инстинктивну и нефилтрирану панк енергију. У свим интервјуима за фанзине су наглашавали да су им баш сви пунк правци прирасли срцу. И *old punk* (Sex Pistols, UK Subs, Ramones, SLF, Sham 69...) и *OI* (Cocney Rejects, Angelic Upstarts...), *anarcho-punk* (Conflict, Crass...) и наравно *HC Punk* (Black Flag, Minor Threat, MDC, DOA, Discharge i Dead Kennedys...). А понешто и од пост-пунк бендова (Fugazi).

Певач Рудолф Bajc и гитариста Јанош Сењи касније се селе у Суботицу, где 2009. године долази до реактивације бенда, настављајући тамо где је прича крајем осамдесетих стала. Поставу суботичког периода чине: Rudolf Weiss (вокал), Сењи Јанош (гитара), Урош Јагодић (бас-гитара) и Рудолф Ковач (бубњеви).

Почетком 2009. године бенд улази у студио и снима демо „Одступи или живни“, који садржи шест старих ауторских песама из првог периода, у новим, зрелијим, али и даље жестоким аранжманима, као и обраду нумере “Народна пјесма” културног ријечког пунк бенда Параф. Током 2009. и 2010. године ИНЦЕСТ интензивно наступа уживо на суботичкој *hardcore/punk* сцени.

Године 2013. обрада песме „Пут у рај“ београдског *hardcore* бенда Distress објављена је на трибуте ЦД компилацији „Касно је сутра“, посвећеној том бенду.

Списак песама које је током свог деловања (1983-1988 у Новом Бечеју и 2009-2010 у Суботици) обрадила *HC punk* група Инцест:

„Now I Wanna Sniff Some Glue” групе Ramones
„When the punks go marching in” групе Abrasive Wheels
„Народна пјесма” групе Параф
„Bandiera Rossa” grupe Панкрти
„Пут у рај” групе Distress

НЕКИ ОД ТЕКСТОВА ПЕСАМА ОД *HC PUNK* ГРУПЕ ИНЦЕСТ:

Њихов град

Место недогађања – то је њихов град!
У њему људи заборављају на забаву.
Ту круже само устајали трачеви.
Време пренемагања
то је време које кружи њиховим градом
А наша су гета њихова стална мета,
јер ми смо два паралелна света и то им смета,
јер то је њихов град

Одступи или живни

Дан ти је на измаку.
Срећа те напушта.
Ако би је и имао – чему?
Немаш је где употребити.
Са уморних рамена
Пада стара јакна.
Пиво ти је при крају.
Држи ли те нада?
Живнућеш? Али када?
Данас ти је рано,
а сутра може бити прекасно.
Одступи или живни!

Ако си панк, буди панк!

Ако си панк, буди панк!
И немој да ти уста говоре то!
Уверљивије је дело!
Грди или руши
као олуја, и ћути
као кад олуја се смири.
Ако си панк, буди панк!
И кажи то гласно
па макар и главом платио!
Боље изгубити главу
него себе!

Деградирани

Са много речи
Рекао је мало
Живео је
за погрешне идеале.
Деградиран је тотално
више му се и не смеју
иза погурених леђа
лице му је згажена маска,
лош фалсификат.

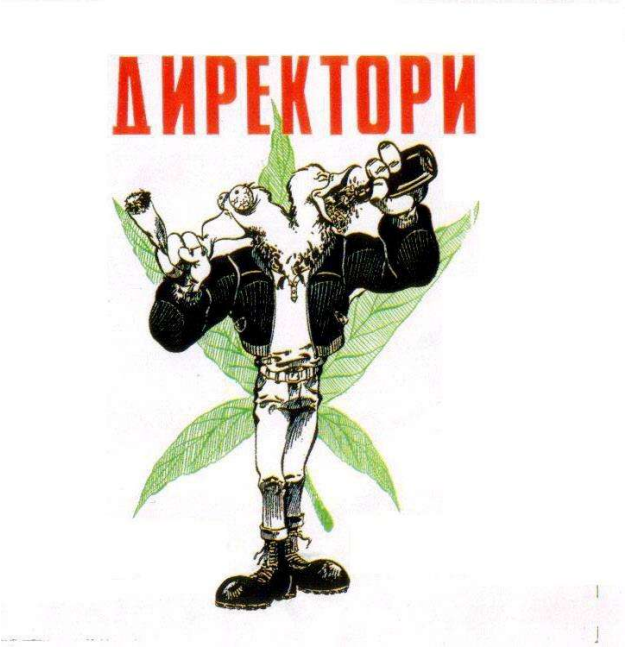

Шта има ново у кући "Директора"?
Свега и свачега. Прошле године је Пеђа, наш соло-гитарос отишао у Португал, чиме смо остали, додуше привремено, без гитароса и доброг друга. То време, биле су готово скоро све нове песме, али смо морали да одложимо снимање. Пеђин одлазак је довео до прве персоналне промене у бенду: после скоро 10 година постојања, у студио су га заменили Ђura (ex–Necrophilиa, Christ, Овердосе, Сварог) и Никола (Block Out). Пошто смо почетком фебруара завршили са снимањем материјала, успели смо да се договоримо са Ђуром да свира са бендом. Шалимо се гитаре звуче теже и чвршће него раније, па је то освежило старе песме, које, са новима, управо увежбавамо. Очекујемо свирке негде од септембра и баш се надамо, и поред очајне ситуаци…, је, да ћемо доста свирати.
Што се осталих новина тиче, до сада смо урадили спотове за две песме – „ХАВАРИЈА", који је почео ту и тамо да се емитује и „ВИ СТЕ БУДАЛЕ", који је још у бункеру. Спремамо се да снимимо спот за „БЕЗ ПРОМЕНА". Оно што нас као бенд интересује су спотови за „ЕВО ВАМ ГА" и „ВЕЧНИ ОГАЊ", те песме су нам омиљене, али је питање да ли ћемо успети да урадимо спотове. Значи, све у свему, спремамо се за свирке.

Ко је директор, а ко су радници?
Још увек смо „директори", а не „директори и радници", ипак свако има своју функцију; постоји директор за текст и музику, директор за пиво, директор за зеленило, директор за обезбеђење итд.

Чега сте ви директори? Зграде, улице, ЖТП-а, ПТТт-а, чега?
Сва срећа, нисмо директори ЖТП-а, ПТТ-а, ПГП-а, КБЦ-а, ОЈБ-а, ЈАТ-а, ПКБ-а, ДБ-а, и осталих партијских, државно-друштвених и успешних предузећа и установа. Засад смо само директори за панк и ска. Врло скромно, нема шта или што каже једна песма: „Директори то смо ми – дрипци, лопови, за превару смо доктори – од четири добијеш три".

Упреди овај албум са претходним. Да ли је по теби бољи од претходног албума?
Нови албум је озбиљнији, у смислу продукције. Звук је бољи, и гитаре, што се тиче самих песама, то је ствар укуса. На претходном албуму, бар што се нас тиче, има много добрих ствари али због различитих пехова око издавања, промоције, спотова, прошао је прилично незапажено. Практично, једино су емитоване „Волимо пиво" и „Доктор за Р'Н'Р', "Ево вам га" је нешто друкчији него претходна два (мада је то и даље панк/ска), па и разноврснији што је последица тога што су песме рађене у дугом периоду „новогодишња ноћ" је на пример из 94те, а „вечни огањ" последња која је направљена, из октобра 99-те.

На цд-у и касети. не пише ко је издавач да ли сте цд и касету издали сами или уз помоћ Ђолета Felixa?
Без Djoleta Felixa не би могли ни да снимимо материјал, ни спотове, ипак пошто је Felix продавница касета и дискова, нови албум је формално самиздат, јер није изашао за неку издавачку кућу.

Да не грешим душу, у вашој музици се може приметити метал / *core* звука. Шта је разлог, да ли то што сте гитару свирао Никола из Block Out-a или сте хтели тако да испадне?
Све помало. Песме као што су "Ево нам га", "Вечни огањ", "Тора", "Добро нам дошо" саме по себи имају метал/*core* моменте. У тим песмама гитара мора да буде јака и тешка за то су Никола и Ђура прави мајстори. Сем тога и продукција је рађена у том маниру.

Колики је тираж цд и касета урађен? Колико је продато до сад?
С обзиром да је издавање (тј. штампање) и продаја у надлежности Felixa, знамо ово: ЦД је издат у 1000 комада, а касете се штанцују по потреби. Иако немамо директан увид, има доста интересовања и продаја изгледа добро иде, поготово дискова. У сваком случају, бар према ситуацији у Београду, и од онога што сам чуо и у осталим деловима Србије и Републике Српске, дистрибуција је далеко боља него у време прва два албума.

Када ће промоција албума? Које бендове планирате за предгрупе?
С концертима ћемо кренути највероватније у септембру. По свој прилици, први концерт ће бити у Београду. Ипак, такве ствари никад нису за прогнозирање. Ако буде по плану, најзад ћемо се конкретније активирати и ван Београда током јесени. О предгрупама још нисмо размишљали, али смо размишљали о заједничким наступима, можда чак и фестивалима са сродним групама као што су „ШАХТ", „Ритам Нереда" и др.

Да ли још увек скинхеди сканкују у Београду?
Наравно. и поред огромних притисака последње две-три године и тога што је муриј сумњив свако ко макар подсећа на скинхеда. Што би рекао Sham 69: We are the people you dont wanna know, we got the places you dont wanna go.

Како и на који начин „отерати“ комунисте са власти? Да ли ће на крају они чистити улице?
То је питање по којем има много различитих мишљења, па и код нас у бенду. Знаш оно, да ли их пустити да сами падну уз миран отпор или је потребан устанак? Мени се чини да се прилично љуљају и да су у поприличној паници а и више немају довољно лове за свој апарат и апетите, зато сад бију и застрашују где стигну – то им је једино опреостало. Да пендреци стварно решавају проблеме, до сад би већ постали обећана земља. То није тако. Знају то и они. Зато се плаше чак и зајебавања на њихов рачун. А на крају ће ипак морати да чисте улице или креће затворе или утоварују угаљ – за то су једино квалификовани.

Шта од ска и панк музике слушаш у последње време?
"Hellcats", Mmold", "Specials" i "Bad Mmanners", uz to "Mighty Mighty Bbosstones", pa "Blink-182" i "Social Tendencies", P.T.Bb., "Hoske Spacer". Шта знам, иако има гомила нових и добрих бендова, обично пратим старе фаворите.

Пре сте са 7 пива престајали даље да бројите, каква је сада ситуација?
Мање-више ко и раније. Пола групе воли смешне цигаре, а пола алкохол, нарочито пиво. Наша половина је у зајебанијој ситуацији јер је пиво, нарочито у већим количинама, постао скуп хоби. Сада обично бројимо прво да ли имамо за 7 пива.

Шта се углавном пије у кући Директора?
Све и свашта, у зависности од личних навика и доба дана – сокови, кафа, чај, јогурт, од алкохола обично „Јелен пиво“ али и вотка, вињак, домаћа ракија и шприцер. Нисмо баш претерано избирљиви.

Коме је упућена песма „Једите говна“?
Упућена је систему, пре свега нашем, али и свим људима који покушавају да те натерају на компромис, да постанеш шраф у машини да би зарадио неку црквицу и да „не лајеш“ много.Упућена је систему, пре свега нашем, али и свим људима који покушавају да те натерају на компромис, да постанеш шраф у машини да би зарадио неку црквицу и да „не лајеш“ много.
Одакле идеја да Милић пева песму? Где нађосте њега?
Ја сам његов стари фан. У време кад је почео да свира, ја сам био приличан клинац, али сам и тада волео трештеће гитаре, хард-рок енергију. То се није променило ни када сам убрзо почео да слушам панк. У крајњој линији, Милићев став и наступ је став панкера – искрен, пијан, интелигентан и без длаке на језику. Уосталом, вероватно се сећаш и његове песме „Брат ми фура панк“.
Свирали су у бенду СЕ.
Свима у бенду се свидео „Доктор за РНР“, зато смо песму и обрадили. У то време рат је још трајао и Милић је био у Босни, пре пар година, кад је дошао у Београд смо се упознали, чуо је нашу обраду, допала му се и укапирао је да је наш став сличан – 100% РНР.
Тако је и дошло до сарадње. Наиме, замислили смо да рефрен за „ГУШТЕРЕ ИЗ СМОР-ГРАДА“ буде опеван у карикираној хард-рок/метал фалсету (иначе, по стиху „а сад се почесите по јајима“, звали смо Мићу, појавио се у студију, отпевао, онда смо се колективно разбили – и то је то.

Колико сам чуо, урађен је један спот за песму „Ххаварија“. Ко је радио спот и колико вам је коштало?
Урађени су, засад, спотови за „ХАВАРИЈУ“ и „ВИ СТЕ БУДАЛЕ“, а ускоро треба да снимимо спот за „БЕЗ ПРОМЕНА“. Спотове ради наш друг Дебели. Само снимање је финансирао Felix али смо захваљујући Дебелом успели да снимимо 3 спота по цени једног и то low budget спота.

Да ли и даље навијате за Црвену Звезду? Идете ли на утакмице?
Наравно! И даље смо сви за Звезду. На утакмице идемо много ређе, највише због приватних обавеза, (као што знаш, већина бенда је пожењена и има милион и један посао око клинаца), али и због тога што је фудбал последњих година код нас прилично лошег квалитета. Тако, обично одемо на неку јаку или важну текму.

Хвала за одговоре. Желим ти пуно успеха у даљем раду с Директорима. Твоја порука за „Punk Forever“ фанзин?
„STAND STRONG, STAND PROUD, KEEP THE FAITH & BE LOUD“,, или у преводу на српски: ЕВО ВАМ ГА!
Поздрав! Чујемо се, надам се и видети.

ДИРЕКТОРИ

П.С. Извини што си чекао.

Интервју урађен 2000. године

Поздрав Владимире, како је, како се живи?
Ето, није лоше.

Како је све то почело са бендом Л.У.Р.? Одакле инспирација за стварање бенда и зашто баш мелодични панк рок?
Ми смо у ствари другари из основне школе, чак смо били заједно и у обданишту, али смо се окупили тек у средњој школи и то 1998. године, тако да отприлике од јесени 98. свирамо активно. Везала нас је велика жеља и љубав према музици коју свирамо.

Чекај, колико имате до сада урађених демо снимака?
Бенд Л.У.Р. има 3 демо снимка и завршен албум. Први демо снимак је снимљен новембра 98 у Чешњаку (као и остали демо снимци). Снимљене су две песме преко којих су људи у Крагујевцу први пут сазнали за нас. Други демо снимак – август 1999, а трећи јун 2000. После тога крајем 2000. је кренуло снимање албума.

Ко су чланови бенда Л.У.Р. и ко шта свира?
Чланови Л.У.Р.-а су:
Милић Милорад "Мића" – вокал
Милош Марковић – гитара
Владимир Лазаревић – "Луне" – бубањ
Борис Лепојевић – бас гитара
Дејан Милошевић – гитара
Ова прва четворка је направила бенд и снимила албум док се Дејан прикључио бенду крајем 2001. године. Поред нас, ту је и помоћни члан Далибор "Дача" Луковић, који свира тембу.

Од недавно сам сазнао да ти свираш са буразом Лазом у Ч.Б.С.! Шта свираш код њих, бубањ или бас? Пошто знам да Лаза свира гитару и пева.
Свирам бубањ.

Имате једну љубавну песму, имаш ли девојку? Извини за ово глупо питање.
Имамо више љубавних песама, а ово друго, па то је увек релативно питање.

Кажи ми нешто више о песми „Ја бежим"?
Ух, настала је крајем 2000. године. Знаш како то иде – жене, полазак на fax, итд. (бла, бла, бла, труђ...)

Ко ће вам издати првенац албум? Како ће се звати и колико ствари ће имати? Да ли је можда Вуја издавач?
Па како смо се договорили, Ф.У.Р. колектива а албум ће се звати Both Ways. На албуму ће се налазити или 13 или 15 ствари, све зависи од нас.

Шта ти мислиш о неким људима који „блате" тог човека а он поштено ради са својим студијом Чешњак?
Стварно не улазим у те приче нити ме интересују. До сада нисмо имали никакве конфликте са Вујом тако да ћемо наставити као и до сада.

Јесте ли код Вује снимали албум?
Где бисмо друго?. Добро је кад у свом граду имаш студио.

Сем ЛУР, ЧБС, шта раде остали КГ бендови попут КБО!, Thimble, Никола Кавања, Пропаганда 117, Специјално васпитање, има ли нечег новог код тих бендова?
КБО! Колико знам раде свирке и промовишу свој последњи албум. Пропаганда 117 би требало да изда албум у најскорије време, Thimble се спрема за снимање новог албума и са њима ћемо вероватно највероватније заједнички да радимо свирке, како у Крагујевцу тако и у другим градовима.

Са којим би иностраним бендом упоредио музику ЛУР-а и уопште музички стил?
Волео бих да могу да ти одговорим конкретно на питање, али по мени свака наша песма је различита на свој начин и тако не могу да је упоредим са било којим старијим бендом.

Шта слушаш од музике и које бендове?
Лично мој најомиљенији бенд је NOFX али издвојио бих и Bad Religion, All, Millencolin, Lagvagon, итд...

Хоће ли Ч.Б.С ускоро нешто ново снимати?
Требало би да снимимо нови албум на јесен, али видећемо.

Да ли си ти свирао са Ч.Б.С. када су свирали у В. Орашју 97. или 98. године? Ако јеси, шта мислиш како је урађен *B. B. club*? Шта мислиш колико је пара уложено у њега?
Не, ја сам у бенду од 99 године.

Ако буде поново прорадио *B. B. club* имаћу вас у виду да свирате код нас. Колико пара да спремим за вашу свирку код нас?
Што се тиче бенда ЛУР, само путни трошкови и цуга и наравно жене!

Где би волео заувек да одеш и никад се не вратиш? Тај сам наслов узео са ваше песме.
California.

Какав је твој став о анархији и да ли је то по теби могуће остварити?
.....

Шта мислиш о актуелној политичкој ситуацији у нашој земљи? Да ли су ови на власти „бољи" или „гори" од оних претходних?
Не бавим се политиком.

Чиме се још бавиш осим што свираш у Л.У.Р и Ч.Б.С.?
Студирам, згубиданим, крадем богу дане, идем по свиркама, итд.

Има ли простора за свирке код вас и које су последње свирке биле ок?
Тренутно се град свео на клуб ЗИД. Дом омладине је пукао као и остали клубови у граду. Има изгледа да баш тај Дом омладине овог лета буде главно место али видећемо. Последње добре свирке које су биле овде, па отприлике овако: Punished, Doghouse, пар локалних бендова и то је то.

Који су даљи планови бенда Л.У.Р.?
Првенствено излазак албума са којим смо доста одуговлачили а онда свирке и само свирке.

Да ли пратиш фанзинашку сцену код нас и које би фанзине издвојио?
Мање више, да, и поред овог фанзина, издвојио бих пар добрих као што су Акупунктура, Get ON The Stage и друге. Мислим да је веома добро и веома позитивно то што радите и да без вас људи не би сазнали за доста добрих и правих бендова.

Желим ти све најбоље у даљем раду са Л.У.Р. а и са Ч.Б.С., поздрави брата Лазу и кажи нешто ако сам изоставио да те питам?
Хвала ти пуно на овим питањима и пунои поздрава од Л.У.Р. екипе.

РЕЦЕНЗИЈЕ ФАНЗИНА И КЊИГА

OUT OF THE DARKNESS, 19, 2025.

Згро и Немања институција и у праву је што ми рече Немања да је OOTD институција... пуно сарадника и мора да је фанзин супер али није бољи од овог броја PUNK FOREVER-a (хе, хе)... А5 формат, штампан фанзин, унутра Statico, Pasmaters и још штошта... Колумне су ту стандардне, гомила рецензија.... после Punk Forever-a најбољи фанзин у земљи ☺

TO BE PUNK FESTIVAL, број 18, 2025.

Ово је фанзин посвећен *To be punk фестивалу* који се одржава у Новом Саду, тј. СРБСКОЈ АТИНИ!!!!! То ради Згро са својом екипом, ту су интервјуи са Slapshot, Los Flixs, Перипетија, Mucin, Отпадки Цивилизације... Леп фанзинчић, штампан, тврде корице, а5, ма супер кога интересује панк и *hardcore*... Препоручујем!!!!

HEAVY METAL ENTERTAINMENT, број 4, 2025.

Мистер Бакић јаше по 4-ти пут. Хвала Мирославу што ми уступио фанзин да га рецензирам јер мени је Бакић послао сва 4 и броја фанзина обичном поштом и лопови из поште су то украли и сада човек мисли да ја нећу да платим. Јеби га Бакићу, живимо у земљи лопова, зато сам за Краљевину Србију да нам Краљ влада да се нешто промени јер овај комуно-фашизам никако не ваља, али 'ајде о самом фанзину... Назив фанзина није уопште повезан са садржајем фанзина, све сам *hardcore* панк нигде метала, али такав му је назив, јебеш га... Лепо дизајниран фанзин, а5 формат, само ме нервира 4 фанзина у земљи сва 4 интервју са Statico-м па доста бре у курац тај Statico... ништа друго посебно тај Statico не свира, али метал тај скандинавски је у првом плану. Ја не морам да купујем плочу и да бацам 3000 динара у Hard Corner дућан, него накачим се на *soulseek* и рокај хехехехехехе.... Онда ту има преузет интервју са Oi Polo, Атомски рат, Ургх!, имају колумне мени крајње незанимљиве, пар рецензија, једино концерата има ок, човек има пара и времена да оде у иностранство па да гледа добре бендове, а мени остаје да чекам овде у нашој пропалој земљи нешто па да одгледам... Бакицу, бори се и панка мало више дај!!!!!

MOŽEŠ NARUČITI NA:
vladimir.bakic.yo@gmail.com

БЕСПЛАТАН ПРЕГЛЕД НА WMA
Монографија о групи Звонцекова биљежница, Мирослав Сташић 2025

Ако бих бирао три шумадијске групе, Звонцекова Биљежница, Трула Коалиција и КБО! ја наравно бирам мог пријатеља Тозу и његов Звонцек, заправо наш најбољи Звонцек! Мирослав Сташић са другаром Небојшом Станковићем сакупио је море материјала, интервјуисао најпознатије људе, новинаре, чланове бендова да кажу по коју реч о Звонцекима, много, много професионално. Стале као није баш задовољан, али мени је ово врх... Ту су до сада необјављиване фотографије са почетка рада Звонцека, ко је пратио рад бенда, треба да зна да Вуја није од почетка рада са бендом, Вуја је много касније дошао у бенд, Тоза је поред вокала и свирао бас гитару, све то лепо пише у књизи, а хтео сам рећи да је ова књига само продужетак оног филма о Звонцековој Биљежници, једно без другог не може, али не знам колико су читаоци упућени у то?! Море људи пишу о Звонцеку, свако на свој начин, ово свако ко је у панк року и уопште у РНР-у треба да је има, генерално, почео је ПАНК да се „буди", крећу књиге, фанзини поново, плоче се раде, снимају се касете, драго ми да се враћају "деведесте" када је панк био чврст и јак, свако село, сваки град је имао свој фанзин, а сада нас троје, четворо штампамо фанзине, и уопште радимо фанзине, полако, корак по корак па ћемо опстати и бити као пре... Шта чекате? Наручујте књигу од Мирослава Сташића!!!!!

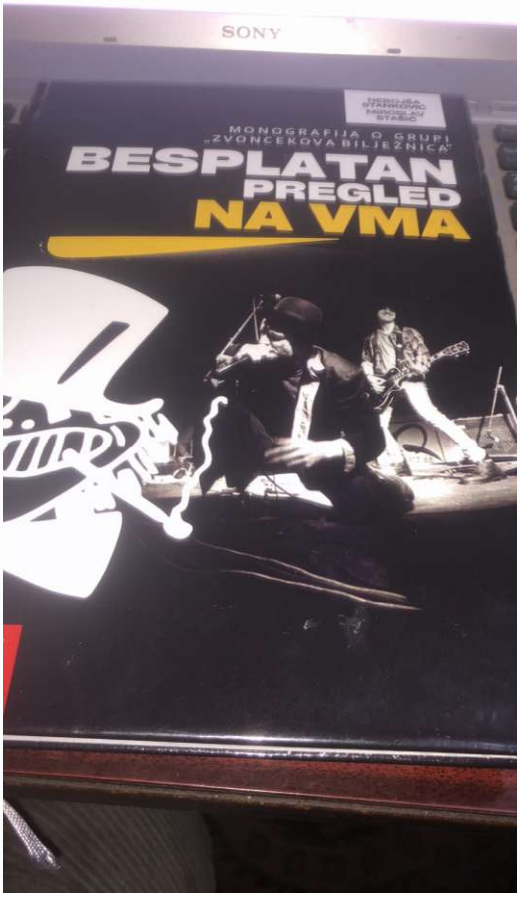

CD РЕЦЕНЗИЈЕ СТАРИЈИХ ИЗДАЊА, од почетка 2000.

СТАРЕ РЕЦЕНЗИЈЕ ВРЕДИ ЧИТАТИ!!! Рецензије су од 2000. те до 2006. године које сам објавио сада у новом броју јер сам добио као ПРОМОС!!!!!!

The Dickies-The incredible shrinking dickies cd
The Dickies су такође старији бенд. Музички стил ових момака је брзи енергични панк са мелодичним вокалом. Морам рећи да је ово реиздање још из давне 1978. када је панк био у пуној снази. Замислите обрадили су Black sabbath песму Paranoid и наравно у панк фазону. Ово обавезно препоручујем фановима Black sabbath-a да чују како се изводи ствар Paranoid на панк нацин!!!! *Captain Oi! records*

The Dickies-Down of the Dickies cd
Наравно реиздање, други албум по реду из 1979. године. Што би рекли "панк на квадрат"... Издвајам "Fan mail", "Infidel zombie", и "Gigantor".... Саветујем млађим панкерима да виде како се панк свирао на самом настанку!!!! *Captain Oi! Records*

999-999 cd
Овај албум је издат давне `77-е године када сам се ја родио, они су "раме уз раме"свирали са херојима Пистолсима и осталим пионирима панка. Музика је споријi панк рок као The Stranglers које ја слушам ненормално много. Искрено речено ја више волим да слушам овакве старе бендове које су прави панк, а не гринд, crust, емо... срања... *Captain Oi! Records*

Guitar Gangsters - Road to reality cd
Реч је о официјелном издању *Captain Oi! Records-a*. Г. Г. су панк рок бенд са благим поп налетима и то веома лепо и занимљиво, енглеска школа, занимљиве су песме "Crash&burn", "Overkill", "Bye bye beach", "Lord of the dance"... Панкери контактирајте *Captain Oi! Records* и маторог Марк Бренана!!!!

The Wanderers-Only lovers left alive cd
Да, да наравно ко ће други него *Captain Oi! Records* и реиздање старих панк и рок бендова. The Wanderers су *punk rock n roll* бенд са доста мелодичним вокалом. Ово је за рокерскије настројене фаце, један другар ми рече да вокал подсећа на Алиса Купера! Па шта знам нисам толики стручњак, али није лоше! *Captain Oi! Records*

The Boys - to original hell with & Oods`n`sods cd
Реиздање 2 албума на једном диску. Ја мислим да је старијим панк фацама познат *The Boys* јер они потичу из оне прве панк експлозије која је донела много квалитетне и оригиналне бендове. Музика? Изванредан панк са оригиналним вокалом без икаквог драња, лепо, мелодично... Оба албума броје 23 песме за све старије панкере обавезно ако немају и нису чули!

The Chords - So far away cd
Први пут у животу сам имао прилике да чујем како звучи МОД бенд! Марк Бренан тврди да је то правац проистекао из панка, у суштини и није далеко, има ту рок, гаражних утицаја, искрено мени то врло мало панка има, али не може бити све по мојој жељи, има ко сече вене на овакав звук... *Captain Oi! Records*

999-Separates cd
Реиздање другог по реду албума панк револуционара и хероја. Издат је био још `78-е за EMI records. *Captain Oi! Records* је једина *Oi!* и панк кућа која издаје, тј. реиздаје са почетка панк револуције и ја то нормално подржавам. Добре су им "Homocide", "Let`s face it", "Soldier"... Обавезно штиво!!!! *Captain Oi! Records*

Sham 69 - Rarities 1977-80 cd
Пунк легенде!!! Мислим да за овај бенд не треба посебно писати јер се зна ко су и шта су! На цд-у се налази 18 раритетних ствари од којих издвајам као најбоље: Borstal breakout, They dont understand,the game, Poor cow, I`m man! Шта бих дао да их гледам у Србији?!!!!! *Captain Oi! Records*

U.K. Subs - Dimished responsibity cd
Ово је реиздање трећег албума, веровали или не они су до сада издали 20 албума. Само да знате да су свирали скоро у Бг-у и да је било 2000 панкера... Но, вратимо се издању. Бас прави панк рок, како треба да звучи,чак 21 песма, леп буклет.... Ово што ради Марк Бренан је стварно озбиљно! *Captain Oi! Records*

U. K. Subs - Crash course cd
Овај снимак сам имао на касети још пре 10 година и када ми је стигао диск ја сам био срећан као мало дете. Концерт је био у мају 1980.-е године и ту су легендарне песме са прва 4 албума "CID", "I live in car", "Warhead", "Brand new age"... Јако леп биклет, пун фотки, текстова, ма све је на свом месту... најбољи опстају!!!! *Captain Oi! Records*

Red Alert - The best off cd
Captain Oi! су цареви!!! Овај best off Red Alert-a је од 1980-1999. године и спадају у ред најбољих *Oi!* бендова у Енглеској! Музички су одмах уз *The Business* и *Last Resort*, стара *Oi!* гарда. Свиђају ми се ствари попут "SPG", "It`s me boys", "In Britain", One flag".... Нормално за све скинере, панк рокере, стрит панкере обавезно штиво... *Captain Oi! Records*

Slaughter&The Dogs - Bite back cd
Значи, ово што ради *Captain Oi! Records* је "непроценљива" вредност, све старе панк "олупине" са плоча и касета дотера, ремастеризује и објави на диску, а још би боље било да све он то објави на плочи, то би била револуција! Прави правцати панк рок удара у главу, ако раде њих бих волео да гледам у Србији?!!!! *Captain Oi! Records*

Blitzkrieg - The Future must be ones cd
Не, није то новосадски *Blitzkrieg* него бенд из престонице панка, Енглеске! Пре годину и по дана тип из *45 Revolution Records*-а ми послао диск, а он стиже сав "поломљен" и послао поново, те сада га са кашњењем објављујем. Панк хардкор са почетка осамдесетих, нешто слично у фазону раног *Discharge*-а, значи брзи агресивни панк хардкор са политичким ангажованим текстовима. Анархистички су текстови, па ко воли нека контактира *45 Revolution Records*!!!!

The Drones - Live in Japan cd
Исто стари енглески бенд, музика им је стрит панк, све је уживо одсвирано, сасвим ок звуче, много добар буклет и ја немам више инспирације да пишем, сутра ћу помало... *45 Revolution Records*

The Outfit-This ones on us cd
О, да ово је сјајно! Зна се ко свира најоригиналнији *Oi!* панк, па нормално, Енглези! Свирају нешто попут Ласт Резорт. 13 разорних ствари красе овај диск, ту су текдтови песама, фотке... Само за љубитеље жестоког *Oi*-а!!!! *Step-1 music*

OI POLLOI - Outraged by the system cd
Свима добро познат бенд, још увек су активни, то доказује овај диск и ово ново издање. На цд-у старе 4 ствари, а осталих 8 песама су потпуно нове и могу рећи да су одржали онај њихов фазон и до дан-данас се нису променили, *anarcho punk hc* пиче, сувишно је да сада ја нешто паметујем. Кратко и јасно, набављајте нови албум Oi Polloi! Ето! *Step-1 music Records*

Spirit of the Streets - Punk rock compilation cd
Могу рећи да ми је ово најбоља *punkrock hc* компилација коју ја поседујем у својој превеликој колекцији! Ово су све најпознатији бендови уопште у ПАНК музици: *Agnostic Front,Warzone, The Business, Dropkick Murphys, 59 times the pain, Rancid* и.т.д... Двадесет песама је укупно са невероватно добрим буклетом, ту су слике бендова, текстова, контакт адреса....
Burning Hearth Records

THE BUSINESS - No mercy for you cd
Oi! Oi! OI! Праве легенде са новим албумом! Када сам добио диск *free* за промо ја сам тога дана албум преслушао бар 5 пута. Не знам што људи не воле ово што они сада раде, мало жешћи *Oi!* панк него воле само прва 4 албума, ма ја волим све што је *The Business* издао. Постава је нешто измењена, али отац и гениј*е The Business* Micky Fitz остао исти...Ја сам у панк улетео са *The Business* као првим панк бендом и увек ћу их волети, ма све су песме добре, нећу да издвајам... Наручуј или тражи промос!!!!
Burning Hearth Records

59 Time the pain - Calling the public cd
Баш сам се разочарао када сам овај албум чуо! 59 Т.Т.П. је старији бенд и ја поседујем 2-3 албума и свирали су неки тип хардкора, а сада, веровали или не, свирају неки спорији панк рок. Имају пар добрих ствари "Calling the public", "Rock the city"... У сваком случају вредно је пажње па ко воли нек`изволи! *Burning Hearth Records*

Huntingtons - Plastic Surgery cd
Малтене чиста копија легендарних Рамонеса! Иста свирка, најоригиналнији панк рок, чак има обрада од Рамонеса "I beleive in miracles". Рокерице, старке, поцепане панталоне, дуге косе, Рамонес мајице и шта више рећи? Па наручуј!!!!
Tooth and nail records

NINE - Lights out cd
Ау, и метал бендови егзистирају на *Burning Hearth Records* етикети. Ово је неки бруталан метал кор вокал, подсећа на Рика из 25 ta life. Од 10 ствари на диску мени се делимично свиђају: "Anatemic", "Killing time", "A new sedative"... За све металце!!!! *Burning Hearth Records*

Donots - Pocket rock cd
Donots сам први пут чуо пре пола године на једној компилацији и много ми се свидео и контактирао сам *Burning Hearth* и добио сам диск за рецензију! *Donots* су неки прљави рок'н рол са панк, психоделичним примесама, у неким песмама има женског пратећег вокала. Нећу да кријем, мени се цео албум свиђа, без зезања!
Burning Hearth Records

Section 8 - Make ends meet cd
Опет *Burning Hearth* и опет жестоки хардкор бенд. Права крљажа, *hc*, *crust*, гринд, нисам баш неки љубитељ те "буке", али ово рецензирам јер сам добио као промос и то треба рецензирати. Да напоменем да су *Section 8* Швеђани. Ко воли буку и жестоки хардкор нека контактира: *Burning Hearth Records*

Intensity - The ruins of our future cd
Овај бенд свирао код нас и прошао веома добро, имају чак и лајв снимке објављене за нашу издавачку кућу DREAMSTATE! Музика им је неки брзи *hc crust*, тако некако, мада су им метал деонице врло добре. Албум има 16 ствари од којих издвајам: "Ruins", "Torn apart", "Cut the fit"... *Bad Taste records*

MILLENCOLIN - Home from home cd
Слободно могу рећи да су надјебали Bad Religion и NoFx, они су за мене најбољи мелодични панкрок бенд икада!!! Нови албум Millencolin-а се најављивао месецима и хвала за диск за промос! Не знам ни сам који је ово по реду албум али је профи урађен. Познато је да наш човек из Србије пева и има најсавршенији молодичан глас. Ма, све песме химничне, певљиве, мелодија до коске што би се рекло. Обавезно штиво! *Burning Hearth records*

ШАХТ - Господа другови цд
Трећи албум Шахта издат је за холандску **OI!** кућу **NORDISC RECORDS**! Нема неких промена у музици Шахта, и даље је то стрит панк *oi* са по којом солажицом која подсећа на рани *Motorhead*! Текстови су и даље о политици, панку, алкохолу... Одлично људи, само тако, само напред, њихов слоган је: "NO NAZY, NO RED, JUST PURE STREET PUNK"!!!!!!
Nordisc records

МУЗИЧКЕ РЕЦЕНЗИЈЕ 2005.

Штрајкачки Одбор - Звук улице, cd 2025.
Васке не одустаје! После 25 година издаје други албум по реду, много тога је задесило бенд, смрт члана, Васке је једини остао из оригиналне поставе... Оригиналан, химнични, навијачки *Oi!* панк, имају песму о ФК Рад (довиђења вољени), а најбоља је Остати исти *Oi!*... ма све су песме добре ја много волим Штрајкаче! Издавач је Фидбокс и чудно да они прихвате да издају *Oi!* бенд... баш се чудим...

Мидоли - Прљаво и безобразно, youtube 2025.
Те хоће те неће диск, хоће неће и на крају окачили га на youtube, е јеби га! Треба да буде интервју са њима, ја послао питања, а они се "моле" да одговоре па ја нећу да их чекам, ако стигне интервју објавићу га, ако не у други број... Ej, свиђа ми се овај хардкор којег они свирају, прљави, безобразни пун псовки, хардкор добар текст има "болекураси" хехехе… Васја је лудак, ја га питао како одржава ону косу он неће да одговори… хехехехе.... Добар бенд са новобеоградских улица... има ту и *trash* метала колико хоћеш али све је ок за мене подношљиво...

Шахт – Дератизација, youtube 2025.
Као што рекох у претходној рецензији ја нећу никога да молим да ми пошаље диск да рецензирам издање, ово радим због љубави према бенду, они су утицали на мене да слушам *Oi!* и остају легенде, више нећу да рецензирам са уоутубе-а!!! Подбацио Шахт!!! Текстови одлични, а не знам чему се Рога онолико дере и од *Oi!*-а првокласног оде у, јебем ли га, у хардкор метал… е, стварно не знам????? Свака песма на месту, музика ок, али оно вриштање Роге не знам чему??????

Dispite the Noise - LP Mascom 2024
Скупила се позната екипа из крагујевачких бендова и основали одличан *old school hardcore* бенд са упливима у *crossover*! Брутално, жестоко, непрејебиво, бунтовнички, анти-системски *hardcore*, вокал и музика подсећају на *Agnostic Front* и *Sick of it All*, баш по мојој мери, најбољи *hardcore*.... Дизајн омота је феноменалан, Mascom је ово издао. Најбоља издавачка кућа, све што вреди је у Mascom-у, ја тамо пазарим плоче и добро знам... Свака част, момци, хвала за плочу и надам се да ће да одговорите на питања које сам Вам послао?

Playdown - youtube 2025.
За *Playdown* сам сазнао прво од једног другара у Пичка Релетовом кафеу Punk Rock (хехехехехехехехе) и потражим их на *youtube* и после тога сам их гледао као предгрупу Ритму нереда у Пичка Релетовом кафеу... Одличан бенд, спој *new schoola hc* и *groove* метала, имате инфо њихов у овом броју, окупио сам све најбоље бендове. Песме су на српском што највише подржавам, када сам 90.-е године чуо касету Speedball-а из Шапца *hc* на српском био сам

изненађен и сада сам, јер углавном *hc* и метал бендови певају на енглеском, ово су изузеци...

Директори-Чистицете улице & Лесли се враћа кући, ЛП реиздање 2025.
Фелих је почетком ове године реиздао плочу Директора, прва два албума и то веома професионално, два лп-а, мало је дотеран звук, ремастер је урађен, супер сада звучи први албум док на касетама је доста слаб снимак, не бих ја сада нешто паметовао, ко није чуо за Директоре тај нека се убије!!! Имате интервју у овом броју са Тртом из 2000.-е године пред "сламање" оног гада Милошевића, решили смо све да објавимо... само бих рекао Скинхеди и даље Сканкују!!!!

Ритам Нереда – 999, Ремастер, 2025. ЛП
Ко би други него Mascom, насловна је измењена сада је Бобан на насловној. Све је одлично урађено, мени најдража ствар на овом албуму *10 година*, упечатљива и то сада, када боље размислим, није 10 године "пакла" него 25 година, саставио се курта и мурта и даље владају иста говна!!! ПУМПАЈ!!!!!

Барикаде - youtube 2025.
Суботички *crust hardcore* момци убијају. Текстови стандардни за такве бендове, против рата, против фашизма... Имате интервју у овом броју па читајте и имате на youtube-у цео демо да скинете и преслушате... Право освежење на сцени (ух, ако уопште постоји сцена?????)!!!!

РЕЦЕНЗИЈА КОНЦЕРАТА

РИТАМ НЕРЕДА & PLAYDOWN, 13. децембар 2025. PUNK ROCK CAFFE

Задњи пут су у Punk Rock caffe-у Ритам Нереда свирали 7. 1. 2024. године тако да сам се ужелео свирке. Кренусмо ја и бураз раније да стопирамо од Орашја до Паланке и какав био ја аутостопер био да нисам то за 15-так минута решио. Повезао нас школски друг из Орашја за Плану и колико смо стали код бензинске пумпе у Плани стаде таксиста и тражи ми за пиво да би нас одвезао до Паланке, а ја му кажем: "Слушај пријатељу, ја да имам пара не бих овде стајао да молим да ме неко повезе" и он се смилује и повезе нас до Паланке. Тамо смо стигли у 19:30 и упутили се у једну радњу да купимо наравно што друго него пиво и кикирики, хехехе, ал' је супер спој... Буразер да предлог да идемо у 20:00 и тако урадисмо, отишли смо и у току је била проба, Нереди су пробали, штеловали...
Нисмо ничије место заузимали, били смо фер према свима и онда након пробе ткз. "газда" клуба ПИЧКА Реле уноси нам се у фацу и рече: "Рано сте дошли, напустите клуб"!!!! Ја нисам могао да верујем. Да л` је пијан? Да л` је дрогиран? Склонили смо се са стране и нисмо хтели да напустимо кафић и онда он по нама, једите говна итд. и то проће и ја овом приликом њему поручујем и целом особљу Punk Rock caffe-а да уколико се ово још једном деси "ЗАБРАНИЋЕМО" и "НЕЋЕ ПОСТОЈАТИ ВИШЕ" кафић, ТО ОБЕЋАВАМ!!! Но, осврнимо се на концерт... Руља је стизала и стизала и као предгрупа излази *new school hc* бенд *Playdown*, убише Бога јебему Бога, шутка, расуло, певају на српском, имају песму против рата што подржавам, одмах сам питао певача да ми пошаље инфо о бенду и ето имате да читате о њима. РИТАМ НЕРЕДА најбољи домаћи бенд следи, маса поносно пева песме о Вучићу, Бобан то поздравља чак и нова песма се појавила и ја је први пут чујем... Ређају се *Oi!* Панк химне *Херој*, *Ми смо Ритам нереда*, *Ноћ*, *Херој*, *Градска деца* и за крај зна се *Пут безнађа* и још једном најбољи домаћи *Oi!* панк *hc* бенд се са стиснутом песницом позива све да се боримо против јебеног система и да издржимо још мало, СЛОБОДА ће сванути ускоро!!! ПУМПАЈ!

RANCOEUR, ГАВРИЛО ПРИНЦИП, КАМЕНЕ КАРЕ, *OI!* ФЕШТА, PUNK ROCK CAFFE, 2. новембар 2025.

О, Хвала Богу да се нешто ваљано организује у ПИЧКА РЕЛЕТОВОМ кафеу, све сами Врањковићи, Артан Лили, Канде Коџе и Небојше, Електрични оргазми, а где је ту панк питам ПИЧКА РЕЛЕТА и КРЕЗУБУ БОГДУ??? Ово је организовао онај истетовирани преварант Цобе из Сикк-а, пичка му материна, обећао када изађе плоца, цд, касете све ће ми тобоже он послати као промос да рецензирам у мом фанзину, а ја ништа не добих, похвала за одржавање концерта, а што се тиче обећања пичка педерска обична и није он једини ту је његов брацала Милорад Аранђеловић Мики из Камених Кара, обећао ми је да када дође код ПИЧКА РЕЛЕТА у кафић да му дам паре да ми купи реиздање Директора у Феликсу, а он почео да се дере на мене, као немам ја времена, па мајке ти га набијем у пичку београдску што обећаваш маму ти јебем волино дебела, има 180 кг сигурно, па леп живот у јебеном Београду, ето толико о њима двојици педера!!!! Први на бину излазе ко би други него мој вољени бенд Гаврило Принцип, трећи пут их гледам по реду, први пут у оригиналној постави и то је то, ударац у главу, *punkrock* из све снаге, ја викао – ej Ултра Семендриа, а они нећеју да се замере Паланчанима, супер али мало људи то је јебено код Паланчана, они слушају Six Pack (капа горе, одличан бенд) али *Oi!* и андергроунд никако, ето ова и свирка Шахта је андергроунд, ресто све комерцијала, јебеш га... Следећи бенд је Камене Каре, ej, они стварно добро свирају, без зезања, прва лига панк *Oi!* али имају пичку басисту Микија, човек дебео да не може да се савије, сало му испало има 180 кг, срамота јебена пичка му материна!!! И на крају шлаг на торти Французи *Ranceur* покидаше, неки мрачни *Oi!*, психоделични *Oi!,* а деонице тј. гитаре као на ПТТБ, стварно добар бенд, тако нешто треба да се дешава у Паланци, то је панк, то је *punk rock caffe*, а не Никола Врањковић, он мрзи панк али ПИЧКА РЕЛЕ зарађује паре на Врањковићу, пичка му материна гомњајива!!!!

КОНЦЕРТИ

ШАХТ, СМФ, DISCORD AD, STOMP
23. мај, Zappa База

У петак 23. маја у клубу Zappa База, испод Калемегдана, са почетком у 22 часа, одржан је концерт чак 4 *punk/HC* бенда, тако да је трајало до пола два: Шахт, СМФ, Discord AD и Stomp. Пензионери хардкоровци не одустају, свирају и пиче и даље само не могу да скачу на бини као пре 25 година, хахаха.
Што се тиче публике, 80% су били старији од 45, а била је група од 20 средњошколских панкера који су наравно скакли цело време испред бине. Дакле, већина публике су били панкери који слушају панк дуже од 20 година и знају песме бендова од времена распада Југе. А зашто нема много младих? Вероватно родитељи немају пара да им дају за карту плус пиће, треба 3000 кинти за једно вече, то имају матори панкери који праве профит капиталистима, млади панкери немају толико лове а Акаб Окретница код Панчевачког моста, која је имала бесплатне панк концерте, је затворена новембра 2024 након 7 година бесплатних панк свирки.

Први су кренули *OI street* панкери Шахт, свирали су гомилу песама које су много брже него Директори и Ритам Нереда који већи нагласак дају тексту песама а не музици као Шахт, Рога певач је 3 пута између песама питао публику: „Је л' хоћете брже? Е баш нас брига ако нећете, ми ћемо да пичимо брже."

Следећи бенд је био Discord AD који свира од 1997. године, стари хардкоровци њујоршког комерцијалног типа који су свирали у бендовима Dead Silence, Voice of Minority & Eyesburn, свирали су и на комерцијалном Exitu 2004. године са Soulfly и Eyesburn а 2005 и 2006 са Agnostic Front и Madball. Цепали су неколико песама, типичан хард кор са вриштећим вокалом, што се мене тиче ништа ново, делује класично NYC HC, више ми се свиђају Hitman, T-error, итд.

Трећи су били Stomp, београдски *hardcore/metal* састав, они су ново име на сцени, али чланови су добро познате фаце које се већ 20-30 година друже као чланови *hardcore* бендова: Eyesburn, Хитман, Дисцорд, Good Eye Closed, сада су формирали овај бенд, бубњар Миљковић је 21. маја 2025 у јутарњем програму ТВ Нова С најавио да после песме Stomp 29. маја излази албум "Уметност као изговор", а издавач је Менарт. На youtube постоји и снимак кад су наступали као предгрупа Soulfly у Загребу јула 2023. Дакле, певали су неколико песама ово вече и као што сам навео, певање је мало типичан *HC* али такође и метал, запевање са дужим вокалима, музика је 80% њујоршки *HC* а 20% метал. Чланови бенда су:
Немања Којић (AKA Hornsman) - гитаре, пратећи вокали;
Јован Доркин - глас;
Дејан Миљковић - бубњеви;
Дејан Ђурувија - бас;
Драган Витас (Hitman & Wipe Out) - гитара;

И на крају концерта као шлаг на торту изашли су СМФ у један сат после поноћи и свирали су неких 40 минута. Ја их нисам видео од фестивала у Аранђеловцу 1994. па се више и не сећам певача али су свакако пензионери и имају два певача. И даље свирају песме из 90-тих које и данашњи клинци знају, дакле, средњошколци, њих 30-так, су се лепо искакали, пого шутке и мушки и женски, пензионери су стајали иза њих, на младима свет остаје, што би се рекло. Енергична хардкор музика плус зајебантске песме, загарантован успех, то је оно што треба људима у безнађу у Србији, да се мало проведу, тако је било 90тих и тако је и данас.

Иако сам анархистички панкер и хардкоровац, било ми је драго да мало уживам у енергичној музици па макар била и комерцијала као Карлеуша, за мене је најбољи бенд ово вече био свакако СМФ које сам слушао још као средњошколац, повратак у младост једно вече. За данашњу омладину која не зна, размислите ко су били панк и хардкор музичари у време инфлације кад су људи примали плату 2 марке, а бубњеви 2000 марака и гитаре преко 500 марака. Хардкор музичари су били и остали деца СПС лопова који су нас опљачкали, не занима их политика кад имају 300 евра за мајицу, уживају и зајебавају се док робови пију таблете за живце јер су опљачкани и не могу да остваре основне потребе у животу, а један гитариста је имао рођаку Дафину која је његовом оцу поклонила кућу на Кипру. Слушам музику, идем на концерте али ми не пада на памет да се приватно дружим са музичарима, дружим се само са робовима. Свако има свој избор. Друга порука за младе: не уклапајте се у систем, буните се и немојте дозволити да од панка направе моду за профитирање, јебеш мартинке од 200 евра и кожну јакну са нитнама од 300 евра, ако баш мораш да имаш мартинке, укради, немој да платиш, нађи и скидај мп3 или *flac* фајлове, немој да плаћаш за музику. Надам се да ће ускоро да се направи неки нови простор за бесплатне концерте као што је био Акаб Окретница, да свако може да дође на концерт а не само маторци који праве профит капиталистима па примају неку црквицу коју зову плата.

Толико од револуционарног панкера,
до следећег концерта.

STELLA ARTOIS

Zappa

Zappa

STELLA ARTOIS

ДРУГИ КОНЦЕРТ DEFINITE CHOICE У КСТ-U 1992. ГОДИНЕ

То је било у КСТ-у. Уторком је било хардкор вече, срећом, кад смо ми свирали био је зимски распуст. Да л' беше 5. 2. или 6. 2. 1992. године? Познавали смо Јоцу који је организовао то вече па нас је пустио да свирамо. То нам је био први концерт.

Е, сад сам сетио, ово је други концерт у КСТ-у, био је у марту 92, ког' датума немам појма. Исто је било хардкор вече. Аца – вокал, Ђера – гитара, Вељко – гитара, име басисте, убио ме бог ако могу да сетим, и ја Деда, тако су ме звали, тако ме и данас зову – бубањ.

HITMAN

SONOR

MAN
Respect
HITMAN

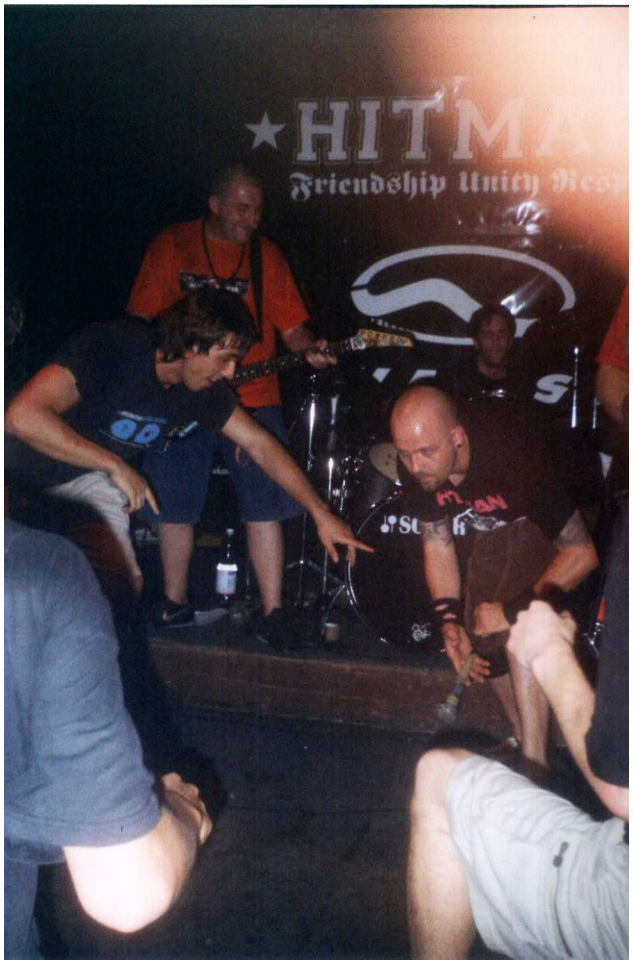
Friendship Unity

HITMAN
Friendship Unity Respect
HITMAN

25 LIFE

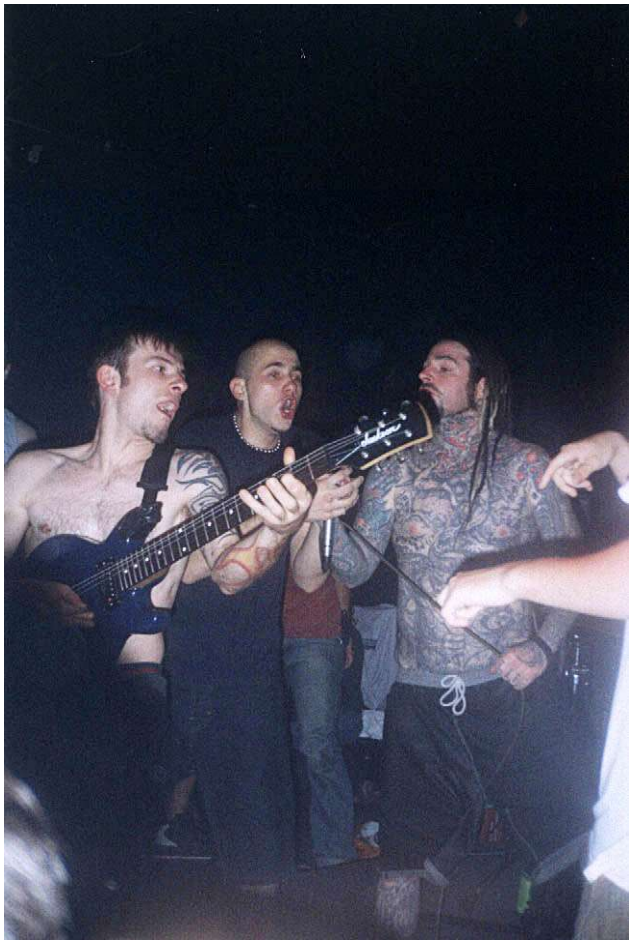

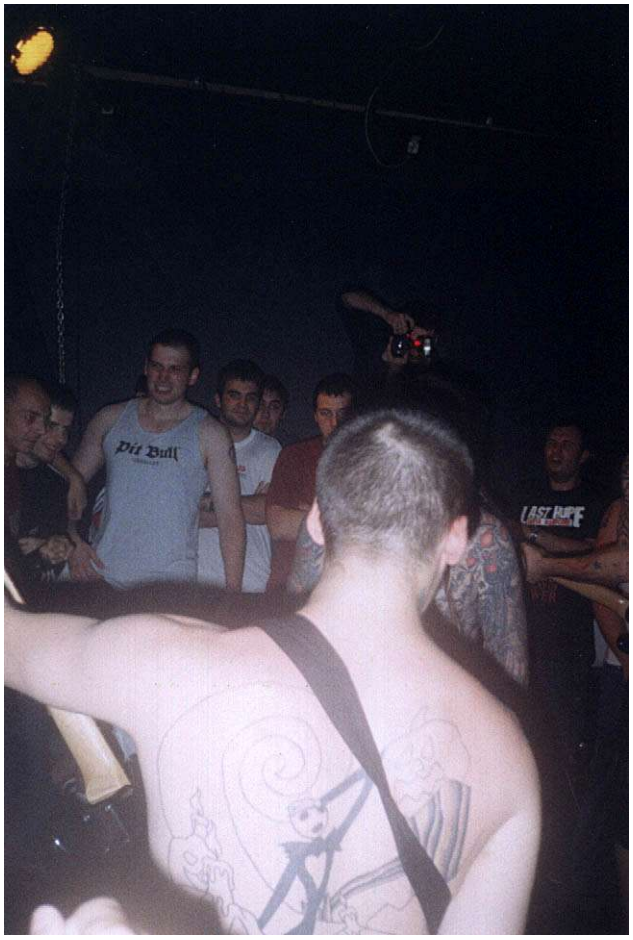

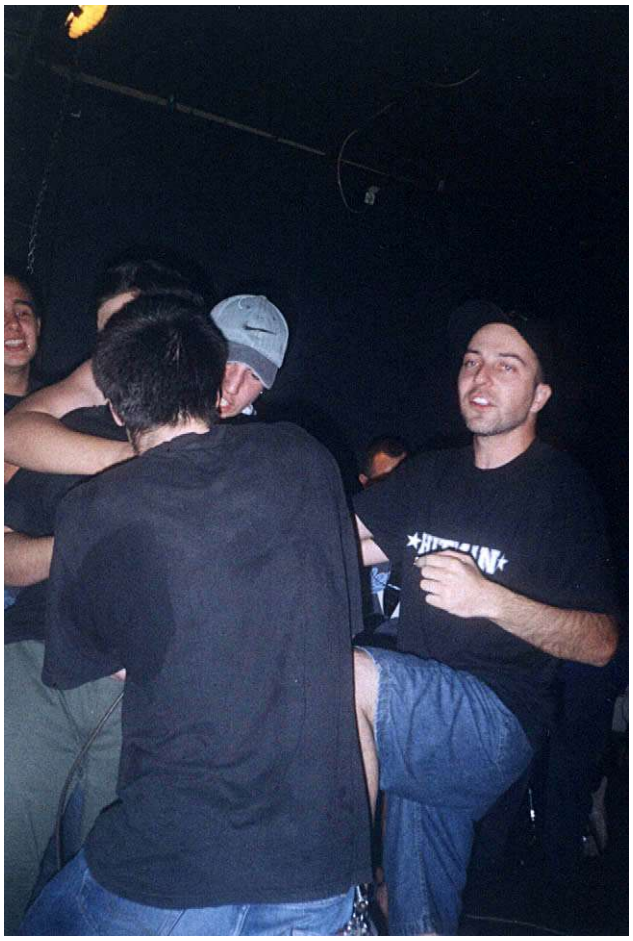

DESCENDENTS

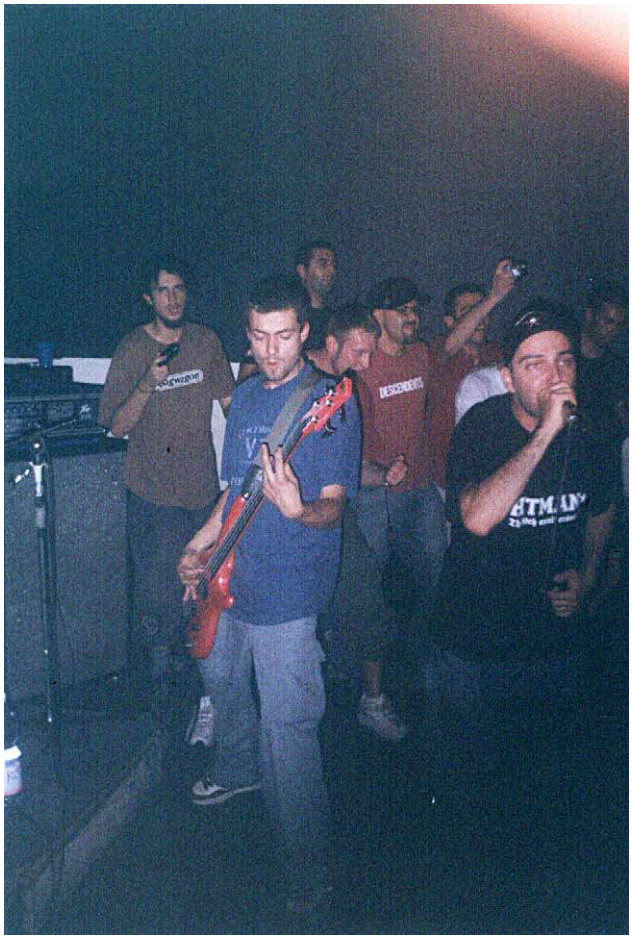
DESCENDENTS

DESCENDENTS
Marshall

DESCENDENTS

SONOR

FESTINA
FESTINA

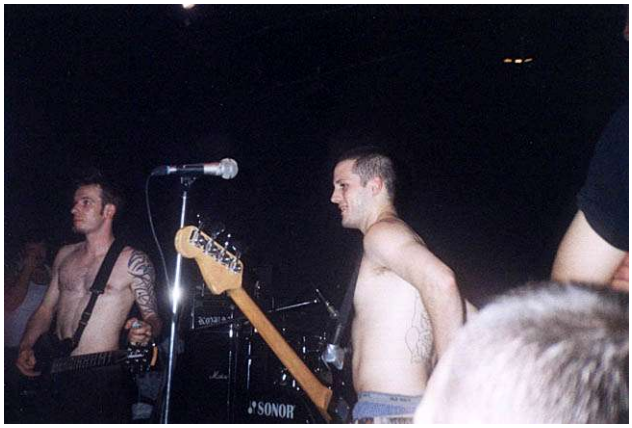
SONOR

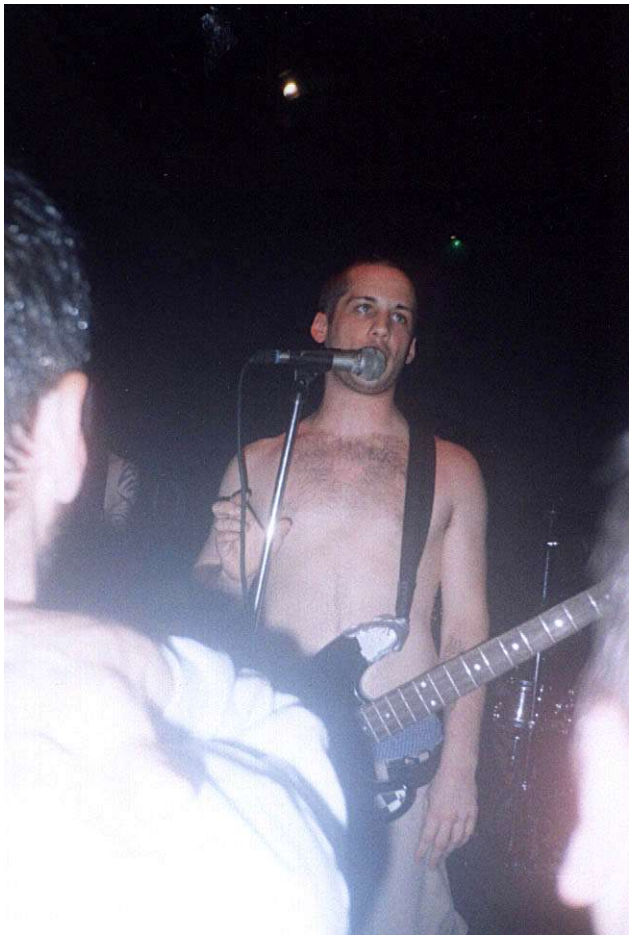

PUNK ROCK 'N'

MADE IN SWEDEN

Tapka själv BP

HARDCORE PHOTOS

KUKVA

DISTORTION TO HELL

Čupa (six pack), Live in B.B. Club '98.

CHAOS ON THE CONCERTS, Veliko Orasje

noise / grind scene. Pure holocaust!

of Anticimex/Black Uniforms... War is no fairytale!

immortalized into one !! (9 tracks)

Pop, Reklamation, Etc...49 tracks!

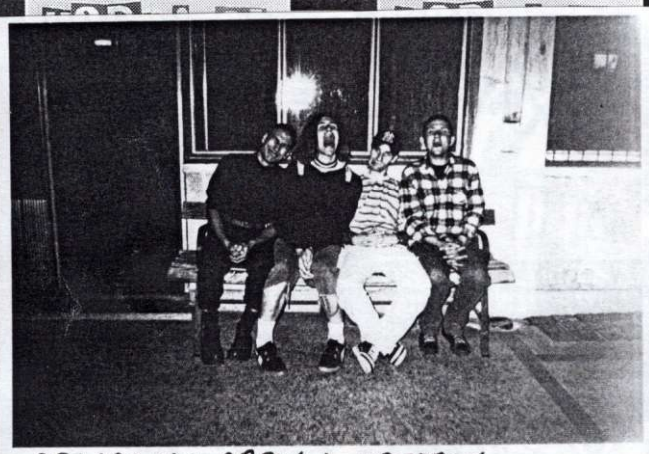

POZAREVAC CREW + PREDRAG

SIX PACK (PUNK ROCK HEROES) LIVE

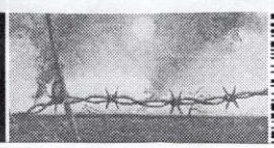

POZAREVAC CREW

81 ★ PUNK ★

GUITAR GANGSTERS

DISTCD17 VAR

GBG HARDCORE 8

Troublemakers, Rumsen

Armsvett, AB Hjärntvätt,

Smutlukar, Anti Cimex, Disarm, Injektion, Nisses Nötter & more. Comes w/ 32p magazine!

WARCOLLAPSE

CK EXISTANCE (4 track CD)

crust as fuck sludge core on this 4-track, 22 minute MCD!

DISTCD19 ANTI CIMEX

BRAINCELL BATTLE (4MCD)

Cimex recorded live in Finland —92. Re-issue.

DISTEP20 DRILLER KILLER

LIFE. (4 track ep)

One song from the "Total."-album, one unreleased, one Anti Cimex cover & one Moderat Likvidation cover.

THE PUNK PHOTOS

SIX PACK, LIVE IN VELIKO ORASJE '98.

MIX (SIX PACK), LIVE IN B.B. CLUB

noise / grind scene. Pure holocaust!

of Anticimex/Black Uniforms... War is no fairytale!

Sweden during the whole 80's, immortalized into one !! (9 tracks)

Missbrukarna, Inge Val, Terror Pop, Reklamation, Etc...49 tracks!

MIKI (SIX PACK)

SIX PACK, LIVE IN V. ORASJE '98.

CRAZY CREW

DISTCD17 VARIOUS ARTISTS
GBG HARDCORE 81-85 (38 track CD)
Troublemakers, Rumsen Muss Man, Total Armsvett, AB Hjärntvätt, Sötlimpa, Tatuerade Snutkukar, Anti Cimex, Disarm, Injektion, Nisses Nötter & more. Comes w/ 32p magazine!

DISTCD18 WARCOLLAPSE
CRUST AS FUCK EXISTANCE (4 track CD)
Slowmo-misery-crust as fuck sludge core on this 4-track, 22 minute MCD!!

DISTCD19 ANTI CIMEX
BRAINCELL BATTLE (4MCD)
Cimex recorded live in Finland —92. Re-issue.

DISTEP20 DRILLER KILLER
LIFE (4 track ep)
One song from the "Total."-album, one unreleased, one Anti Cimex cover & one Moderat Likvidation cover.

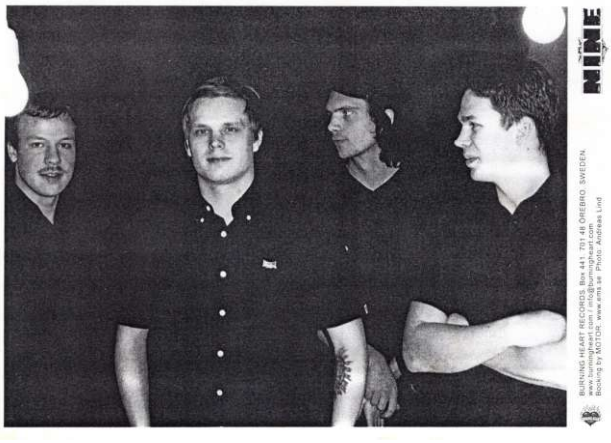
NINE
BURNING HEART RECORDS. Box 441. 701 48 ÖREBRO. SWEDEN.
www.burningheart.com / info@burningheart.com
Booking by: MOTOR. www.ema.se Photo: Andreas Lind

59 TIMES THE PAIN
BURNING HEART RECORDS. Box 441. 701 48 ÖREBRO. SWEDEN.
www.burningheart.com / info@burningheart.com
Booking by: Motor. www.ema.se Photo: Kicki Nilsson

THE PEEPSHOWS
BURNING HEART RECORDS. Box 441. 701 48 Örebro. SWEDEN.
Booking by: http://coma.to/goatbridge • goatbridge.productions@telia.com

astream

BURNING HEART RECORDS. Box 441. 701 48 ÖREBRO. SWEDEN.
www.burningheart.com / info@burningheart.com
Booking by: LUGER. www.luger.se PHOTO: Torbjörn Persson
RANDY

Burning Heart Records. Box 441. 701 48 Örebro. Sweden.
info@burningheart.com www.burningheart.com
Booking by: Motor. www.ema.se Photo by: Kicki Nilsson
Generation

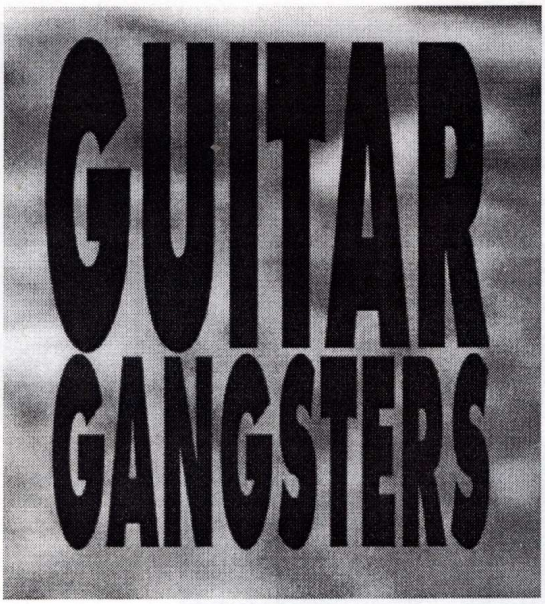

Formed in 1989 from the ashes of The Untouchables, this London three piece sought a return to the powerful guitar based rock'n'roll that inspired them to first pick up their instruments in the late seventies. Influenced by The Jam, The Ruts, Ramones and of course the Pistols the Guitar Gangsters produced a debut album of melodic power punk gems that made **"Prohibition"** a sort after release. This, together with tracks on Link Records' **"Underground Rockers"** compilation album (Manic Street Preachers, Senseless Things and Mega City Four were also featured) brought the band to the attention of Stiff Little Fingers who invited the Gangsters as guests on the Fingers' comeback UK tour.

1992 saw the release of the Guitar Gangsters' second album **"Money With Menaces"** on Communique Records and the band continue to gig throughout the UK. Occasional airplays on evening Radio One created a buzz about the band but a reluctance by the Gangsters to soften their musical style discouraged major label interest. Another one album deal was done - this time with Anagram, a division of Cherry Red and **"Power Chords For England"** was recorded and released on CD in 1994

In 1995 the Guitar Gangsters began to discover European audiences and toured with 999, The Lurkers, Vibrators and others and recorded **"Skweeler"** for release on the band's own Rampant Music label. Recognising the new European interest in the band, Captain Oi! Records have released a double CD of the first two albums that have been unavailable since 1994. A live album recorded in Germany and Poland in 1998, **"Made In England - Live In Europe"** was released early in 1999 on the Rampant label and the band were out touring Europe again this year with Vice Squad.

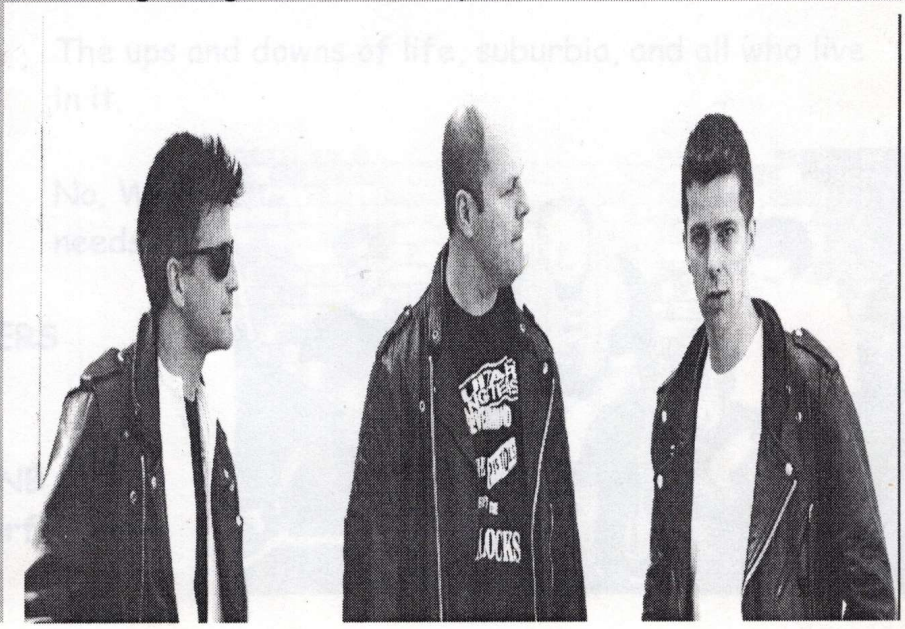

ROAD TO REALITY is the first studio album from Guitar Gangsters since "Skweeler!" in 1997 and pulls together songs written over a three year period – the early punk influences are still evident and the band stick to what they do best and for this they make no apology.

If you want punk at 100 miles per hour and lyrics of anarchy and nihilism then the Gangsters probably can't help. But if you're after melodic punk played with power and honesty then Road To Reality is gonna work for you.

GUITAR GANGSTERS

MADE SIMPLE

Who are they? Still the original line up;
Pete Ley - Guitar and lead vocals
Phil Ley - Bass and vocals
Steve Brewer - Drums and vocals

When Did They Form? 1989

Where are they from? London, England.

What do they sing about? The ups and downs of life, suburbia, and all who live in it.

Are they Political? No. Who needs it?

GUITAR GANGSTERS
PO Box 3806
Southgate
London N14 6NB
www.guitargangsters.surf3.com

MOSKITO PROMOTION

Moskito Promotion + Grover Records, Oswald Münnig, P. O. Box 3072, 48016 Münster, Germany
Tel. (49) 251 - 484890, Fax (49) 251 - 4848 940 e-mail info@grover.de

Münster, 22. 03. 2002

DR. RING-DING & THE SENIOR ALLSTARS
brandnew CD/LP 'Meet Victor Rice' – dub version of the Big Up album on Grover Records/SPV
CD/LP 'Big Up' on Grover Records/SPV
28. 03. D-Münster / Odeon
04. 04. NL-Zaandam / De Kade
05. 04. NL-Tilburg / 013
11. 04. D-Berlin / Kesselhaus
12. 04. D-Lübeck / Treibsand
13. 04. D-Bramsche / Festival
26. 04. D-Köln / Stollwerk
30. 04. D-Hohensyburg / Rock In Den Ruinen +
01. 05. D-Hannover / Bei Chez Heinz O.A.
04. 05. D-Mülheim / Ringlokschuppen
08. 05. D-Wiesbaden / Schlachthof
09. 05. D-Regensburg / Alte Mälzerei
11. 05. A-Salzburg / Rockhouse *change of date!*
17. 05. D-Quedlinburg / JuZ Reichenstr.
18. 05. D-Saalfeld / Klubhaus
19. 05. D-Leipzig / Conne Island
20. 05. D-Hamburg-Bergedorf / Lola
25. 05. D-Bielefeld / Leinewebermarkt
22. 06. D-Oberhausen / Druckluft Open Air
28. 06. D-Cottbus / Reggae Summer Jam
29. 06. D-Erfurt / Domizil Open Air
more dates tba!

FRAU DOKTOR
CD/LP 'Dauercamper' on Elmo Records/SPV
28. 03. D-Saabrücken / Helmut
29. 03. D-Karlsruhe / Ex Steffi
04. 05. D-Düsseldorf / HdJ
more dates tba!

LAUREL AITKEN the godfather of ska
CD/LP Laurel Aitken with CJC 'Jamboree' on Grover Records/SPV
27. 03. D-Wuppertal / LCB
28. 03. D-Hamburg / Fabrik
29. 03. D-Berlin / SO 36
30. 03. D-Leipzig / Conne Island
31. 03. D-Erlangen / E-Werk
01. 04. D-Tübingen / Sudhaus
03. 04. D-Freiburg / Jazzhaus
04. 04. CH-Zürich / Abart
05. 04. CH-Solothurn / Kofmehl
06. 04. I-Milano / Rainbow
07. 04. CH-Chur / Safari Beat Club
more dates tba!

CARIBBEAN BEAT COMBO
7" 'Riddim Juggler' on Elmo Records
20. 05. D-Dortmund / Platzhirsch
more dates tba!

MARK FOGGO's SKASTERS
CD 'The St. Valentines Day Massacre' on Skanky Lil Records
28. 03. D-Ahaus / Logo
26. 04. D-Weinheim / Café Central
27. 04. D-Bielefeld / Luna
28. 04. D-Nürnberg / Kunstverein
30. 04. D-Töging / Silo 1
09. 05. D-Hannover / Faust
11. 05. D-Jena / Kassa Blanca
12. 05. D-Hamburg / Hafengeburtstag
17. 05. D-Aachen / Musikbunker
more dates tba!

COURT JESTER's CREW
CD/LP 'Too High For Low' on Elmo Records!
25. 03. D-Siegen / Club Monokel
26. 03. D-Saalfeld / Klubhaus
27. 03. D-Chemnitz / Zoom
28. 03. P-Szczecin / Tiger Klub
29. 03. D-Greifswald / Klex
30. 03. DK-Copenhagen / Ska Convention
31. 03. D-Rostock / MS Stubnitz
01. 04. D-Hannover / Bei Chez Heinz
02. 04. D-Hamburg / Marquee
03. 04. D-Bremen / Schlachthof
04. 04. D-Köln / Underground
05. 04. D-Bielefeld / Kamp
06. 04. D-Rüdesheim / Hajos
13. 04. D-Regensburg / Mälzerei
19. 04. D-Unterwaldhausen / Skafestival
27. 04. CH-Buchs / Fabriggli
04. 05. D-Potsdam / Lindenpark
18. 05. D-Straubing / Zur Linde
19. 05. A-Wien / Arena
29. 05. D-Nördlingen / Open Air
22. 06. D-Schwäbisch Hall / Open Air
more dates tba!

GERRY LEE & THE WANTED MEN
Western Swing from Cologne - CD/LP 'Framed' on Elmo Records
30. 04. D-Burg Waldeck bei Koblenz / Open Air
17. 05. D-Köln / Soupculture-Neumarkt Forum
26. 02. D- Köln / MTC
20. 05. D-Walldorf / Weekender
09. 06. D-Köln / Countrycruise II
17. 08. NL-Amsterdam, Cruise Inn

MARONES
7" 'Top Of The World' on Elmo Records
07. 05. D-Köln / Underground

RUDE RICH & THE HIGH NOTES
CD/LP album 'Change The Mood'on Grover Records/SPV
23. 03. D-Dortmund / FZW
13. 04. F-Rennes / Danse Ska La
18. 04. D-Kassel / Barracuda
19. 04. D-Leipzig / Conne Island
20. 04. D-Plauen / Kaffeerösterei
21. 04. D-Aachen / Musikbunker
17. 05. CH-Chur / Safari Beat Club
18. 05. I-Milano / Politecnico
19. 05. CH-Bern / Reitschule

THE 27 RED
CDS 'License To Dance' out 02. 04. on Elmo Records
28. 03. D-Ahaus / Logo
30. 03. D-Lüdinghausen / Exil
31. 03. D-Sendenhorst / Titanic
08. 05. D-Wiesbaden / Schlachthof
10. 05. D-Bielefeld / Kamp
more dates tba!

THE HOTKNIVES
CD/LP 'Screams, Dreams & Custard Creams' on Grover Records/SPV
08. 05. D-Wiesbaden / Schlachthof
09. 05. D-Dortmund / FZW
10. 05. D-Bielefeld / Kamp
11. 05. D-Braunschweig / Tempel X
12. 05. B-Kontich / Lintfabriek
more dates tba!

special events:
EASTER SKA JAM 2002
featuring King Django & many more – final line-up to be confirmed
27. 03. D-Wuppertal / LCB
28. 03. D-Hamburg / Fabrik #
29. 03. D-Berlin / SO 36 #
30. 03. D-Leipzig / Conne Island #
31. 03. D-Erlangen / E-Werk #
01. 04. D-Tübingen / Sudhaus
02. 04. D-Weinheim / Café Central*
03. 04. D-Freiburg / Jazzhaus
04. 04. CH-Zürich / Abart
05. 04. CH-Solothurn / Kofmehl
06. 04. I-Milano / Rainbow
07. 04. CH-Chur / Safari Beat Club
* without Laurel Aitken
# with Dubtari

In Vorbereitung:
'Potsdamer Ska-Fest' 5. – 7. 7. 2002
'Frau Doktor' Sep./Okt. 2002
'The Hotknives' Okt. 2002
'The Toasters' Aug./ Sep. 2002

АЛЕКСАНДАР СПАСИЋ

Каква желиш питања да ти постављам, је л' имаш неку жељу мало сам ја у том свету?
Управо то нека буде прво питање! Пошто не желим да ишта буде припремљено или филовано, као што смрдљиви политичари, кураве и педерчићи са естраде раде, желим да ово иде тотално спонтано и природним током, управо као што се и догодио наш недавни први сусрет негде на нету. Истински живот за мене,взаправо је спонтаност и сурова искреност.

Нађосмо се са плочама завршисмо са твојим генијалним цртежима?
Видиш, мој живот је свакако фокусиран на генијалност, на све што је генијално, почев од плоча, оне су савршен носач звука за сваког ко воли патину, прљавштину, сировост у музици, само њихово пуцкетање даје душу музици коју слушаш на њој. Прођоше многи носачи звука и одоше у историју, али се винил поново враћа на велика врата као победник! Што се тиче генијалности мојих слика, хвала теби на комплименту али остављам да време ипак потврди ову твоју констатацију. До мене је да у датом тренутку, дакле у тренутку стварања дам све од себе, све остало некако није до мене.

Панкеру мој, твоје слике одишу панком, а?
Пошто ја Панк дишем, ваљда је логично да оне одишу. У сваком случају, драга ми је твоја констатација и сматрам је великим комплиментом!

Како си укомпоновао панк са цртежима када ови са власти панк сматрају насиљем, зар то није морбидно?
Бунт је саставни део мог живота, карактера и моје личности, самим тим он провејава кроз све чега се у животу латим, мени то дође као природна ствар. Што се тице ових Пизда а и њихова куравањска назови професија се зове на П. Они су власници само сопствених јадних и посраних живота, са главама до рамена у смрдљивим гузицама самозваних моћника, њихов живот је канализација која не прима одвод, они ће да се распадну као говна, рандом посрана негде успут, јер за њих не постоји никаква рециклажа. И право да ти кажем баш ме заболе шта њихови пилећи мозгови мисле и сматрају! Најважније је да никада не могу убити дух и бунт у човеку који размишља својом главом. Скоро сам насликао слику под називом: „Ја стварам помоћу вашег рушења!" (Има је ту међу сликама које ћеш објавити). Мислим да ова сентенца најбоље објашњава и говори, колико их је зајебао човек, који ствара оно што најбоље уме, упркос свему, немаштини, упркос немогућности да живи од свог рада. И он и даље ствара јер је тај порив јачи од њега. Самим тим је та количина здравог бунта једна неописиво јака шамарчина свим потуљеним дупелисцима који једино у животу умеју да краду од сопственог народа из својих фотеља. Ја ћу надам се макар бити споменут у историји уметности као неко ко је оставио нешто иза себе а да то није само измет, а они ће такође ући у историју као највећа говна које је икада ико исрао на овим просторима!

Вала баш и лепо си рекао. Како си улетео у панк, које године? Када си почео са цртањем? Који су твоји први бендови били?
Трудим се да се културно изражавам када говорим о Стафилококама. У Панк улећем у основној школи. Нека екипа са којом сам глуварио се ложила на хард рок и метал у зачетку у то време, тако да сам ја улетео у метал на кеца јер је био екстремнији вид музике и одмах спржио *Thrash*, *Death* итд. али само зато што се то вртело у екипи, па чисто да простудирам, док нисам код једног ортака чуо Пистолсе, од тада више ништа није било као пре. Потпуно сам се идентификовао као личност са читавом идеологијом и од тада се поред Пистолса пржи *The Clas*, *The Exploited*, Рамонси, да кажем Панк класик и он ми је некако и најдражи. Али сам увек био више фокусиран на домаће бендове и цепао све што је било инфицирано Панком. Почев од јединог, јединственог и непоновљивог Шарла и Албума „Бистрији или тупљи човек бива кад...". Сећам се својевремно сам га снимио са плоче на касету јер тада нисам имао грамофон и слушао га до изнемоглости гајби, а када бих пошао негде уредно бих наставио са вокменом у то време. Фора је да је тада улетео *New Wave* и онда сам, едукован од Џоа Струмера почео да ширим музичке видике да бих прихватио готово све музичке правце који у себи носе макар клицу Панка. Наравно да волим и хард кор, од домаћих бандова сам баш волео да слушам С.М.Ф. нпр...

АЛЕКСАНДАР СПАСИЋ

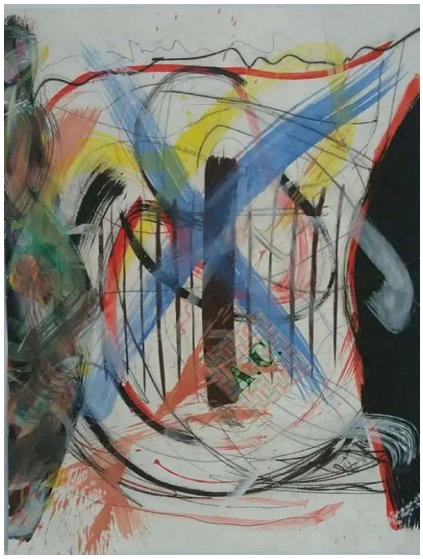

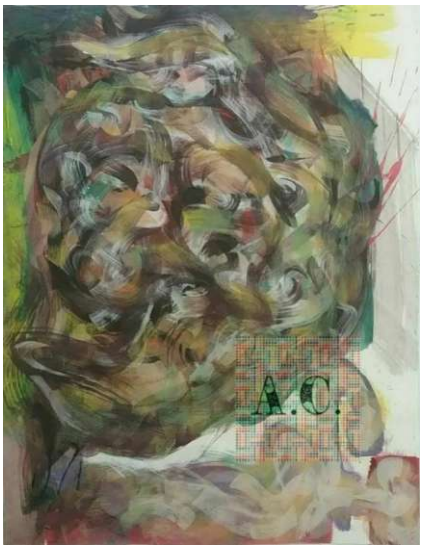

CAPTAIN Oi!

P.O. BOX 501 HIGH WYCOMBE BUCKS HP10 8QA
TEL: 01494 81 3031 FAX: 01494 81 6712
EMAIL: captainoi@technocom.com